

rotareader01

PLATOSANAT

★CONVERSE

21 Nisan - 27 Haziran 2010

Daniel Garcia Andújar

POSTKAPİTAL. ARŞİV 1989-2001

PLATO
T.C. PLATO MESLEK YÜKSEKOKULU

RİVAYAKFI

PLATOSANAT

kurucumuz Sayın Sedat Yazıcı'ya sonsuz teşekkürlerimizle.....

ROTA⁰¹

Plato Sanat

Ayşegül Çinici Yazıcı

Arşivler ve Ağlar Üzerine

Başak Şenova

Postkapital. Arşiv 1989–2001

Technologies To The People

Daniel García Andújar

Postkapital. Arşiv 1989–2001

Iris Dressler

İnsanlara Teknolojiler

Daniel García Andújar

www.danielandujar.org

“Erişim Kültürünün Arayüzünü

Kırmak ve Post-Kapitalist Geleceğin

Okur Yazarlığını Tasavvur Etmek:

Jacob Lillemose

“Çalışma Biçimleri”

Iris Dressler’ n Daniel García Andújar

ile Röportaj ndan Al nt lar

Daniel García Andújar

Post Siber-Komünizm ve

Kaldırımdaki Deliklerde Başka

Bir Dünya (v 0.2.1.0)

Orton Akıncı

Sorular

Daniel García Andújar ile Söyleşi

Erhan Muratoğlu

Ağ-Kapital / Post-Kapital: İstanbul

Düşümü

Özgür Uçkan

Referanslar

Kaynaklar

Konuşmalar

Enformasyonu Bilgiye Dönüştürmek:

(Bir Çeşit) Arşivin İçinde Yaşamak

Daniel García Andújar

Ağ-Kapital / Post-Kapital:

İstanbul Düşümü

Özgür Uçkan

Alternatif Ekonomi,

Alternatif Toplular

Oliver Ressler

Kronoloji

PLATO SANAT

Ayşegül Çinici Yazıcı

Direktör

Plato Sanat güncel sanat ve tasarım sergilerine, performans ve etkinliklere yönelik projeleriyle Nisan 2010'da kapılarını izleyiciye açıyor.

Balat semtinin tarihi dokusunda ve Plato Meslek Yüksekokulu yerleşkesinin içinde yer alan PLATO SANAT, kar amacı gütmeyen bir mekan olarak yaklaşık 500 m²'lik sergileme alanına sahiptir. Mekan, yerel ve uluslararası birçok sanatçı ve tasarımcıyla her kesimden insanı buluşturmayı hedeflemektedir.

Tasarımcı/işadamı Sedat Yazıcı'nın vizyonu, girişimi ve katkısıyla kurulan PLATO SANAT, tasarım ağırlıklı sergilere ağırlık verilerek, sanat ve tasarım arasındaki geçişleri irdeleyen paralel etkinlikler düzenlenecektir. Son birkaç yılda güncel sanat merkezlerinde kendini hissettirmeye başlayan ancak nitelik ve nicelik yönünden yeterli örneklerini henüz göremediğimiz mekansal kurgu ve tasarım, PLATO SANAT sergilerinin öne çıkan özelliklerinden biridir. Bu bağlamda PLATO SANAT sergileri, her biri ayrı birer proje olarak, sergi içeriğinin doğru algı ve ifadesine izin veren yapısıyla dikkat çekecektir. Sergi sürelerinin uzunluğu ve PLATO SANAT yayınları ise, izleyiciyi Beyoğlu sanat eksenine fiziksel olarak yakın ama

algıda uzak kalan Balat'a ve PLATO SANAT'a bağlayacaktır. PLATO SANAT, Plato Meslek Yüksekokulu yerleşkesinin içinde yer alarak çok önemli bir misyonu daha üstleniyor. Türkiye'de uluslararası akreditasyona sahip bir meslek yüksekokulu olarak öne çıkan Plato, bütüncül ve disiplinlerarası bir eğitim anlayışını destekliyor. Plato Meslek Yüksekokulu temel sanat ve tasarım programlarının edebiyat, felsefe ve sosyal bilimler gibi alanlarla beslendiği ve tüm programların birbirleriyle iletişim ağı içinde olduğu bir eğitim yapısını öngörüyor. Plato, sınırların zorlanacağı, deneysel ve dinamik bir eğitim ortamı yaratmayı hedeflemektedir. Bu yaklaşım, PLATO SANAT ve Plato Meslek Yüksekokulu'nu hem aynı çatı altında hem de paralel bir felsefeyle biraraya getirmektedir.

Sizleri, ilk sergimiz Daniel García Andújar'ın Postkapital. Arşiv 1989-2001 sergisiyle açılan PLATO SANAT'a bekliyoruz.

ARŞİVLER VE AĞLAR ÜZERİNE

Başak Şenova

Türkiye, 80'lerin başında neo-liberal ekonomiye geçmesiyle birlikte çok hızlı bir şekilde, çok büyük sosyal, siyasi, kültürel değişimlere sahne oldu. Biz, her şeyi birebir yaşarken ne bu değişimlerin kaydını tutabildik, ne de hızının farkına varabildik. Hayatımızı dönüştüren bu değişikliklerin arkasında yatan sebepleri, bunların bize olan etkilerini sorgulamaya fırsat vermeyen bu hızı yavaşlatmak, görsel bir veriye dönüştürmek, hayatımızda olup bitenleri anlamak için atladığımız birçok detayla tekrar yüzleşmemizi sağlayacaktır.

Bugün, medya bizim için takip edilemez bir hızda ve miktarda imgeler topluyor, dağıtıyor. Bu imgeler tarafından çevrilmiş durumdayız ve her zamankinden de fazla, bütün iletişim teknolojileri -geç kapitalizmin etkili aygıtları olarak- büyük ölçütlerdeki imge ataklarıyla yaşamımıza karışıyorlar. Ancak yine aynı kaynakların bize öğrettiğine göre herhangi bir imgenin anlamı, bağlamına göre değişir. Bizim için yaratılmış olan sadece imgeler değil, aynı zamanda imgelerin ardındaki gerçekler ve ideolojilerdir.

Bu açıdan, "Postkapital", Daniel García Andújar tarafından geliştirilmiş olan arşiv ironik bir şekilde sorgulayıcıdır; algımızdaki ve açıklamalarımızdaki politik, kültürel,

ekonomik, sosyal ve hatta teknolojik şartları ve gerçekliklerdeki atlamaları ortaya çıkararak aynı silahla vurur. Andújar, bilişsel mekanizmalarımızı dizinler. Andújar'ın projesi geniş ve kaotik bir yığın, medyatik hale getirilmiş imgeleri arasında akla yatkın bağlantılar kurmaya çalışır. Amacı, izleyiciye/kullanıcıya on yıllık bir zaman dilimi içinde belirli dönemlerdeki olaylar arasında çok yönlü bağlar üzerinden ilişki kurmaya yardım eden bir sistem oluşturmaktır.

Neredeyse sihirli bir şekilde, bir zaman çizelgesi boyunca imgelerin akışındaki doğrusallık belli bir anlam oluştururken, yeni bir söz dizimi başka bir düzen üzerinden tamamen farklı bir ideolojiyi imleyebilir. Bu nedenle, eğer arşivin tamamına erişimimiz sağlanırsa, kasıtlı olarak üzerinde oynanıp, değiştirilmiş enformasyonun kendisini veri akışından ayıklama potansiyeline sahibiz.

Yine de, kasıtlı bir şekilde çarpıtılmış enformasyon dışında, yalnızca medyatik hale getirilmiş imgelerin muazzam akış hızı bu denli devasa bir enformasyon kütesini bir defada algılamamıza ve sindirmemize engel olur. Tam da bu noktada, enformasyon ağı ve ağ ile birbirin bağlanmış arşivler bizim için dizinleme motorları olarak işlerler. Enformasyonu ağlar üzerinden alır, algılar, yorumlar hatta yanlış yorumlar ve kullanırız. Arşivler içinde yaşıyoruz, fakat bu arşivlerin içeriğine erişmek ve onlardan yararlanmak tamamen ağları tanıyıp olma ve kullanabilme yeteneğimize bağlıdır. Ancak, ister dağıtık ağ olsun isterse merkezi ağ, elimize geçen bu fırsat bir ağ içinde hareketlerimizde ve ifadelerimizde özgür olmamıza asla izin vermez. Galloway “paylaşılan bir portokolün yokluğunda ağ yoktur”¹ der ve hem “köklü bir şekilde kontrolü otonom bedenlere dağıtan”

1
Galloway, Alexander. (2004).
Protocol: How Control Exists
After Decentralization.
Cambridge: MIT Press s.12.

hem de "kontrolü keskin hatlarıyla tanımlanmış hiyerarşilere odaklayan"² protokolün doğası ("*birbirine karşı olan iki makinenin çelişkisi*") gereği, İnternet'in - merkezsizleşmiş dünya çapınca ağlar ağının - gerçek bir özgürlük sunmadığına dikkatimizi çeker. Dolayısıyla, her ne kadar kulağa hiyerarşik olmayan ve demokratik gibi gelseler de, dağıtık ağlar, bilgisayar teknolojisi ve protokol hep birlikte, yaşadığımız düzeni tanımlayan yeni bir "kontrol aygıtı" yaratırlar.

Tam da bu nedenden ötürü, Daniel García Andújar'ın Postkapital. Arşiv 1989-2001 projesi ağ ile birbirine bağlanmış arşivler ve onların arayüzleri üzerinden sistematik bir şekilde yaşamlarımızı oluşturan kontrol mekanizmalarını anlamak için farklı düzeylerde oldukça önemli okumalar sunmaktadır. Bu arşivler, yaşam tarzlarının tekrar tasarlanması, otokontrol işlemleri, tarihin yeniden algılanması, sosyal psikoloji biçimlerinin üretimi, iletişim kanallarının yapılandırılması ve özellikle teknolojik bedenleşme üzerinden günlük algımızın ve kavrayışımızın çeşitli düzeylerinde işlerler.

POSTKAPİTAL. ARŞİV 1989-2001

Daniel García Andújar

İnsanlara Teknolojiler

Postkapital. Arşiv 1989-2001 projesi, Daniel García Andújar'ın son 10 yıl içinde İnternetten derlediği 250,000'den fazla belgeden (metinler, işitsel dosyalar, videolar, vb.) oluşan dijital bir arşive dayalı multi-medya enstalasyonu, sahne, açık veri tabanı ve atölye olarak tasarlanmıştır. Postkapital, geride bıraktığımız 20 yıllık zaman diliminde, dünya genelinde sosyal, siyasi, ekonomik ve kültürel ölçekte yaşanan sert değişimi ve bu sürecin 1989'da Berlin Duvarı'nın yıkılması ve 2001 yılındaki 11 Eylül saldırıları ile simgeleşen enstantanelerini eksen almaktadır. Andújar, Duvar'ın yıkılmasının ardından yaşanan gelişmeleri post-komünizm değil, post-kapitalizm unsurları olarak değerlendirmektedir. Bu noktada beliren soru ise kapitalist toplumların bir zamanki eşdeğerlerinin yokluğunda ne ölçüde değiştiği ve 1989 ile 2001 olaylarını takip eden küresel siyaset ortamında başka hangi yeni duvarların örüldüğüdür.

Kapitalizmin zafer iddiaları ile Batı demokrasileri, eski Yugoslavya'daki çatışmaların, Irak'taki savaşın ya da daha yakın tarihte ABD'de finansal piyasalarda yaşanan dalgalanmaların da gösterdiği üzere, barışı, güvenliği ve istikrarı sağlayamamıştır. *Postkapital*, 21. yüzyılın karmaşık ve çelişkili olgularını, temsili yapıları çerçevesinde ele

almayı amaçlayan bir okuma biçimidir.

İngilizce bir terim olan “postkapital”, hem finansal sermayeye hem de başkentlere atıfta bulunmakta ve bu kapsamda, kapitalist toplumlardaki dönüşümleri ve kent merkezli güçlerinin değişimini araştırmaktadır.

Endüstri toplumundan bilgi toplumuna geçişin öneminin yeterince dikkat çektiği “www” nun (World Wide Web) ilk temelleri, 1989 yılında Cenova'daki CERN araştırma enstitüsünde atılmıştır. Bu nedenle *Postkapital*, yeni kapitalizmin ütopyalarından çok, ağ ile birbirine bağlanmış enformasyon çağıının hem üretip hem de dayattığı ve yaşamın her alanını etkileyen karışıklıklar üzerinde durmaktadır.

Günümüzün enformasyon ve depolama odaklı medya ortamında, sanatçının teorisine göre, bilgi, arşiv ziyareti ile değil, ağ ile birbirine bağlanmış arşivlerdeki yaşam aracılığı ile edinilmektedir. Bu nedenle de, bilginin yorumlanmasına önemli bir rol düşmektedir. Bu açıdan, arşivlerin birbirleriyle çapraz bağlantılar kurduğu açık bir modeldir; kullanışlı ve uygulanabilir olduğu kadar mecazidir de.

POSTKAPİTAL. ARŞİV 1989-2001

Iris Dressler

Senaryolar

İlk olarak 2006 yılında Barselona'daki La Virreina Sanat Enstitüsü'nde gösterime sunulan "Postkapital", onurlandırdığı her sergi ortamında farklı bir şekilde sunulmaktadır. Stuttgart'taki sunum, merkezden kayan bir "kent silüeti"nin dış görünümünü betimleyen sergi modüllerinden oluşan bir set içeriyordu. Sunulan tüm video kurguları, resimler ve dokümanlar Andújar'ın dijital arşivine dayanmaktaydı ve çeşitli bağlamsal yönlerine göre odaklanmıştı.

Kronoloji

Açık yapının çerçevesini, 1989 ile 2001 arasında yaşanan olayların öznel bir kronolojisini tasvir eden, çok büyük bir imge koleksiyonu oluşturuyordu. İmgelerden ilki ve sonuncusu, "dünya bir günde değişebilir" sloganıyla reklam kampanyası yürüten bir Güney Afrika gazetesinden alınmıştı. İmgelerden biri 8 Kasım 1989'da Berlin Duvarı'nı, bir diğeri de 10 Eylül 2001'de New York'taki Dünya Ticaret Merkezi'ni göstermektedir.

Özel/Kamusal

İki ayrı afişte, tezat oluşturacak şekilde, dünya çapındaki şirketlerin logolarıyla solcu örgütlenmelerin adları yer

alıyordu: Biri yaşamın neredeyse tüm alanlarının özelleştirilmesini temsil ederken, diğeri aktörün kamusal alanı yeniden kendine mal etmesini simgeliyordu.

Medya Gürültüsü

“Kent silüeti”nin önünde, “eski-medya” arşivlerinin envanterlerini kullanan bir açık video enstalasyonu bulunuyordu. Birbiriyle ilişkilendirilen soğuk savaş propaganda filmleri, siyasi reklamlar, “erkeklerle yönelik” eğlenceler (futbol, seks), televizyon reklamları ve finansal haberler gösteriliyordu.

Modüller

“Kent silüeti”, sergi modüllerinden oluşan bir labirenttir. İki girişi olan labirentte ziyaretçiyi bir video projeksiyonu karşılıyordu. Birinde, duvarların yıkılışından oluşan bir kurgu, diğesinde ise bir metropolün uydu görüntüsü helezonik bir kamera panı ile sunuluyordu. Ancak ikinci bir bakışta New York'ta yıkılan İkiz Kuleler'in bulunduğu arazinin (Ground Zero) kentsel dokusu seçilir.

Sınır Geçişleri

İki girişi birbirine bağlayan altı modülde, çeşitli bağlamlara odaklanan ses, imge ve video kolajları bulunuyordu. “Yıkılan duvarlar”ın yanındaki alanda, Doğu Avrupa'daki “1989 Devrimi” ile ilgili gizliliği kaldırılmış belgeler yer alıyordu. Burada ayrıca, Pekin'deki Tiananmen Meydanı katliamı, Amerikan askerlerinin Panama istilasına ya da Exxon Valdez petrol sızıntısına gibi 1989 yılında keskin değişimlere yol açan olaylar vurgulanıyordu.

9/11 Gizemleri

New York'ta yıkılan İkiz Kuleler'in bulunduğu arazinin yer aldığı sergi modülünün yanında, 11 Eylül saldırılarıyla ilgili resmi raporlarla çelişen yaklaşımlar sunuluyordu- Dünya Ticaret Merkezi'nin ancak uzaktan hedeflenmiş patlamalarla çökebileceğini kanıtlayan bir video gibi. Burada herhangi bir teoriyi destekleme ya da geçersiz kılma amacı güdülmüyor, ancak kolektif güvenilirliğin neye bağlı olduğu sorusu irdeleniyordu. Andújar burada aynı zamanda, Pinochet'nin 1973'te Şili'deki 11 Eylül darbesine atıfta bulunuyordu.

Kırmızı Kutu/Siyah Kutu

Mimari bölümün merkezinde iki sergi modülü yer alıyordu. Bunlardan birisi kırmızı diğeri siyahtı. Kırmızı kutuda "Marksist İnternet Arşivi" ya da "Enternasyonel" in çeşitli müzikal yorumlarının derlemesi gibi kaynaklar bulunuyordu. Siyah kutuda ise, bilgisayar oyunları, haber bültenleri, amatör çekimler ve reklam kampanyalarından derlenmiş savaş ve terör imgelerinin bulunduğu, Andújar'ın "Onur" isimli video çalışması gösteriliyordu. Buna karşın, bir de direnişin temsili formları bir slayt gösterisinde inceleniyordu. Bu gösteride 20 Mart 2003'te düzenlenen, Irak'taki savaş karşıtı küresel gösterilerin imgeleri derlenmişti.

Kartograf ve Şemalar

Küresel ölçekte gelişen sosyal, siyasi ve ekonomik değişikliklere farklı yorumlar getiren harita ve şemaların sunulduğu açık bir bölme, farklı mekansal birimlerin bulunduğu bir "merkezi bağlantı" (hub) oluşturuyordu. Mega-kentlerin uydu görüntüleri ile yığıntılar arasında bağ kuran bir animasyon da dünyaya ilişkin değişen algıya işaret ediyordu.

Arşiv ve Atölye

Arşivin “kalbi” olan sunucu (server) “kent silüeti”nin ardında gizlenmişti. Arşiv sunucusuna bağlı bulunan farklı bilgisayarlar aracılığı ile ziyaretçilere, arşivdeki verilerin tamamına erişim imkanı sağlıyordu. Ziyaretçiler bu verileri, kişisel araştırma, materyal kopyalama, arşivin sınıflandırma şemasına müdahale etme ya da monitörlerde kendi arşiv seçkilerini sunma amacıyla kullanıyordu. Ayrıca, söz konusu arşiv bölümünde çeşitli etkinlikler de gerçekleştiriliyordu.

Kütüphane

Arşiv bölümüyle bağlantısı kesilmiş bir öge olarak bir dijital kütüphane, sözü geçen tema ile ilgili 200'den fazla yazarın makalelerine, metinlerine ve görsel ve işitsel dökümanlarına erişim sağlıyordu. Envanterle ilgili bir seçki de basılı olarak ziyaretçiye sunuldu.

İNSANLARA TEKNOLOJİLER

Daniel García Andújar

www.danielandujar.org

İnsanlara Teknolojiler (Technologies To The People - TTTP) 1996 yılında Hamburg'da Kunstverein ve Kunsthhaus'ta yapılan "Akortsuz. Gerçekliklerin Sabotajı" sergi projesinin bir parçası olarak başladı. Başlangıçta kendini teknolojik gelişmeleri en az ayrıcalıklı olanlara getirmeye adanmış, dijital ortamda ticari firmalarla ilişkilendirilen caydırıcı dili, kimlik tiklerini ve görsel arketipleri yeniden üreten biraz belirsiz bir anonim şirket ya da sanal bir firma olarak sunuldu. TTTP'nin çıktığı bağlamın tanımı olarak, akıl almaz bir medya şöhreti elde ettikten sonra hiç varolmamış gibi yok olan -şişirilmiş hisse senedi fiyatlı, hiçbir tanımı olmayan abartılı girişimleri ve platformlarıyla kamu şirketleri gibi anlık serapların gerçekleştiği, o anda bilişim teknolojileri dünyasında ivme kazanmakta olan belirli bir patlamaya değinmek önemli. Aynı zamanda, Net'in bu başlangıç döneminde, sonuçta hiçbir zaman gerçekleşmediyse de İnternet'in beraberinde getirmesi gereken sözde bilgi bağımsızlığını ve demokratikleşmesini değerlendirmeden idealize eden kavramlar ortaya çıkmaya başladı. TTTP böylece, örneğin, teknolojik kurumların varsayımsal hatalarına endişelendirici bir antitez ve aynı zamanda dijital özgürlüğün müritlerinin tavsiyelerine ironik bir kontrpuan şeklinde daha önce bahsedilen çift anlamda bir parodi olarak ortaya çıkar.

Bununla beraber, geriye bakınca, TTTP'nin hayatı boyunca dört adet az çok belli davranış biçimi geliştirdiği görülebilir: Bir, şirketin pazara karıştığı çeşitli ürünlerin piyasa sürümünün etrafında şekillenir, şirketin üretim kapasitesiyle dalga geçer ve varsayımsal kullanıcılarla bağ ve empati kurmak için stratejiler belirler. Bu alandaki en göze çarpan projeler arasında sokakta dilenenlerin dijital paraya erişmelerine izin veren bir makine olan "*Sokak Erişim Makinesi (Street Access Machine, 1996)*", vücudun DNA zincirlerini tarayan ve bilimsel deneyler için işleyen etkileşimli bir makine olan "*Vücut Araştırma Makinesi (The Body Research Machine, 1998)*", knoppix'in Bireysel Vatandaş Cumhuriyeti Projesi: Sistem'in (*The System, 2003*)" bir parçası olarak sunulan açık kaynaklı işletim sistemi knoppix *x-devian* yer alır. Çalışmasının seçeceği diğer bir yol ise İnsanlara Projeler Vakfı'nın bu dönem sırasında maddi ve fikri mülkiyet görüşlerini halihazırda sorgulayan, bedava dağıttığı "*Fotoğraf Koleksiyonu (Photo Collection, 1997)*", "*Video Koleksiyonu (Video Collection, 1998)*" ve "*İnternet Sanatı Klasikleri Koleksiyonu (Net Art Classics Collection, 1999)*" üzerinden TTTP'nin sanat dünyasındaki eleştirel yansımaları olacaktır. Üçüncü kavramsal alan ise vatandaşın belirli bir kültürel çevreye ve çok somut sorunlara bağlı eleştirel düşüncesi için gerçek platformlar haline gelen e-sayfaların yaratılmasıyla oluşmuştur (*e-arco.org, e-manifesta.org, e-seoul.org, e-valencia.org, e-barcelona.org, e-sevilla.org, e-note.org ve e-madrid.org, bunlar arasındadır*). Ayrıca, diğer TTTP aktiviteleri arasında öne çıkan büyük Postkapital Arşiv'in inşasıdır. Postkapital. Arşiv 1989-2001, www.postcapital.org ilk kez 2006 yılında, Barselona'da La Virreina Centre de la Imatge'de Postkapital'in bir parçası olarak sunuldu.

Sanatçı Carlos Garaicoa ve deneme yazarı Iván de la Nuez'in işiyle beraber siyaset, kent, para projesi yer aldı. O zamandan beri sadece kullanıcı önerilerine değil, aynı zamanda kopyalama ve hatta değişikliğe izin veren, işlemekte olan bu çoklu ortam önerisi Oslo, Santiago de Chile, Bremen, Montreal, İstanbul, Dortmund'da ard arda sergiler, atölye ve kamusal alanda müdahalelerle ve daha yakın zamanda Stuttgart Württembergischer Kunstverein'de derleme şeklinde genişlemeye devam etti.

Şu anki durumda arşiv, Daniel García Andújar'ın internetten 10 yıldan fazla süreyi kapsayan yaratıcı çalışmasından derlenmiş 250.000'den fazla belge içeriyor. Aralarında yayınlar, video, ses klipleri ve imaj bankalarının bulunduğu bu malzemeler, Berlin Duvarı'nın yıkılışından New York'taki İkiz Kuleler'deki saldırılara kadar olan dönemdeki jeopolitik dönüşümleri ve komünist ve kapitalist ideolojilerin durumunun geniş bir incelemesini ortaya koyuyor. Tüm bu dönem boyunca, Postkapital. Arşiv (1989-2001) farklı ölçeklerde ve biçimlerde projeler geliştirmeye devam etti; bunlardan bazılarının sunumu "The Unawovable Community" projesinde şekillendi. Böylece, Venedik Bienali için geliştirilen öneri karşı karşıya gelen iki ana tematik alan etrafında döner. Bunlardan biri 1989-2001 yılları arasında ortaya çıkan medya tasvirleri ve ideolojik klişelere, diğeri ise bilgiyi kategorize etmekte kullanılan düzenleme, derleme ve temsil mekanizmaları hakkında arşivin kendi doğası üzerine düşünmeye dayanır. Bu bölümlerin ilkinin içinde bulunan "Zaman Çizelgesi" (Time Line), postkapitalist dönemin en farklı siyasi olaylarının anlatıldığı ve resmedildiği karşıtlık ve zıtlıklardan oluşmuş öznel bir kronolojiyi şekillendiren medya ve reklam imgelerinden oluşan

kapsamlı bir seridir. Bu çeşit bir görsel günlüğün başlangıcı ve sonu "dünya bir gün içinde değişebilir" sloganıyla bir Güney Afrika gazetesi tarafından dağıtılan 8 Kasım 1989 Berlin Duvarı'nın ve 10 Eylül 2001 Dünya Ticaret Merkezi'nin fotoğraflarının karşılaştırıldığı tanıtım kampanyasıdır. Berlin Duvarı'ndan Ceuta ve La Gomera'daki sınır trafiğine bir sıçramadan, farklı "kuşatma" biçimlerinin gösterildiği bu bölümde yer alan Sınır Kapıları (Border Crossings) isimli video kolajı, siyasi klişeleri sorgulamaya adanmıştır. 1989 yılındaki Tiananmen Meydanı öğrenci katliamını anan bir video bu diziyeye kontrast olarak sunulmuştur. Irak Savaşı'na adanmış gazete belgeleri, Amerikan denizcilerinin kendileri tarafından filmedilmiş bilgisayar oyunu, animasyon ve kilplerinden oluşan *Onur (Honor)* başlıklı derleme, 2003'teki A.B.D. ve Irak arasındaki çatışmalara karşı düzenlenen toplu protestoların kayıtlarından oluşan bir antoloji olan *Savaşta Hayır (No War)* ve son olarak, 11 Eylül 2001'de New York'ta yıkılan İkiz Kuleler'in bulunduğu arazide (Ground Zero) vatandaşların yaşadığı şok ve 11 Eylül 1973, Salı günü Santiago, Şili'de General Pinochet'in askeri darbesi sonucu meydana gelen siyasal kaosun karşılaştırıldığı *11 Eylül, Salı (Tuesday, September 11)* isimli işlerden de bahsetmek gerekir.

Arşiv tarafından önerilen bilgiyi düzenleme biçimleri üzerine düşünen iş açısından Postkapital Arşiv (1989-2001)'in çoktan bir çeşit amblemi haline gelmiş olan müdahale kayda değerdir. En büyük küresel şirketlerin logolarını ve dünyanın her yerinden solcu örgütlerin isimlerini gösteren iki büyük panelden oluşur. Böylece kapitalizmi komünizmle, piyasayı da ideolojiyle yüzleştirir. Bütün derlenmiş malzemeyi birleştiren ve kullanıcılara sadece onu kopyalamayı değil

ayrıca organizasyon yapısına katılımını da sunan sunucu aynı anlamsal mekanda, arşivin kalbinde yer alır. Son olarak, belirli bir şekilde birbirini tamamlayan iki öneri görüyoruz: Son zamanlarda meydana gelmiş sosyal, siyasi ve ekonomik değişiklikleri yorumlayan ve yeni mega-şehirlerin ve çarpık kentleşmenin imgeleriyle ilişkilendiren haritaların, diyagramların ve kartografilerin geniş bir koleksiyonu, bir de *Postkapital Kütüphanesi* isimli bir çeşit postkapitalist düzen oluşturabilecek iki yüzden fazla yazarın metinleri, videoları ve diğer belgelerinden oluşan bir evrenbilimdir.

ERİŞİM KÜLTÜRÜNÜN ARAYÜZÜNÜ KIRMAK VE POST-KAPİTALİST GELECEĞİN OKUR-YAZARLIĞINI TASAVVUR ETMEK

1

Resmi olarak, İnsanlara Teknolojiler Daniel G. Andújar'ın sanatsal uygulaması için kavramsal bir çerçeve olarak işlemekle beraber kendi içinde de bir oluşumdur. Andújar bir dizi bağlamda İnsanlara Teknolojiler'i temsil ettiği ve onlar adına konuştuğu durumlarda İnsanlara Teknolojiler, Andújar'ın bazı projelerine sponsor olmuş ve hatta bir de ödül vermişken, Andújar da çeşitli bağlamlarda İnsanlara Teknolojiler'i temsil etmiş ve onun adına konuşmuştur. Şirket ve sanatçı arasında karşılıklı ilişkilerinin muğlaklığı bir anlam içermeyle birlikte bu ikisi arasında kategorisel bir ayırım yapmak anlamsızdır. Bu nedenle, Jean-Luc Nancy'nin "tekil çoğul olmak" kavramını uygun şekilde yansıtan çoğul bir tekillik olan ve Maurice Blanchot'un "komünizm" kavramı ile diyalog içinde olan 53. Venedik Bienali'ndeki Katalan pavyonunun genel küratörlük kavramı hakkında bilgi veren bu metin onları TTTT/Andújar olarak adlandıracaktır.

2

<http://www.irational.org/tttp/TM/warning.html>

3

Copyright © 1997 İnsanlara Teknolojiler Anonim Şirketi. Tüm hakları saklıdır. İnsanlara Teknolojiler, A.Ş. tescilli ticari markadır. Bütününün veya bir parçasının yazılı izin olmadan çoğaltılması yasaktır. Bütün diğer ticari markalar veya tescilli ticari markalar ilgili sahibin mülküdür. Burada değinilen diğer ürün ve şirket isimleri ilgili sahiplerinin mülkü olabilirler.

Jacob Lillemose

Teknolojiye Erişim Bir İnsan Hakkıdır™

1996 yılında Daniel G. Andújar tarafından kuruluşundan bu yana İnsanlara Teknolojiler (TTTP) organizasyonu faaliyetlerini bu sloganın başlığı altında duyurmuştur ve bu slogan, faaliyetlere nasıl yaklaşılması gerektiğine dair bir başlangıç noktası olarak hizmet vermektedir.¹ Slogan apaçık, dürüst siyasi bir beyandır. Bununla beraber, ticari marka işaretinin ilavesiyle bu beyan muğlak, tamamen olmasa da kafa karıştırıcı bir söylev sunmaktadır. Kendini tanımlayan bir insan hakkını ticari marka haline getirmek ne anlama gelir? Ticari marka aslında nasıl bir mülkiyeti korumaktadır? Cümlelerin kendisini mi yoksa içeriğini mi korumaktadır? Bu muğlaklığa uygun olarak kendi projelerinden bazılarını tescillemekten başka ne TTTP ne de Andújar ticari markanın nedenini açıklamamış, slogan üzerine yorum yapmamışlardır. Bu projelerden bir tanesi sloganın kabataslak bir okumasını ileri sürebilir.

Dil (Mülkiyet) [Language (Property)] (1997)² alternatif başlıklı, Unutmayın, dil bedava değildir™ [Remember, language is not free™] önde gelen bilgi teknolojileri firmaları tarafından markalaştırılmış -TTTP'ninkini³ de dahil olmak üzere- sloganları firmaların kendi telif hakları beyannamelerine üstbağ (hyperlink) olarak listeleyen bir "web" projesidir. Birbirine bağlı beyanlar olarak okunan slogan ve başlık, erişim sorunsalının fikri haklar şeklindeki

ekonomik çıkarlar konularını içerdiğini ve dahası erişim sorunsalının, gerçek erişimin tatbiki boyutu dışında dili ve erişimi çerçeveleyen betimlemesini kapsayan kavramsal bir sorun da olduğunu öne sürer. Bu nedenle, TTTP/Andújar'ın işi, can alıcı bir soru olan teknolojiye erişimin yanısıra günümüz toplumu içinde bilginin ele alınışında bu sadece erişimin olup olmaması sorusu değildir.⁴ İş bu denli değerli (sanatsal) bir cevap yapan erişimin kendisine odaklanması ve erişimin anlam katmanlarının aracılığıyla nasıl oluştuğuyla da ilgilenecek şekilde soruyu genişletmesidir. *İnsanlar için Teknolojiler Video Koleksiyonu'nda (Technologies To The People Video Collection, 1997),*⁵ duyurulan içerik, video sanatının klasik yapıtlarının çevrimiçi (online) kopyaları tamamen erişilemez durumdadır ve onun yerine kişi erişim sağlama(ma) sürecine dahil olmaktadır. Bu katmanlarla uğraşarak TTTP/Andújar, pratik ve biçimsel erişim soruları ile hangi kurumsal katmanlarının kullanıldığı ve "insanlar" ın özellikle hangi fikirlerini uygulamaya koydukları sorularını temin etmektedir. www (World Wide Web) üzerinden silah alımına kolay erişimi gösteren Silahlı Vatandaşlar (*Armed Citizens, 1998*)⁶ veya dilencilere kredi kartı ekonomisine erişimi sağlayan taşınabilir bir cihaz sunan *Sokak Makinesi (The Street Access Machine, 1996)*⁷ gibi ilk web tabanlı projelerden Postkapital Arşiv (*Postcapital. Archive, 2004*)⁸ gibi daha güncel işlere, TTTP/Andújar günümüz toplumunda teknoloji ve enformasyona erişim boyutunu oyuncu bir şekilde keşfedebilmek için hiciv ve eleştiri, kurgu ve gerçekliği birleştirdiği özel bir taktiği uygulamıştır. Binlerce terabaytlık Postkapital Arşiv'in de örnek teşkil ettiği gibi, bu, insanlara akıl almaz miktarlarda kültürel veriye erişim sağlamıştır. Aynı zamanda anlam

4

Erişmek ya da erişmemek sorusu daha ziyade kimin için erişmek şeklinde formüle edilmiştir. İnsanlara Teknolojiler Faaliyet Raporu'ndan bir ifade şöyle der: "İnsanlara Teknolojiler Üçüncü Dünya ülkesi olarak adlandırılan ülkelerdeki insanların yanında, evsiz, yetim, işsiz, firariler, göçmenler, alkolikler, uyuşturucu bağımlıları, zihinsel özürden muzdarip insanlar ve diğer tüm 'istenmeyenler' kategorisindekilere yöneliktir. İnsanlara Teknolojiler yeni bilgi toplumuna ve yeni teknolojilere erişimi inkar etmiş insanlara hedeflemektedir. İnsanlara Teknolojiler daha fazla insanın ağ ile birbirine bağlanmasını ister".

5

<http://www.irational.org/video/>. Çevrimiçi versiyonu aynı zamanda bir yerleşimin bütünlük bir parçası olarak çalışır.

6

<http://www.irational.org/tttp/Crypto/armed1.html>

7

http://www.irational.org/tttp/*siteTTTP/index.html

8

<http://www.danielandujar.org/tag/postcapital>

katmanlarının, insanların özgürleşip güçlenmesinden çok siyasileştirilmiş kültürel kontrol konusunda bilinçlenmelerine sebep olmuştur.

...

İster kendi aktivitelerini sunan bir web sayfası⁹ biçiminde isterse Postkapital Arşiv'de olduğu gibi medya malzemesinin 'veri tabanı yerleştirmesi' şeklinde olsun, TTTP/Andújar mübadele ilişkileri programlamakla ilgilidir. Onun veri işleme düzenleri ve sunumları, neticede kültürel çoğalmaya yol açacak otomatizm ve işlevsellik prensipleri tarafından yönlendirilmek yerine kültürel yansıma ve deney tarafından yönlendirilerek İnternet ve yazılım algılarını ve kullanımlarını öngörür. Dahası, TTTP/Andújar'ın kavramsal sanatla bağlantısı, özellikle İnternet ve yazılımla hünerli bir şekilde çalışmasına ve çoğunlukla "İnternet sanatı" (net art) ve "yeni medya sanatı" (new media art) ile bağdaştırılmasına rağmen, aktivitelerinin kendi web sayfasında duyurulan "NetArt-Ghetto" kavramından kaçtığını vurgular. TTTP/Andújar dijital medya ve teknolojileri kullandığı ölçüde kültürel bir söylem gibidir. TTTP/Andújar medya ve teknolojilerin teknik, ekonomik ve sosyal olarak kültüre ve ona erişimi nasıl ürettiği ve özellikle bu kültürel durumun insanların aktif katılımını içeren estetik biçimlerle nasıl etkilendiği ile ilgilidir. Bu biçimlerden biri, kavramsal sanatta da geçerli olan yerleştirmedir.

...

Arayüz kuramı içinde iyi bilinen ve çok tartışılan, sıklıkla 'şeffaflık' kavramıyla ilişkili kullanılan terim "kullanılabilirlik"tir. Kullanılabilirlik genelde kullanıcının içeriğe direk odaklanması ve erişmesine izin veren, kolay ve etkin kullanım prensipleri tarafından yönlendirilen arayüz

9
<http://www.irational.org/ttpp/primera.html>

tasarımları için söz konusudur. Ana sayfasının da açıkça gösterdiği gibi TTTP/Andújar kullanılabilirlik ve şeffaflık prensiplerine uymaz. Tam aksine, ana sayfanın tasarımı ve altyapısı dolaşımı -bazı durumlarda mistifikasyon noktasına kadar- karmaşıklaştırmaktadır. Dikkati arayüzün aracı olma işlevine ve içeriğe erişimin nasıl düzenlendiğine ve kavramsallaştırdığına çekmektedir. Bu TTTP/Andújar'ın yerleştirmelerinde geliştirdiği bir arayüz estetiğidir. Yerleştirmeler, içeriğe erişim sağlamak açısından kullanımı kolaylaştırmakta ama kullanılabilirlik prensiplerinin aksine arayüzü, içerikle etkileşim halinde dikkate alınması ve düşünülmesi gereken karmaşık bir eleman olarak vurgulamaktadır. Yerleştirmeler, içeriğe anında ve sezgisel bir erişim sağlamak yerine, çoklu kodlar kullanan, çoğu zaman kurgu yoluyla, kolaylıkla deşifre edilemeyen veya geleneksel anlamda deşifreyi gerektirmeyen ama daha derin ve bilinçli bir kullanımı etkinleştiren belirli erişim şekilleri üretmek için bağlamlar (contextualizing) üreten bir meta-katman şeklinde işlemekteler.

Arayüzler olarak TTTP/Andújar'ın yerleştirmeleri Jacques Rancière'in "akıllı paylaşım" olarak kavramsallaştırdığı şeyi gerçekleştirirler. Akıllı paylaşım, "ortak olan bir şeyin katılıma uygun olması tavrına ve hangi yönlerden farklı bireylerin bu dağıtım içinde yeri olduklarına karar veren eylemin mekan, zaman ve biçimlerinin dağıtımıdır" (Rancière, *The Politics of Aesthetics*, 2004).

...

Yerleştirmeler, Rancière'i alıntılanmak gerekirse "öznelleştirme işlemleri" için öznel insanların üretimi amacıyla araç olarak çalışırken aynı zamanda öznelliklerin insan fikirleri, duyarlılıkları, enerjileri ve faktörlerinin geri

bildirimi üzerinden kültür ile etkileşebilmesini sağlayan araçlar olarak işlev gösterirler. Bunlar, hacker kılavuzları gibi bu öznellikleri kendilerini özgürleştirme ve geliştirme kapasiteleriyle güçlendiren oluşumsal araçlardır. O halde, İnsanlara Teknolojiler/Daniel G. Andújar'ın yerleştirmelerini günümüz erişim kültürünün sorunlarına en çekici sanatsal ve en maksatlı siyasi cevaplardan biri yapan şey, kendi içinde, özellikle Postkapital Arşiv'de, etkileyici ve güçlü olmasına rağmen, sadece erişim sağlanan kültürel veri içeriği değildir. Yerleştirmelerin bu erişim için uygulamada ve kavramsal olarak tasavvur ettikleri enformasyonu işleyen insanlar onların gerçek başarısıdır. Bir sistemi çalıştırmayı sistemin kendi mantığına göre öğrenen bir öğrencinin dışavurduğu sistemin mantığına meydan okuyarak kendini eğiten bir hacker'ın dışavurduğuna yakın yeni çeşit bir okur-yazarlığı temsil eden kişidir. Bu 'hacker okur-yazarlığı' kurumsallaşmamış ve disiplinleşmemiş bir okur-yazarlık, sistemin denge ve kontrol mekanizmalarını rahatsız eden özerk, özyargılayıcı ve yaratıcı bir etkinliktir. İnsanlar tarafından yeni, alışılmamışın dışında, yine de sistemin asıl karmaşasını ve potansiyelini kullanabilecek, dolayısıyla sistemi, bu durumda erişim kültürünü açabilecek ve devamlı yeniden keşif ve buluş için açık tutacak ortodoks olmayan gelişmiş bir enformasyon işleme yolunu temsil eder. Esasen, hacker okur yazarlığı, Jean-Luc Nancy'yi alıntılıyarak "tekil çoğul olan" çok sayıda hacker'ın özgürce ortak enformasyon, bilgi ve deneyim paylaşımına dayalı olduğu ölçüde postkapitalist bir topluluk oluşturur. Şu ana kadar, bu topluluk -geleceğin erişim kültürü topluluğu- hala gelişiminin embriyonik safhalarında; fakat yerleştirmeler, insanları üretime dahil ederek bize geleceğin çok da uzakta olmadığını gösterirler.

ÇALIŞMA BİÇİMLERİ

IRIS DRESSLER'İN DANİEL GARCÍA ANDUJAR İLE RÖPORTAJINDAN ALINTILAR

Daniel García Andujar

Bir etkinlik ve diğeri arasında ayırım yapmıyorum. Sanatın aynı zamanda siyasi bir işlevi var ve belirgin bir ahlaki duruşu olması gerekir. Anladığım şekliyle sanat, kendini basitçe insan ve tanrıyla ilgili sorular ortaya atmakla ya da tamamen estetik veya piyasa odaklı stratejilere uymakla sınırlayamaz. Sosyal ve siyasi süreçlere kendini adanmış ve onlara dahil olmuş olmalıdır. Bunların görsel sanatçıların bağlılık işaretleri gösterebilecekleri ve kendi işleriyle örnek teşkil edebilecekleri alanlar olduklarını düşünüyorum; onlarsız hareket yetenekleri çok sınırlı olacaktır. Tarihsel olarak, sanatçıların işleri oldukça benmerkezci ve çok fazla bireyci görüşlerle ilişkilendirilmiştir ve işlerinin yegane maddi referansı olarak türünün tek örneği nesne anlayışına odaklanmışlardır, aynı zamanda kendi ekonomik bağlamında gelişen bir piyasada yalnızca değişim değerine dönüşen bir şeydir. Daha önceden de belirttiğimiz gibi kendimizi, yenilik yapma biçimleri ve ortaklaşa yaratı geliştirilmesinin lehine, küresel düzeydeki farklı hareketlerin yönetimine izin veren tutumları yaratan büyük bir değişiklik süreci içine kaptırmış durumdayız. Bu tutumlar edinilen bilginin özgürce paylaşımı ve kullanım hakkı lehinedir de. Bu ilgi alanlarını ve artan katılımcılarını sürekli genişleten, karmaşık küresel bir işbirliği ve gelişim sürecidir. Daha üretken ve bu yenilikleri ortak çıkar doğrultusunda

yönlendirebilecek oldukça yetenekli olduğu beyan edilmiş çalışma biçimleri vardır. Sosyal işbirliği, katılımcılar, kullanıcılar ve izleyiciler için içeriğin dağıtımı ve genişlemesine olanak tanıyan bir modeli desteklemek için en iyi yol olarak anlaşılan yenilik ve yaratım güçlerini açığa çıkartır. Açıkçası, sanatçı değişim sürecine ait olmalıdır ve buna adapte olmak kolay olmayacaktır.

Yaptığımız işe ahlaki bağlılığımızı, onu, sosyal, siyasi ve kültürel bağlamımızı içeren çeşitli unsurlarını meydana getiren sürece dahil ederek göstermek durumundayız. Öznelliği ve sosyal organizasyonu inşa etme modellerini tekrar gözden geçirmemize neden olacak sembolik ürünlerin üretimi, aktarımı ve temellük edilmesi süreçlerinin tekrar formüle edilmesini yaşıyoruz.

Walter Benjamin 1934 yılında üreticiler hakkında ilgili yazmıştı: "Diğer yazarlara öğretmeyen bir yazar kimseye öğretmez. Bu nedenle, yazarın üretimi bir modelin karakterine sahip olmalıdır: öncelikle diğer yazarlara üretimlerinde yol göstermeli, ikinci olarak, geliştirilmiş bir aygıtı hizmetlerine sunmalıdır. Bu aygıt daha fazla tüketiciyi üretim süreci ile bağlantıya geçirdikçe, kısacası daha fazla okuyucu veya izleyiciyi katılımcıya çevirdikçe, daha da iyi olacaktır."

Kendi özgüllüğünde bile, sanatçının bu toplumdaki rolünü tekrar tanımlamaya bağlamalıyız ve bunda bir yanlış yoktur veya bir krizin olamayacağı ya da sürekli değişim durumda olan tek alan bu mudur? Diğer disiplinlerdeki profesyoneller -eğitimciler, gazeteciler, bilim insanları- toplumdaki rollerini tekrar tanımlamaya veya düşünmeye, yavaş yavaş

değişikliğe ayak uydurmaya, toplumdaki yerlerini bulmaya çalışmıyorlar mı? Doğal olarak oluşumsal bir analizcinin, enformasyon verenin veya eleştirmenin karakterlerine yakın, şu anki dışlayıcı, burjuva sanat kurumunun -müze, piyasa, akademik dünyası, muhafazakar sanatçı kavramının- durumuna mantıksal cevapların gerçekliği içinde olan farklı bir anlayış yaratmak için klasik sanatçı anlayışından kopacak bir süreç başlatılması gerekiyor. Sanatçılar meydan okuma ve eleştiriler için alternatif eylemler, açık alanlar sunmalıdırlar.

Bu, sahaya girmeyi, yapıyı bir bütün olarak sorgulamayı ve var olan güçlerle işbirliği içindeki günümüz mahkeme sanatçıları, resmi portre ressamı, roundabout sanatçıları ve dekoratörler tarafından önerilenlerden farklı süreçleri ve parametreleri kullanarak bütün sistemi yeniden yapılandırabileceğimize başkalarını ikna etmeyi gerektiriyor. Katedrale dönmeye, tiyatrolardaki tonoz tavanları boyamaya ve inşaat sektörünün yeni zenginlerinin dairelerini dekore etmeye kendimizi teslim edemeyiz. Açıkçası konuyu bir adım ileri taşıyoruz -kusursuz bir yeniden okumanın tekrar formüle edilmesine- ama etrafımızda ne olduğunu gözlemleyip sorgulamaktan, imgelerin tersini okumayı öğrenerek sürekli sorgulamaktan, başka bir şey yaptığımıza inanmıyorum. Bu yeni bir şey değil.

...

Kamusal mekan bir sanatçı olarak çalıştığım yerin temelini oluşturuyor, dolayısıyla onun üzerinde düşünüyorum ve onunla ilgili sorular formüle ediyorum. Kamusal mekanı geri kazanmak sürekli yeniden tanımlanan tarihsel bir değişmezdir, şu anda daimi bir baskıya maruz kalarak oldukça dar bir mekanda çalışıyoruz. Bu alanı genişletmek gereklidir ve bunu yapabilmek için bu özgür alanların

kullanımını ve keyfini sınırlamaya yönelik faaliyetlere karşı tetikte olmalıyız. Her çalışma alanı farklı biçimlerde şartlara bağlanmıştır. Durumları okuma için olan şartlar ve bunun gibi hangi uygulamaların takip edileceği de her vaka için farklıdır. Çok yakın zamana kadar kent, kamusal mekan için bildiğimiz şekliyle referans noktası ve karmaşık bir sistemdi. Kamusal mekan olarak web, toplumsal ve güç ilişkileriyle ve aynı zamanda kentinkine benzer bir müzakere sistemiyle belirlenir. Buna karşılık, sanatsal uygulamaların geliştirilmesi için sınırları çizilmiş mekanlar özellikle tasarlanmıştır ve sanatsal bir dil oluşturmak için altyapı yaratmak amacını taşıyan tarihsel bir gelişimin sonucudur.

Bu, yüksek tanımlı kültürel süreç için belirli, kısıtlı ve korumalı bir mekandır. Sanatçılar olarak mekanın yönetimine, gelişimine ve dönüşümüne daha fazla yatırım yapmalıyız veya onu ilk ve son olarak terk etmeliyiz ki bu durumda işlevi ile sınırlı hizmet ve eğlence endüstrilerine yaranmaya çalışmakla kalır. Medya ile ilgili olarak, geleneksel medya, mesela radyo, televizyon ve basılı medya kendilerini bir süredir yıkılan bir yapının temel sütunu olarak daha fazla destekleyememektedirler, çoktan sıralarını kullandılar ve metodları tartışıldı. Yanıtlamaya, katılmaya veya kolektif bir biçimde yönetilmeye olanak tanımayan tek taraflı, kapalı, tanımlı söylemler artık kabul görmüyor.

...

Hala görsel mirasımızın hatırı sayılır bir parçasını biçimsel fiziksel formatından dijitale aktaran bir süreçle uğraşıyoruz. Bütün bu enformasyon kamusal mekanın yakınında yeni bir düzlemde yer alan yüksek görünürlüğün ve erişilebilirliğin olduğu haznelere konuyor. Bu durum imgelemimizde olan ilişkileri değiştiren yeni bir manzara yaratarak yeni, doygun,

süslü ve gürültülü görsel bir panorama oluşturuyor. İçeriği çok çabuk oluşturabilir ve tüketebiliriz ama aynı zamanda sürekli yaratılan ve incelenen devasa bir arşivden de onu değiştirebilir ve ona erişebiliriz. Enformasyon toplumu çağındaki temel dönüşüm, katılım ve yoruma ait yeni bir çağdan bahsedebileceğimiz noktada, halkın ve izleyiciler olarak alışkanlıklarının evrimidir. İzleyiciler artık enformasyon almakla sınırlı olmak istemiyorlar, kültürel süreçlerin dışlanan pasif öznesi olmaktan nefret ediyorlar ve yeni medya ile etkileşim içinde olmak, enformasyon aktarımı sürecine katılmak ve bu enformasyonun gelişimi ve bilgiye dönüşümünde aktif roller edinmek istiyorlar.

...

Soruların formüle edilmesi, sanatsal pratiğin çok önemli bir parçasıdır. Yanıtlama, katılım veya etkileşim olanağı sağlamayan tek taraflı, kapalı, tanımlı söylemlerden kaçmak istedim. Projeler, süreçleri tekrar üretiyor ve normalde bu süreçler gizlemeye çalışmamamız gereken belirli bir düzey karmaşıklığını belirtirler.

Görsel dil sanatsal uygulamada en değerli araçtır, ancak "görsel olan" şu anda özellikle günümüzün dijital mıntıkası, dijital oyalanma, tanıtım ile ilişkilendirilmiş durumda; biz sanatçılar görsel hayali etkileyebilen yegane insanlar değiliz, ve sadece bu değil, fakat bence bu yeteneğin bir kısmını da kaybettik. Belki daha fazla gürültü yapmayı ve yeni imgeler yaratmayı durdurmalıyız. Bu mutlaka imgelerle çalışmayı durdurmalıyız anlamına gelmez. Bu savaşa katılmalı ve belirli sorumlulukları omuzlamalıyız: İmgeler ardında ne olduğunu keşfetmek, onların nasıl deşifre edileceğini öğretmek, kodun görsel çerçeveye açılmasına yardım etmek, bütün bunların öteki yüzünü göstermek, içindekileri

ortaya çıkartmak. Bu kapasitelerle dolu bir dil, ancak onu kontrol etme çabasının içinde yakalanmış durumda. Dil dünyayı değiştirebilir veya değiştirmeli.

...

İzleyicinin; podyumun tepesine erişememe, kulenin tepesine tırmanamama ve söylemin dizginlerini ele alamama acizliğini vurgulamakla ilgileniyorum. İşim bu süreçlerin hiyerarşisini bozmakla ilgili. Kimse başkasının sesi üzerine sesini yükseltmez ve ben de kimsenin bunu yapmasına izin vermiyorum. Yer seviyesinde çalışan ve enformasyonu dağıtan, yerleştirmeyi meydana getiren diğer unsurları besleyen bir mekanizma olarak sunucuyu (*server*), 'arşiv'i, daima kulenin altına yerleştirme sebebim budur. Bu, kuleyi dik tutan şeyin kendi gizli mekanizması olduğunu belirtme girişimidir. Onları kullanmayı öğrenelim.

Bu enformasyon toplumunda, ana kaynak bilgi olacaktır ve bilgiyi daha fazla bilgi üretmek için kullanma isteğinin temeli öğrenmenin hayat boyu olmasını talep ederek artan bir sistematize etme ve düzenleme çabası içinde oluşmalıdır. Bu, medyayla ilgili tamamen biçimsel soruların dışındaki büyük değişikliktir. Kısa bir zaman aralığında müze, kütüphane, arşivlere gitmekten, bir çeşit arşiv içinde yaşamaya geldik. Bireyler olarak bütün sistemi anlama yeteneği, zamanı veya belleğine sahip değildir. Araştırmacılar bize insanların çalışan belleklerinin, bir şeyi defalarca tekrarlamak veya gruplamak ve sınıflandırmak gibi numaraları kullansak da ancak dört şeyi hatırlayabildiklerini söylerler. O zaman bu büyük miktarlardaki belgeleri, enformasyonu, imgeleri vb.ni nasıl idare edeceğiz? Bütün bu gürültülü karmaşayı kendi kişiliklerimize özgü nüanslar geliştirebileceğimiz belirli bir bilgiye dönüştürecek

mekanizmalar oluşturmalıyız. Bunu kesinlikle eğitimle başlayarak bir dizi alan ve disiplinden yeni mekanizmalar arayarak kolektif bir şekilde yapmalıyız. Ben gerçek bir arşiv kùltürü oluşturmayı, zengin bir seçenekler bağlamından öğrenmeyi öğrenebilmeyi öneriyorum-bize seçenekler sunan ve tekrar tekrar seçmemizi, sınırlar olmadan öğrenmeyi, yeni fırsatlara değer vermeyi ve sayısız zorluk ve bulmacayla yüzleşmeyi gerektiren bir bilgi toplumu içinde, arşiv içinde hayatı; eski sınıflandırmaları, kontrol sistemlerini, hiyerarşileri, meşrulukları değerleri ve vb.ni şüpheye düşürecek ve tür (genre) çalışmalarıyla tanıştırılmamış bir bilgi toplumunu.

POST-SİBER KOMÜNİZM VE KALDIRIMDAKİ DELİKLERDE BAŞKA BİR DÜNYA (v 0.2.1.0)

Orton Akıncı

Daniel García Andújar “Berlin Duvarı'nın çöküşü”nden sonraki dönem ve durumu post-komünizmin değil de post-kapitalizmin bir unsuru olarak tanımlıyor. Andújar'ın “Postkapital. Arşiv 1989-2001”de ele aldığı bu dönem, aynı zamanda bize bilişim teknolojilerindeki gelişim ve İnternet fenomenini de sundu.

Paris'te, Mayıs 1968 olayları sırasında öğrenciler polise atmak için kaldırımdaki taşları, arnavut kaldırımlarını söktüklerinde altındaki sarı kumu fark ettiler. Su vanalarını da açtıklarında bu kumlar ıslandı. Evet, bu “plaj”dı! Mülkiyet ve kontrolü getiren modern medeniyetin kaldırımları tarafından üstü örtülen özgürlüğün plajı. “Plaj”, “kaldırım taşları altındaki “başka bir dünya”ydı.

1990'ların sonundan itibaren Zapatistalar tarafından kullanılmakta olan “başka bir dünya” mümkün sloganı, 2000'lerin başında bu yana Dünya Sosyal Forumu'nun da sloganı. Çoğunlukla küresel kapitalizm karşıtı gösterilerde karşımıza çıkan günümüzün bu sloganı, belirli bir dünya görüşünü işaret etmemesi bakımından daha önceki çoğu slogandan ayrılıyor. Bu sloganın mümkünliğini savunduğu dünya önceden tanımlanmış belirli herhangi bir dünya değil, sadece “başka” bir dünya; küresel sermaye ve neo-

liberalizm tarafından tahakküm edilen içinde yaşadığımız dünyadan “başka” bir dünya; “başka” bir dünya, ama bu değil. Slogan bu kapsayıcı yapısı sayesinde “çokluk”u peşine takabiliyor.

Richard Barbrook, 1998 tarihli makalesi “Siberkomünizm”de, o dönem için “Amerikalılar’ın sibermekanda (cyberspace) kapitalizmi ilga ettikleri”, günlük internet pratiklerinde kapitalizmden farklı bir deneyim yaşadıkları saptamasını yaptı. Bu dönem aynı zamanda Andújar’ın da post-kapitalizmin bir unsuru olarak tanımladığı dönem. Barbrook, komünizm ile ilişkilendirdiği, Amerikalılar’ın 1990’ların sonlarındaki günlük internet pratiklerini kapitalizmin bir unsuru, bir sonucu olarak nitelendiriyor. Barbrook’a göre, yüksek maaşlar ile dijital kültürün aydınlarını (digerati) güçlü bir sınıf haline getiren kapitalizm oldu. Bilişim teknolojileri, internet, özgür/açık kaynak fikri ve bireylerin “sibermekan”da kapitalizmi ilga etmelerine olanak sağlayan daha birçok olanağı mümkün kılan ve bu sayede kapitalizmin sonunu hazırlayan da bu yeni tip aydınlar oldu. Tıpkı Karl Marx’ın *“Gelişmelerinin belli bir aşamasında, toplumun maddi üretici güçleri, o zamana kadar içinde hareket ettikleri mevcut üretim ilişkilerine ya da, bunların hukuki ifadesinden başka bir şey olmayan, mülkiyet ilişkilerine ters düşerler. Üretici güçlerin gelişmesinin biçimleri olan bu ilişkiler, onların engelleri haline gelirler. O zaman bir toplumsal devrim çağı başlar. İktisadi temeldeki değişme, kocaman üstyapıyı, büyük ya da az bir hızla altüst eder”* derken kapitalizmin sonu için öngördüğü senaryoda olduğu gibi...

Kısa bir süre için de olsa bir zamanlar, (bugünün sloganını kullanacak olursak) "başka bir dünyanın mümkünlüğü"ne inanan bazıları için nefes alabildikleri bir mekan, bir "plaj" olan internet, yüzyılın başından bu yana artık içinde yaşadığımız "Babylon"dan farklı bir mekan değil. Bu plaj da sadece bir vizyonu olanlara ve bu vizyonun farkına varıp bunu gerçekleştirecek olanakları görünmez kılmak için bu plajı işgal etmeye, plajın üstünü örten kaldırımdaki, onun altından plajın gözüktüğü delikleri kapatmaya çalışanlar için görünür oldu.

İnternet bir zamanlar bir "plaj"dı!

İnternet'te günlük yaşamımızdan farklı bir yaşamımız varken internet bazıları için bir plajdı.

İnternet'te hepimiz kendi seçtiğimiz rumuzlarımızla anonim olduğumuz zamanlarda internet bazıları için bir plajdı. İletişim listelerimizde, kimliklerinde yazan kendi seçmedikleri isimleriyle lise arkadaşlarımız ve ailelerimiz yerine kendi seçtikleri rumuzlarıyla *peer*'larımız varken internet bazıları için bir plajdı.

"Netdaşlar" (*netizens*) takip ve kontrol edilmesi ve "gerektiğinde" de sansürlenmesi gereken kitleler haline gelinceye kadar internet bazıları için bir plajdı.

Bizler, internet'te bize sunulacak reklamlar için "kişiselleştirilmesi" gereken değerli müşteriler haline gelinceye kadar, üstelik bu "kişiselleştirme" için mahremiyetimiz hiçe sayılarak "veri bedenlerimiz" (*data body*) takip edilmeye ve ele geçirilmeye çalışılıncaya kadar internet bazıları için bir plajdı.

Kablosuz internet erişimimizi komşularımız ile paylaşmamız “yeni bir misafirperverlik biçimi” (*a new form of hospitality*) olarak anlaşıldığı zamanlarda internet bazıları için bir plajdı. Ta ki, komşularımız da dahil olmak üzere herkesin, bizim paylaştığımız erişimi “p2p dosya paylaşımı” gibi “yasadışı” amaçlar için kullanıp suçu bize atacak “cinailer” olabileceği tehdidi ile korkutulana kadar.

İnsanlar, yerel yönetimlerin sosyal hizmetlerinin bir parçası olarak herkes için “ücretsiz ve halka açık kablosuz internet erişimi” (*free, public wireless internet connection*) talep ederken internet bazıları için bir plajdı. Ta ki biz GSM operatörleri tarafından, izleme ve kişiselleştirme ile “veri beden”imizi (*data body*) ele geçirme ve bunu kimliğimiz ile eşleştirme işlemini de kolaylaştıran kişisel 3G modemler için müşteri olarak hedeflenip, internet kullanımımız, kimliğimiz ile birebir eşleştirilene ve üstelik biz buna ayrı bir para ödemeye başlayıncaya kadar.

Metallica, şarkılarının yasadışı paylaşımına olanak sağladığında Napster'ı dava edinceye kadar internet bazıları için bir plajdı.

Bir kıtlık sorunu doğurmayan “dijital armağan”larını, kim olduklarını bilmedikleri halde “p2p” ağlarındaki (*p2p networks*) peer'ları ile paylaşan ve bununla “suçlu çıkarılan, suçlanan, itham altında bırakılan ve tutuklanan” çocuklar için Derrida'nın bahsettiği “armağanın imkansızlığı” ikilemine bir alternatif olduğu zamanlarda internet bazıları için bir plajdı.

Fotoğraflarını *online* olarak paylaşan çocuklara dijital fotoğraflarını basarak "kolayca paylaş" maları için kullanışlı yazıcı yuvaları satılmaya çalışılıncaya kadar internet bazıları için bir plajdı.

İnternet için bazı yenilikçi fikir ve projeleri olan genç insanlar bu projelerini "kendilerini gerçekleştirmek" yerine bunları internet'te tekelleşmeye başlayan büyük şirketlere günün birinde satıp, bundan zengin olup, "Amerikan Rüyası" nı gerçekleştirmek için hayata geçirmeye başlayıncaya kadar internet bazıları için bir plajdı.

Halk için özgür/açık kaynaklı standartlar ve bilgi üretmek yerine, patentler almak için endüstri ile işbirliği yapmaları konusunda teşvik edilen üniversitelerde bilgisayar mühendisliği öğrencileri depolitize edilerek GNU Genel Kamu Lisansı'nın (GNU General Public License - GNU GPL) ne olduğu hakkında hiçbir fikirleri bile olmayan kapitalist girişimciler olarak eğitime başlanıncaya kadar internet bazıları için bir plajdı.

"Açık kaynak"(open source) düşüncesi "özgür yazılım" ı (free software) kendine çalıp onun sosyal bağlamını depolitize ederek "özgür yazılım" düşüncesini ve va'dettiği şeyleri görünmez kılanaya kadar internet bazıları için bir plajdı.

Creative Commons'ın, "copyleft" in "aynı şartlarda paylaşma" (share alike) ve "türetilebilme" (derivative works) yaklaşımlarının önemi ile "özgür yazılım"ın katma değer üreterek üretimleri ticari olarak (commercial) kullanabilmeye izin veren ekonomik modelini es geçerek "özgür kültür" (free culture) düşüncesini gasp etmesine kadar internet bazıları için bir plajdı.

“Kitlesele kaynak kullanımı” (*crowdsourcing*) yaklaşımı, “müşterek mülkiyetli kaynak, araç ve olanaklara (*commons*) dayalı, denk statüde katılımcılar arasında bir işin hiyerarşik olmayan bir şekilde görev bölümü yapılması ve paylaşılması ile ortaklaşa ve karşılıklı etkileşim ve yardımlaşma ile üretilmesi (*peer production*)” (“*commons-based peer production*”) anlayışındaki karşılıklı olarak denk statüde katılımcı (*peer*) olmanın sosyal, ekonomik ve politik boyutlarını, onu sadece kalabalık bir “kitle” (*crowd*) olmaya indirgeyerek depolitize edene ve “p2p” (*peer-to-peer*, karşılıklı olarak denk statüdeki katılımcıların kaynaklarını birbirleriyle karşılıklı olarak eşit hak ve özgürlüklerle paylaşmasına dayalı hiyerarşik olmayan ilişkileri) fikri de sadece “korsan dosya paylaşımı”na indirgenene kadar internet bazıları için bir plajdı.

“Kum”, “kaldırım taşları” ile kaplanıncaya kadar internet bazıları için bir “plaj”dı.

Yaşadığımız kapitalist dünyada başka bir dünyanın mümkünlüğü için artık çok geç olabilir. Bilişim teknolojilerine politik yaklaşımlar gibi bazı “teknolojilerin” yardımı olmadan plajı kaplayan onca kaldırım taşını kumun üstünden atmak çok güç. Fakat, ilk olarak “başka bir internetin mümkünlüğü” için mücadele ederek işe başlayabiliriz. Dilediğimizde “anonim” olabileceğimiz “özgür, p2p, dağıtık (*distributed*)” bir internet. “Freenet” gibi özgür bir internet. “Kültürü inşa etmemiz” için enformasyonu özgürce üretmemiz, dağıtmamız, ona ulaşmamız, temellük etmemiz ve paylaşmamız için hakkımız olan özgür bir internet. Açık “kaynak” kültürünü değil, “özgür kültür”ü inşa etmemiz

“kaynak” kültürünü değil, “özgür kültür”ü inşa etmemiz için bir internet. “Kitlesel kaynak kullanımı” ile kar elde etmek için sadece bir “kaynak” olarak değil, *peer*'lar için “müşterek mülkiyetli kaynak, araç ve olanaklar” olarak kültürü inşa etmemiz için bir internet. Creative Commons gibi “bir müşterekliği olmayan müşterek mülkiyetli kaynak, araç ve olanaklar” (*commons without commonality*) ile değil de, “*copyleft*”li ve “müşterek mülkiyetli kaynak, araç ve olanaklar” ile.

Bilişim teknolojilerinin, başka bir dünyanın mümkünlüğü için sunduğu olanakların görünür kılınması için bu teknolojilere politik bir yaklaşım çok önemli. Eğer “altyapı”, yani “üretim biçimi”, “üstyapı”yı, yani kültürü belirliyorsan, Michel Bauwens, Yochai Benkler'in tanımladığı “müşterek mülkiyetli kaynak, araç ve olanaklara dayalı, denk statüde katılımcılar arasında, bir işin hiyerarşik olmayan bir şekilde görev bölümü yapılması ve paylaşılması ile ortaklaşa ve karşılıklı etkileşim ve yardımlaşma ile üretilmesi”nin “yeni bir üretim biçimi” sunduğunu belirtiyor. Bireysel üretimi düşündüğümüzde ise, artık üretimlerini gerçekleştirmek, bunları çoğaltmak ve dağıtmak/paylaşmak için “kültür endüstrisi”nin kapitalist ilişkilerine ihtiyacı olmayan bir sanatçılar, finansal sermayeye dayalı kapitalist üretim biçimine bir alternatif sunmakta. Çünkü sanatçı artık üretimini, bunun çoğaltılmasını ve paylaşılmasını demokratikleştiren “dijital kopyalama (*digital duplication*)”-hatta “dijitalleştirme” (*digitizing*) ve “dijital format dönüşümü” (*transcoding*) gibi diğer “dijital çoğaltım” (*digital multiplication*) yöntemleri ve “dağıtık p2p ağları” gibi bilişim teknolojilerinin olanak ve araçları ile gerçekleştirebiliyor. Bu “altyapı” özgür kültür “üstyapı”sını belirleyebilir.

Eğer “üstyapı altyapıyı belirleyebiliyor” ise, o zaman giderek daha fazla sanatçının üretimlerini “özgür” kılmaları için bir ilham kaynağı olan “özgür kültür hareketi” ne (*the free culture movement*) bakabiliriz. Bu durum aynı zamanda “kültür endüstrisi”ni de işleme modelini değiştirmeye zorlamakta. Aynı zamanda özgür iradeye dayalı bir “bağış” kültürü de “değişim değeri” yerine kültürel üretimlerin “kullanım değeri”ni oluşturabilir.

“Altyapı üstyapıyı belirliyor” olsa da, “üstyapı altyapıyı belirleyebilir” olsa da, hem altyapı hem de üstyapının belli alanlarda değişiyor olduğuna tanık olmaktadır.

Kendisini, kıt kaynakların sonsuz insan arzuları karşısında dağıtılmasına dair ekonomik problem ile savunan kapitalizm, bu eşitliğin her iki tarafından da saldırıya uğramakta. Öncelikle, enformasyon söz konusu olduğunda kaynaklar (bir kere üretildikten sonra) artık sınırlı değil. “Sıfıra yaklaşan bir marjinal maliyet” ile sonsuz sayıda çoğaltılabilen internet üzerindeki dijital enformasyon, aynı zamanda “yapay kıtlık” (*artificial scarcity*) dışında bir kıtlık sorunu da doğurmuyor. Öte yandan, *peer*'ların kendi kabiliyetleri ölçüsünde kendi özgür iradeleri ile katkıda buldukları ve üretimden de ihtiyaçları ölçüsünde faydalandıkları “müşterek mülkiyetli kaynak, araç ve olanaklara dayalı, denk statüde katılımcılar arasında bir işin hiyerarşik olmayan bir şekilde görev bölümü yapılması ve paylaşılması ile ortaklaşa ve karşılıklı etkileşim ve yardımlaşma ile üretilmesi” söz konusu olduğunda, insan arzularının sonsuz olduğu fikri geçerliliğini yitiriyor. Çünkü *peer*'lar, ihtiyaçlarından fazlasını tüketmiyorlar. Joseph Beuys, herkesin sanatçı olabileceğini, herkesin üretken olabileceğini, fakat neyi ve nasıl üreteceklerine

karar verebilecek ekonomik ve politik özgürlükleri olması gerektiğini söylüyor. Eğer politik olarak değerlendirilirse, bilişim teknolojileri bu söz konusu özgürlüklerin ikisini de sunmaktadır. Kapitalizm, ne üreteceklerine karar vermelerine olanak sağlayan ekonomik gücü dijital aydınlara verdi ve onlar da “dijital kültür”ü meydana getiren fikir ve araçları ürettiler.

Richard Barbrook'un tartıştığı “siber-komünizm”, “plaj”, kapitalizmin bir sonucu, bir olgusuydu. Barbrook'un “siber-komünizm”i aynı zamanda kapitalizm-arası (*inter-capitalism*) bir dönemdi; sadece vizyonu olanların kaldırımdaki delikleri fark edip altındaki plajı görebildiği bir dönem. Bu, Andújar'ın post-kapitalizmin bir unsuru olarak tanımladığı dönem içerisinde komünist bir zaman aralığıydı. Fakat günümüzdeki internet deneyimimiz, artık Barbrook'un 1998'deki internet deneyiminin “siber-komünizm” için potansiyelindeki (hatta pratiğindeki) olanakları ile aynı değil. İnternet her geçen gün daha fazla kapitalizm tarafından kendi lehine kullanılıyor. Kaldırımdaki delikler teker teker kapatılıyor. İnternet'te başka bir dünyanın mümkünlüğü taahhüdü, “plaj”, yine görünmez kınıyor. Şu an yaşamakta olduğumuz internet “post-kapitalizm” sonrasının bir sonucu. Kaldırım altına gömülen plajın, “siber-komünizm”in potansiyeli; “post-kapitalizm” içerisindeki komünist bir zaman aralığının potansiyeli, politik olarak değerlendirilemedi.

Kaldırımdaki deliklerden; üstü örtülmüş bir “siber-komünizm” vaadinden ilham alarak “başka bir dünyanın mümkünlüğü”nü belirleyecek olan hem bir “altyapı” hem de bir “üstyapı” olarak öncelikle “başka bir internet mümkün”.

Her ne kadar kaldırımda kapatılmamış delikler hala mevcut olsa da, Şu an ele geçirilmiş olan “ağ ile birbirine bağlanmış arşivlerdeki yaşamımız” post_siber-komünizm.

Eğer okuyucu aŐına olmadığı kavram ve kelimeler ile ilgili daha fazla enformasyon sahibi olmak isterse bunları internet'te aratabileceği için bu metnin elinizde tutmakta olduğunuz basılı versiyonunda referanslar yer almamaktadır. Bununla birlikte, okuyucunun yine internet'te aratarak bulabileceği bu metnin online versiyonu (versiyonları) hem referanslara bağlantılar içermektedir hem de geliştirilmiş olabilir.

.copyleft!_ Orton AKINCI, 31.03.2010

.tekrar dağıtmak için bir copyleft lisansı kullandığınız sũrece ilgili içeriği dilediğiniz Şekilde temellũk etmekte ۆzğũrsũnũz.

.ama yine de referans vermek ve ۆzgũr/açık formatları tercih ediyor olmak iyidir.
http://httpdot.net/copyleft_

SORULAR

DANIEL GARCIA ANDUJAR İLE SÖYLEŞİ

Erhan Muratoğlu

1990'larda ortaya çıkan ve hızla evrilen, günümüzdeki bilgi patlamasına neden olan internet ile evrenin Big Bang'i hakkında muazzam bilgi üreten LHC projesinde yakın zamanda elde edilen başarı, CERN tarafından öncülük edilen, tüm dünyadaki bilim insanları ve araştırma merkezlerinden oluşan çok büyük bir katılımcı toplumun ürünleridir. İronik olarak, hala enformasyonu katılımcı tutmayı ve bunu bilgi yapabilmek için hasat etmeyi öğrenmemiz gereken birçok milyon ışık yılından oluşan yeni bir çağın en başında bulunuyoruz. Katılmak: Benim için, bu kelime Postkapital projesi için nihai anahtar kelime olarak durmakta. Proje, izleyicileri, bilgiyi tekrar şekillendirerek, sürekli evrim geçiren ve yeni anlamlar üreten, işbirlikçi, etkileşimli bir arşiv oluşturmaya dahil etmek için katılımcılar olmaya çağırıyor. Proje aynı zamanda diğer sanatsal projelere, 'ağların ağı'nın (network of the networks) yaptığı ile benzer biçimde, bu bilgi tabanlarını genişletebilecek şekilde bağlanmayı öneriyor.

Erhan Muratoğlu: Bu anlamda katılımcı evrimi hakkındaki tahminleriniz nelerdir?

Daniel García Andújar: Bilgi ve iletişim teknolojisinin ve küreselleşmenin eski çalışma ve işleme yollarını parçalayan şüphesiz dönüştürücü bir etkisi oldu. Bunun bizi öznellik ve sosyal düzen yapı modellerini tekrar incelemeye zorlayan, üretim, sembolik ürünlerin aktarımı ve uygunlaştırılması süreçlerinin yeniden formülleştirilmesini temsil ettiğinden yana hiçbir şüphe olamaz. Eser sahipliği veya fikri ve sınai mülkiyet kavramlarında olduğu kadar zaman ve mekan deneylerinin doğrusal hatlarında açık bir kopma görebiliriz. Yeni çok kültürlü ve farklılık bağamlarına dayalı, klasik temsil sistemlerinde ve ulus-devlet ile ilişkilendirilmiş kültürel çoğalma modelinde krizle sonuçlanan, bireysel ve ortak kimliklerin yeniden incelenmesine tanıklık ediyoruz. Aslında, 'yeni teknolojiler'in gelişimi, bize, farklı kültürel ürün ve servislerin üretim süreçleri, sitemleri ve bilginin dağıtılıp ileildiği yollar için yeni medyayı sunarak herşeyi farklı bir yolla formüle etme yeteneğini verdi. Ortak mallar için çalışan birey gücü ve değiş tokuş, yenilik ve yaratım için insanlık tarihinde görülmüş en büyük ortak alanlardan birini yaratmaya yardım eden yüz yüze ilişkilere dayalı meritokratik bir hiyerarşinin ortaya çıkmasıyla belirli ortak çalışma ve öğrenme süreçlerinde bir değişiklik gördük.

Erhan Muratoğlu: Bilgi toplumlarının etkileşiminin ve doğrusalsızlığının yeni paylaşım biçimleri, dolayısıyla yeni ekonomiler ve yönetimler oluşturmak için yeterli olduklarını düşünüyor musunuz?

Daniel García Andújar: Sosyal işbirliği, katılımcılar, kullanıcılar ve izleyiciler için içeriğin dağıtımına ve genişlemesine izin veren bir modeli desteklemek için en

iyi yol olarak anlaşılabilir gücünü, yenilik getirmek ve yaratmak için açığa çıkarır. Bazen sanatçının çalışma mekanını bir mecaz olarak alıyorum. Sanatçının çalışma mekanını karmaşık bir sistemin parçası olarak çalıştığı, araştırdığı, kutladığı, dinlediği, ziyaret ettiği, danıştığı ve değiş tokuş yaptığı, bulunduğu ve/veya tartıştığı, fiziksel ya da birleşik olması şart olmayan, sırasıyla bir dizi mekandır. Gerçekte oluşumsal, analitik, aydınlatıcı, eleştirel ve aktivist başka bir kavrama ve - açık sosyal alan ve ortak deneyimin mümkün olduğu, değiş tokuş, işbirliği ve hiyerarşisiz bir deneyimin özel olarak vurgulandığı paylaştığımız, öğrendiğimiz veya katkıda bulunduğumuz- açık bir deneyim yaşadığımız duruma cevap veren bir mantığa öncülük ederek klasik sanatsal eğitim kavramını yıkan bir süreç öne çıkar.

Anlamamızın önemini gittikçe artacağı bir şeyi kabul etmek zorundayız. Etrafımızı saran karışıklığı bireysel olarak kavrayamayız, ortak zeka süreçlerini etkinleştirmek zorundayız.

Erhan Muratoğlu: Sürekli büyüyen ve erişilebilir bilgi ile bireylerin kullanabileceği bilgi arasında asimetrik bir dinamik var. İşbirliği ile oluşan bilgi ağlarının buna çare olabileceğini düşünüyor musunuz?

Daniel García Andújar: Kısa bir zaman sürecinde müze, kütüphane, arşiv ziyaretlerinden, bir çeşit arşiv içinde yaşamaya geldik. Bireyler olarak bütün sistemi anlama zamanına, yetenek veya belleğine sahip değiliz. Araştırmacılar bize insanların çalışan belleklerinin, bir şeyi defalarca tekrarlamak veya gruplamak ve sınıflandırmak

gibi numaraları kullansak da ancak dört şeyi hatırlayabildiklerini söylerler. O zaman bu büyük miktarlardaki belgeleri, bilgiyi, imgeleri vb.ni nasıl idare edeceğiz? Bütün bu gürültülü karmaşayı kendi kişiliklerimize özgü nüanslar geliştirebileceğimiz belirli bir bilgiye dönüştürecek mekanizmalar oluşturmalıyız. Bunu kesinlikle eğitimle başlayarak, bir dizi alan ve disiplinden yeni mekanizmalar arayarak, ortaklaşa bir şekilde yapmalıyız. Ben gerçek bir arşiv kültürü oluşturmayı, arşiv içinde zengin seçenekler-yaşam bağlamından öğrenmeyi, bize seçenekler sunan ve tekrar ve tekrar seçmemizi, sınırlar olmadan öğrenmeyi, yeni fırsatlara değer vermeyi ve sayısız zorluk ve bulmacayla yüzleşmeyi gerektiren bir bilgi toplumu içinde; tarz (genre) işlerini tanımayan, eski sınıflandırmaları, kontrol sistemlerini, hiyerarşileri, meşrulukları, değerleri ve benzerlerini şüpheye düşürecek, bir bilgi toplumunu oluşturmayı öneriyorum.

AĞ-KAPİTAL / POST-KAPİTAL: İSTANBUL DÜĞÜMÜ

Özgür Uçkan

1989, Berlin Duvarı'nın yıkılışı ve 2001, 11 Eylül olayları... Daniel García Andújar'ın, ağ-temelli arşiv-süreç enstalasyonu için seçtiği bu tarihleme bir paradigma dönüşümüne işaret ediyor. Ölçek ekonomilerinden kapsam [capacity] ekonomilerine, endüstriyel üretimden esnek ağ üretimine, kol gücünden bilgi gücüne, ulus-devletlerden ulus-ötesi imparatorluk'a, tek-kutuplu dünyadan çok-kutuplu, gayri-merkezi ve dağıtık, mekanı tümüyle kuşatan ağ-dünyaya geçiş paradigması... Son küresel krizin adını koyduğu bir paradigma bu: Küresel Ağ Kapitalizmi...

Andújar'ın tarihlemesi, bu paradigmanın ötesini de haber veriyor. Gerek Duvar'ın gerekse İkiz Kuleler'in yıkılışı, kapitalizm bir "sonrası"nın da olduğunu bildiriyor. Bu olası gelecek, ironik bir biçimde "ağ" kavramından besleniyor. Çünkü "ağ kapitalizmi" kavramı özünde antagonist bir ikiliği [dichotomy] barındırıyor. Ağ yapısı kapitalizmin temellerini oyuyor. Kapitalist birikim ve artı değer yaratma süreci artık ağ yapılanmasına, ağ üzerinde gelişen işbirliklerine, ortaklaşa [collobarative] gayrimaddi [intangible] emeğe, inovasyon ağlarına, bilginin üretim, erişim, paylaşım, yani değer yaratma sürecinin açık, kesintisiz, yatay koordinasyonlu ağlar temelinde gelişmesine bağlı. Ağ işbirliği [co-operation] ve paylaşım demek. Kapitalizm ise

rekabet mantığının egemen olduğu bir araçsal akıl ürünü. Kapitalizm üretim araçlarının özel mülkiyeti üzerinde temelleniyor, ağ ise üretim araçlarını erişilebilir kılıp paylaşımına açarak mülkiyetin altını oyuyor. Christian Fuchs'un deyimleriyle rekabet ve işbirliğinin antagonist birlikteliğinin yaşandığı bir ara-dünyadayız. Bir tarafta bilgi tekelleri (Microsoft, Google), dijital uçurum, kırılabilir [precarious] bilgi emeği, bilgi savaşları [information warfare], elektronik gözetim ve denetim, internet sansürü, çevrimiçi itibar birikimi, siber nefret, metalaşmış sanal topluluklar, dezenformasyon; öte yanda dijital hediye [gift] ekonomisi, dosya paylaşımı, özgür yazılım, açık içerik, alternatif telif sistemleri [Creative Commons], Wikipedia, siber protesto, e-katılım, işbirliği temelli [co-operative] sanal topluluklar, çevrimiçi yurttaş gazeteciliği... Bu karşıtlığın bir tarafında e-katılım ve paylaşım ekonomisi, öteki tarafında e-tahakküm ve kıtlık ekonomisi var. Ulusötesi bilgi kapitalizmi, rekabet mantığının tahakkümünde, işbirliği kavramını kolonize etmeyi şimdilik başarıyor. "Katılımcı" yönetim, ekip çalışması, "stratejik" ortaklıklar, kurumsal sosyal sorumluluk bunun örnekleri. Bu, disiplin toplumundan [disciplinary society] kendini-denetleyen bir topluma [society of (self-) control] geçiş aşaması. İşbirliğine dayalı, katılımcı ve kendisini yöneten [self regulated] bir bilgi toplumu [information society], şimdilik, Ernst Bloch'un deyimleriyle bir "daha-değil" [not-yet]. Ama bir gün geldiğinde kapitalizmin burada olmayacağı ortada.

Andújar'ın "Postkapital. Arşiv 1989 - 2001" enstalasyonunun kapsadığı imgelerin oluşturduğu veri bankasının izleyici tarafından ağ temelli bir yapı içinde sorgulanabilmesi, yani projenin açık ağ yapısı da formatıyla kapitalizm sonrası bir

olasılıklar ağına gönderiyor. Her bir imgenin anlamı, onu ilişkilendirdiğimiz diğer imgelerin bağlamında sonsuz olasılıklar dizisini tetikleyerek değişiyor. Çünkü ağ aynı zamanda olasılık da demek: Neredeyse sonsuz kombinezonlar bizim katılımımızla geleceği değiştirme gücüne sahip.

Iris Dressler'in dediği gibi, "post-kapital", hem finansal sermayeye hem de başkentlere atıfta bulunur. Böylece hem kapitalizmin dönüşümünü hem de kent merkezli güçlerin dönüşümünü anlatır. Peki, Postkapital Arşiv, İstanbul düğümünde hangi olası anlatıları besliyor?

Postkapital Arşiv'de yer alan imgeler bizlere yabancı değil. Küresel ağ kapitalizminde "yabancı" yok. Hiçbir yer "başka" değil. Ağ mekânın tamamını kuşatıyor. Ama ağın bir özelliği de düğümlere güç vermesi. Kentler, özellikle İstanbul gibi büyük, çok merkezli, dağıtık kentler ağ üzerinde ayrıcalıklı işlevlere sahip. Bu işlevlerden biri küresel bilgi ve kültürü, yani çoğullukları coğrafyaya yedirmekse bir diğeri de yerellikleri, yerel tekillikleri küresel ağın değer evrenine katmak. Dolayısıyla kendi olası ağlarımızı kurduğumuz imge-bankası, bize bizim imgelerimizi de çağırıyor. Postkapital arşive girmeyi hak eden imgelerimiz var.

Ağ-Kapital düğümü İstanbul'un Postkapital geleceğini hangi imgeler haber verir? 1996, Susurluk kazası ve 2007, Hrant Dink cinayeti düşüyor aklıma. Veya 1999, Marmara Depremi ve 2010, Tekel işçileri direnişi. Ya da 1997, 28 Şubat post-modern darbesi ve 2009, emekli kuvvet komutanlarının tutuklanması... Bu tarihlemeler ve uyandırdığı imgeleri işbirliği mantığının egemen olduğu

bir ortaklık temelinde okuyup bunlardan mümkün geleceğimize açılan bir ağ kurabiliriz. Böylece küresel ağın bu iri ve karmaşık düğümünde üstümüze düşeni yapabilir, Postkapital bir geleceğe cesaret edebiliriz. Çünkü ağ bellektir.

Andújar'ın dediği gibi, sanatın sorumlu olması gerek. Estetik yeterli değil. Sanat etik olmalı. Postkapital Arşiv, ortak iklimimize oyun ederek bizi geleceğe katılmaya kışkırtıyor. Ağ, imkandır...

REFERANSLAR

Daniel García Andújar / *Technologies To The People* **Postkapital. Arşiv 1989-2001** Iris Dressler Postkapital. Arşiv 1989-2001, www.danielandujar.org
İnsanlara Teknolojiler/Daniel García Andújar Jacob Lillemose "Erişim Kültürü'nün Arayüzünü Kırma ve Post-Kapitalist Geleceğin Okur Yazarlığını Tasavvur Etmek: İnsanlara Teknolojiler / Daniel García Andújar'ın Yerleştirme İşleri Üzerine"den Alıntılar, "Çalışma Biçimleri"
Iris Dressler'in Daniel García Andújar ile Röportajından Alıntılar metinleri
The Unavowable Community. Valentín Roma and Nieves and Mario Berenguer. Basım: Institut Ramon Llull 53. Uluslararası Sanat Sergisi Katalanların katılımı, Barcelona, 2009 kitabından alınmıştır.

Kaynak #1

1989

- 20. 01.** George H.W. Bush Ronald Reagan'dan sonra Amerika Birleşik Devletleri 41. Başkanı olarak seçildi.
- Mart** Berners-Lee, CERN (Avrupa Nükleer Araştırma Merkezi) Cenevre'de çalışırken "www önerisi"ni yazdı.
- 24.03.** Alaska Prens William Boğazı'nda "Exxon Valdez" isimli petrol tankeri karaya oturduktan sonra 240.000 varil (11 milyon galon) petrol denize döküldü.
- 09.05.** Slobodan Milošević, Sırbistan Devlet Başkanı oldu.
- 04.06.** Pekin, Çin'de Tiananmen Katliamı oldu. Dayanışma'nın Polonya seçimlerindeki zaferi, 1989'da Orta ve Doğu Avrupa'daki birçok anti-komünist devrimin ilkiydi.
- 18.06.** Avrupa Birliği'nde seçimler. Alman aşırı sağcıların partisi "Die Republikaner" in parlamentoya ilk girişi.
- 10-11.09** Macaristan hükümeti, ülkenin batı sınırını Demokratik Almanya Cumhuriyeti (Doğu Almanya) mültecilerine açtı.
- 23.10.** Devlet Başkanı Mátyás Szűrös, (Macaristan Halk Cumhuriyeti'nin yerine) Macaristan Cumhuriyeti'ni resmen ilan etti.
- 09.11** Doğu Almanya, Berlin Duvarı'ndaki kontrol noktalarını açarak, onlarca yıl sonra ilk defa vatandaşlarına Batı Almanya'yı özgürce seyahat etme izni verdi.
- 10.11** Bulgar Komünist Partisi Başkanı Todor Jivkov yerine Dışişleri Bakanı Petar Mladenov getirildi.

- 28.11** Çekoslovakya Komünist Partisi, siyasal iktidar üzerindeki tekelerini sona erdireceğini açıkladı.
- 14.12** Şili’de 16 yıl sonra ilk özgür seçim yapıldı.
- 20.12** Panama diktatörü Manuel Noriega’yı devirme girişimi için “Haklı Dava”(Just Cause) Harekatı başlatıldı.
- 22.12.** Bir hafta süren kanlı gösterilerden sonra Nikolay Çavuşesku’nun komünist diktatörlüğüne son verildi, Ion Iliescu Romanya devlet başkanlığını ele aldı.
- 29.12.** Polonya’da anayasal değişiklik.

Kaynak #2

2001

- 01.01** Gece yarısı 21. yüzyıl başladı.
- 20.01** George W. Bush Amerika Birleşik Devletleri 43. başkanı oldu.
- 23.01** Beş kişi, Pekin Tiananmen Meydanı'nda, kendini yakma girişiminde bulundu.
- 16.02** Birleşik Devletler ve Büyük Britanya savaş uçakları Bağdat'ta bir banliyöyü bombaladı.
- 12.03** “Bamiyan Budaları” Taliban tarafından kasten dinamitlenerek yok edildi.
- 13.05** Silvio Berlusconi ve “İtalya Özgürlükler Meclisi Partisi” (Italian House of the Liberties) koalisyonu genel seçimleri kazandı.

- 28.06** Eski Başkan Slobodan Milošević savaş suçu işlediği iddiasıyla yargılanmak üzere Lahey'e gönderildi.
- 20-22.07** G8 zirvesi Cenova, İtalya'da gerçekleşti. Toplantıya karşı, küreselleşme karşıtı gruplar tarafından büyük gösteriler yapıldı. Carlo Giuliani adlı gösterici bir polis tarafından vurularak öldürüldü.
- 24.07** II. Simeon Bulgaristan Başbakanı oldu.
- 11.09** New York Dünya Ticaret Merkezi, Arlington-Pentagon, Virjinya ve Shanksville kırsalı ile Pensilvanya'da saldırılar.
- 15.09** Sih Balbir Singh Sodhi ABD'de vuruldu. Belli ki, Ortadoğu kökenli biri sanmışlardı.
- 07.10** Birleşik Devletler, "Enduring Freedom" harekatiyle (Amerikan kuvvetlerinin Afganistan'a saldırı operasyonuna verdiği isim) başka devletlerin de katılımıyla Afganistan'ı işgal etti.
- 10.10** Birleşik Devletler Başkanı George W. Bush en çok aranan 22 terörist listesini açıkladı.
- 20.10** Sırbistan ve Karadağ IMF'ye üye oldu.
- 02.10** Dynerji, Enron'u 8,4 milyar dolara satın almaktan vazgeçtikten 5 gün sonra Enron Dynerji'nin iflasını istedi. Bu iflas, Amerikan tarihinin o güne kadarki en büyük iflasıdır.
- 11.12** Çin Halk Cumhuriyeti, Dünya Ticaret Örgütü'ne kabul edildi.

Kaynak #3

11 Eylül 2001

2001-ABD

11 Eylül 2001 saldırılarında, resmî belgelere göre uçak korsanlarınca 3 ABD uçağı kaçıırıldı. Uçaklardan ikisi New York'taki Dünya Ticaret Merkezi kulelerine çarptıktan bir süre sonra kuleler çöktü, yaklaşık 3 bin kişi yaşamını yitirdi. Üçüncü uçağın da Pentagon'a çarptığı söylendi.

1973 - Şili

Şili'nin ilk sosyalist Başkanı Salvador Allende, Augusto Pinochet önderliğindeki ordu tarafından devrildi. Darbe sırasında Allende öldü. İktidarı ele geçiren cunta tarafından intihar ettiği açıklanmış olsa da, öldürüldüğüne dair ciddi şüpheler vardır.

Kaynak: tr.wikipedia.org

Kaynak #4

Das Kapital

Ekonomi Politiğın Eleştirisi alt başlıklı Das Kapital, Karl Marx'ın en önemli yapıtlarındandır. Toplam üç cilttir. 2. ve 3. ciltler Marx'ın ölümünden sonra, dostu ve çalışma arkadaşı Friedrich Engels tarafından notlarının düzenlenmesi sayesinde yayınlanabilmiştir.

Marx, Kapital'de öncelikle "kapitalist toplumun en küçük hücresi" olarak gördüğü 'meta'nın çözümlenmesinden başlayarak, kapitalist üretim ilişkilerini bütün boyutlarıyla inceler. "/.../ organik bir bütün olarak bir cisim, bu cismin hücrelerinden daha kolay incelenir/.../ Ayrıca, ekonomi biçimlerinin tahlilinde ne mikroskoptan yararlanılabilir, ne de kimyasal ayraçlardan. Her ikisinin de yerini, soyutlama gücü

almalıdır. Ancak, burjuva toplumda emek ürününün meta-biçimi, ya da metanın değer-biçimi, ekonomik hücre-biçimidir. Bu biçimlerin tahlili, sıg bir gözlemciye, küçük ayrıntılar gibi gelebilir.

Orijinalinde de küçük ayrıntılar üzerinde durulmaktadır, ama tıpkı mikroskopik anatomi yapıldığı gibi. (Kapital, Almanca Birinci Baskıya Önsöz)

Kaynak: tr.wikipedia.org

Kaynak #5

Enternasyonel

Enternasyonal (*Fransızca: L'Internationale*) orijinali Fransızca olan ve bir çok dile çevrilen şarkı, marş. Fransızca orijinali 1870 yılında Eugène Pottier tarafından yazılmış ve Pierre Degeyter tarafından 1888 yılında bestelenmiştir. Bu beste tüm dünyada geniş kabul görmüş ve diğer dillerdeki çevirilerde de bu besteye sadık kalınmıştır.

Şarkı tüm dünyada sol ideolojinin geleneksel şarkısı olmuştur. Yaygın olarak sol el yumruk yapılıp havaya kaldırılarak söylenir.

Rusça versiyonu Aron Kots tarafından 1902 yılında çevrilmiştir ve aynı yıl Paris'te Rusça yayınlanmakta olan Jizn adlı dergide yayınlanmıştır. Orijinali 6 kıta olan şiirin daha sonra geliştirilen Rusça versiyonu 3 kıtadan oluşur. 1918 ile 1944 yılları arasında Sovyetler Birliği'nin milli marşı olmuştur. Şarkı aynı zamanda Sovyetler Birliği Komünist Partisi'nin de resmi marşıdır.

Kaynak: tr.wikipedia.org

Kaynak #6

Komünist Manifesto

Komünist Manifesto (Almanca: Das Manifest der Kommunistischen Partei), Karl Marx ve Friedrich Engels tarafından ilk olarak 21 Şubat 1848'de yayımlanan yazıdır.

Komünizmin ilk bildirgesidir ve dünyanın en etkileyici politik yazılarından biridir. Komünist Birlik tarafından yetkilendirilen Marx ve Engels, birliğin amacını ve programını da çizer. Komünist Manifesto, proletaryanın burjuva düzenini ve özel mülkiyeti bir devrimle ortadan kaldırarak sınıfsız bir toplum düzenini gerçekleştirmesi gerektiğini söyler. Pembe kapaklı olan baskısı Türkiye'de "komünist" sözcüğünün kullanımının sakıncalı sayıldığı dönemde pembe kitap olarak anılmıştır.

Kaynak: tr.wikipedia.org

Kaynak #7

Marksizm

Marksizm, "*bilimsel sosyalizm*" olarak bilinen ideolojinin kurucu isimlerinden Karl Marx'ın ve Friedrich Engels'in görüşlerini temel alan *öğretinin* genel adı. Marksizm bir öğreti olarak siyasal, ekonomik ve felsefi bir bütünlük içerir. Marksizm, ideolojik alanda, esas olarak sınıflar savaşımı teorisini ortaya atan ve bu savaşımın zorunlu sonucu olarak proletarya diktatörlüğüne ve oradan da toplumsal eşitlik ve özgürlük dünyası komünizme varılacağını öngören bir öğreti olarak tanımlanır.

Kaynak: tr.wikipedia.org

Kaynak #8

Komünizm

Komünizm, komünistlik veya ortakçılık, sosyal örgütlenme üzerine bir kuramsal sistem ve üretim araçlarının ortak mülkiyetine dayalı bir politik harekettir. Komünizm, sınıfsız bir toplum yaratma amacındadır. 20. yüzyılın başından beri dünya siyasetindeki büyük güçlerden biri olarak modern komünizm, genellikle Karl Marx ve Friedrich Engels'in kaleme aldığı Komünist Parti Manifestosu ile birlikte anılır. buna göre özel mülkiyete dayalı kapitalist toplumun yerine meta üretiminin son bulunduğu kapitalist toplum geçecektir.

Kaynak: tr.wikipedia.org

Kaynak #9

Sosyalizm

Sosyalizm (ya da eski adıyla iştirâkiyye - *katılımcılık*) diğerk bir anlamıyla toplumculuk, iktidar ve üretim araçlarının halk tarafından kontrol edildiğı bir toplum fikrine dayanan düşünce sistemidir. Bununla birlikte, sosyalizmin fiili anlamı uygulamada zaman içinde değışmiştir. Siyasi bir terim olması nedeniyle, sınıfsız bir toplumun oluşturulması amacıyla, devrim ya da toplumsal evrimle örgütlü bir emekçi sınıf kurulmasıyla doğrudan bağlantılıdır. Sosyalizm, kökenlerini sanayileşme dönemindeki aydınlanma düşüncesinde dile getirilen siyasal ve sosyal eşitlik isteğinden almıştır. Giderek artan bir şekilde modern demokrasilerde de sosyal reformlar üzerine yoğunlaşılmaya başlanmıştır. Sosyalizm ve sosyalist terimi, bir dizi ideolojiye, bir ekonomik sisteme, varolmuş yahut varolan bir devlete işaret edebilir.

Kaynak: tr.wikipedia.org

Kaynak #10

Stasi

Ministerium für Staatssicherheit (MfS /Devlet Güvenlik Bakanlığı) özellikle Stasi (Staatssicherheit birleşik kelimesinden dolayı) olarak bilinir, Demokratik Almanya Cumhuriyeti'nin güvenlik ve istihbarat organizasyonudur.

Stasi Doğı Berlin'den yönetilmekteydi. Lichtenberg şehrinde geniş kapsamlı bir komplekse sahipti. Bunun dışında şehrin muhtelif yerlerinde değışik komplekslere de sahipti. Stasi dünya çapında etkin istihbarat örgütlerinden biri olarak kabul ediliyordu. Organizasyonun şiarı "Schild und Schwert der Partei" (Parti'nin Kalkanı ve Kılıcı). Daha önceki dönemlerde Stasi için kullanılan bir başka ifade de Staatssicherheitsdienst idi (Devlet Güvenlik Servisi).

Kaynak: tr.wikipedia.org

Kaynak #11

9 11 Gizemleri

911 Gizemleri (911 Mysteries) temiz ve net bilminin yanı sıra resmi hikayenin dikkatli bir yapı sökümüdür. Şaşırtıcı tanık ifadeleriyle bağlanmış 90 dakikalık bir yıkım delili ve analizidir. 9/11 titiz ve basit fiziğin tablosudur: 10 saniyede nasıl 110 katlı büyük bir yapı çökertilir? Bu aynı zamanda kendini patlatmanın, bir binanın çökmesine izin veren çelik kirişleri kesmek için şekillendirilmiş iddaların stratejik olarak nasıl yerleştirildiğinin de hikayesidir.

Kaynak: amazon.com

Kaynak #12

Arşiv

Arşiv, bütün dünyada kurumların gerçek ve tüzel kişilerin faaliyetleri sonucunda meydana gelen, idari, hukuksal, tanıklık, kurumsal değeri olan ya da tekrar kullanılmak üzere üretilen her türlü görsel, yazılı ve data bilgilerinin muhafaza edildiği yerdir.

Arşivler; genel olarak klasik arşivler ve modern arşivler olarak ikiye ayrılır.

1. Klasik arşivler; Osmanlı arşivi gibi eski yazıyla yazılmış belgelerle ilgili arşivlerdir.
2. Modern arşivler; iş dünyası, hastaneler, televizyonlar vs. gibi kurumların ürettikleri her türlü belge ve bilginin tutulduğu yerlerdir.

Kaynak: tr.wikipedia.org

Kaynak #13

Kütüphane

Kütüphane, belli bir sisteme göre düzenlenen kitap ve benzeri materyallerin toplandığı, saklandığı, okuyucu ve araştırmacıların istifadesine sunulduğu yer. Farsça'da ev manasına gelen hane ile Arapça'da kitaplar manasına gelen kütüb kelimelerinin

birleşmesinden meydana gelen kitaplar evi isim tamlamasındaki tamlananın i'sinin düşmesi ve kelimelerin yer değiştirerek birleşmesinden meydana gelmiş, kütüphane şeklinde söylenen birleşik bir isimdir. Günümüzde yeni bilimsel materyallerin çeşitlenip çoğalması neticesinde ortaya çıkan, süreli yayın, grafik, sesli ve görüntülü yayınların meydana getirdiği koleksiyonlardan meydana gelen kütüphaneler de bulunmaktadır.

Bir fikir gayretinin sonucu olarak yazılmış eserleri korumak, toplamak, organize etmek, onları insanların faydalanmasına hazır hale getirmek için kurulmuş olan kütüphaneler, yapılmış ve yapılacak olan bilimsel araştırmaları, zamanımızda ve gelecekteki araştırmacıların yararına en ucuz en çabuk ve kolay şekilde sunulmasını sağlar. Kütüphaneler eğitim ve öğretime de yardımcı olurlar.

İlkokuldan üniversite bitinceye kadar çeşitli okullarda okuyan öğrenciler, öğretmenler, bilimsel ve teknik gelişmeleri takip eden kimseler de kütüphanelerden faydalanmaktadır.

Kaynak: tr.wikipedia.org

Kaynak #14

Kapitalizm

Kapitalizm (anamalıcılık), özel mülkiyetin üretim araçlarının ağırlıklı bir bölümüne sahip olduğu ve işlettiği; yatırım, dağılım, gelir, üretim ve mal ve hizmet fiyatlarının piyasa ekonomisinin belirlediği sosyal ve ekonomik sistemdir.

Bu sistemde genellikle bireylerin ya da grupların oluşturduğu tüzel kişiliklerin ya da şirketlerin emek, yer, üretim aracı ve para (bkz: finans ve kredi) ticareti yapabilmeye hakkı vardır.

Kapitalist ekonomi pratiği Avrupa'da 16. ve 19. yüzyıllar arasında kurumsallaşmıştır, ama bazı niteliklerine ilk çağda da rastlanabilir. Orta Çağ döneminde de tüccar kapitalizminin erken biçimleri ortaya çıkmıştır. Feodalizm sona erdiğinden beri kapitalizm Batı dünyasındaki hakim sistemdir. Bütün dünyaya, İngiltere başta olmak üzere Avrupa'dan yayılmıştır.

Kapitalizm kavramı tek başına ele alınırsa sınırlı bir analitik anlama sahiptir. Ama uygulandığı ülkelerde önemli farklılıklar olması, coğrafya, politika, zaman ve kültür öğelerleriyle birlikte değişmesi yüzünden kimi iktisatçılar karma ekonomi tanımının günümüzdeki iktisadi sistem(ler)ı belirtmek için daha doğru olduğunu söylemektedir. Kapitalizme 19. ve 20. yüzyıllarda önemli eleştiriler getirilmiştir. Bu çeşitli eleştirilerin ortak yönü kapitalizmin ciddi anlamda insanlar arasında sosyal ve ekonomik eşitsizliğe yol açtığıdır.

Kaynak: tr.wikipedia.org

Kaynak #15

Kartografya

Harita ve harita benzeri gösterimleri üretmek amacıyla uygulanan gerekli tüm çalışmaları kapsayan bilim, teknik ve sanattır. Harita benzeri gösterimler, küreler, üç boyutlu kabartma harita vb. türde ürünlerdir. Bu klasik tanım halen geçerli olmasına rağmen güncel bir kartografya tanımı aşağıdaki gibi yapılabilir:

Kartografya, mekansal bilgileri analog ya da sayısal biçimde toplayan, modelleyen, yapılandıran, değerlendiren, saklayan, çeşitli ortamlarda anlaşılır ve yansız (objektif) biçimde sunan (coğrafi bilginin kartografik iletişim bağlamında kullanıcıya iletilmesi) bir disiplindir. Mekansal veri işleme bağlamında Coğrafi Bilgi Sistemleri (CBS) hangi disiplinde uygulanırsa uygulansın, mekansal veriler obje tabanlı bir yapıya dönüştürülmeli, saklanmalı, analiz edilmeli ve kartografik olarak sunulmalıdır. Bu kapsamdaki işlemler ya kartografyanın uygulama alanındadır ya da kartografyanın uygulama alanını tamamlayıcı niteliktedir. Kartografya alanında çalışan kişiye de kartograf denir.

Kartograflar, yeryüzü üzerinde gördükleri gerçek objeleri ya da elde ettikleri bilgiler ile şekillendirdikleri konuları belirli kartografik kurallar çerçevesinde bir haritaya aktarırlar. Bu bilgilerin haritaya aktarılmasındaki amaç, haritaya aktarılan bilginin diğer insanlara ulaştırılması ve diğer bilim dalları tarafından kullanılmasına imkan vermektir.

Kaynak #16

DAC

Demokratik Alman Cumhuriyeti (DAC) (Almanca: Deutsche Demokratische Republik (DDR), II. Dünya Savaşı'ndan sonra Sovyet kontrolü altındaki bölgede kurulan Sosyalist Cumhuriyet (1949-1990). "Doğu Almanya" olarak da bilinir. 1952 yılında Almanya'nın yeniden birleştirilmesini öneren Stalin Nota'sının ABD tarafından reddedilmesinin ardından Sovyet etkisindeki Doğu Almanya tam egemenliğini ilan etti (1954). Doğu Almanya Varşova Paktı üyesi ülkeler arasında yer almaktaydı. Hatta Çekoslovakya'yı işgal eden 5 devletten biri idi. 18 Ekim 1990'daki seçimlerde yönetimdeki Sovyet yanlısı Sosyalist Birlik Partisi (Almanca: Sozialistische Einheitspartei Deutschlands, kısaca SED) Volkskammer'deki (DAC ulusal parlamentosu) çoğunluğunu kaybetti. 3 Ekim 1990'da Volkskammer Doğu Alman toprağında Federal Alman Cumhuriyeti yasalarının geçerliliğini kabul etti. İki cumhuriyetin birleşmesiyle 1990 yılı içinde DAC'ın varlığı sona erdi.

Kaynak: tr.wikipedia.org

Kaynak #17

Pazar

Pazar, ekonomide her türlü mal ve hizmetin alınıp satıldığı veya takas yoluyla el değiştirdiği yer olarak tanımlanmaktadır. Buna göre, semt pazarları, borsalar, fuar, sergi ve panayırar, farklı ülkeler ile kişi veya kuruluşlar arasındaki değiş-tokuş faaliyetine konu olan alanlar pazarı oluşturur. Satıcıların serbest bir şekilde karşılaştıkları, kâr amaçlı ya da kâr amaçsız her türlü mal ve hizmetin alıcı ve satıcılar arasında değiştirildiği veya değişim fiyatının olduğu yer veya koşullar dizisi, şeklinde tanımlanabilir.

Kaynak: tr.wikipedia.org

KONUŞMALAR

Enformasyonu Bilgiye Dönüştürmek. (Bir Çeşit) Arşivin içinde Yaşamak

Daniel García Andújar

OPAL Çağdaş Sanat Mekanı, 22.05.2010, 18:30

İnsanlara Teknolojiler'in Postkapital. Arşiv 1989-2001 projesi kapsamında "sanatçı pratiği" stratejilerini incelemek için bir fırsat¹.

Postkapital Arşiv kendini bilgi üretiminin ve ortaklaşa iletişimin katılımcı yollarını yansıtan ve uygulayan, devam eden bir süreç olarak görüyor. Bu bağlamda günümüzün enformasyon politikaları - açık kaynak tutumlarından yeni fikir hakları yasalarına, aynı zamanda da yeni sansür biçimlerine kadar - temsil soruları kadar tartışılmaya değer olduklarını kanıtlamışlardır. Sosyal dayanışma yenilik ve yaratıcılık güçlerini açığa çıkartarak katılımcılar, kullanıcılar ve izleyiciler için içeriğin dağıtımına ve genişlemesine izin veren bir modeli destekleyen en iyi biçim olarak anlaşılır. Aynı zamanda, sanatın da etik tavırlar gerektiren bir siyasi işlevi vardır: estetik yeterli değildir. Tamamen ticari ve kurumsal model ve uygulamaları takip edenler bütün bunları alakasız sanabilirler ama büyük ihtimalle üstün gelecek olanlardan radikal şekilde farklılık gösteren geleneksel modellere saplanmış olduklarını kabullenmeyi öğrenmek zorunda, ve dijital mekanın yalnızca iletişimi kolaylaştıran bir aracı olarak ortaya çıkmadığını, geniş çapta işlemler için yeni bir sahne olduğunun da farkına varmalıdırlar. Sonuçta ilgi alanları bu eski hiyerarşileri tehdit eden şüphesiz tartışmalı bir mekandır.

1

Resmi olarak, İnsanlara Teknolojiler Daniel G. Andújar'ın sanatsal uygulaması için kavramsal bir çerçeve olarak işlemeyle beraber kendi içinde bir oluşum da. İnsanlara Teknolojiler (TTTT) 1996 yılında kuruldu. Başlangıçta kendini teknolojik gelişmeleri en az ayrıcalıklı olanlara getirmeye adanmış, dijital ortamda ticari firmalarla ilişkilendirilen caydırıcı dili, kimlik tiklerini ve görsel arketipleri yeniden üreten biraz belirsiz bir kurum, sanal bir firma olarak sunuldu.

Ağ-Kapital / Post-Kapital: İstanbul Düşümü

Özgür Uçkan

OPAL Çağdaş Sanat Mekanı, 6.05.2010, 18:30

Daniel García Andújar'ın, ağ-temelli arşiv-süreç enstalasyonu "Post-Capital" için seçtiği tarihlemeden, yani Berlin Duvarı'nın yıkılışı (1989) ve İkiz Kuleler'in yıkılışından (2001) hareketle, "Küresel Ağ Kapitalizmi" paradigmasına ve "kapitalizm sonrası"na bir bakış... Kapitalizmin "ağ hali", rekabet ve işbirliği, tahakküm ve katılım arasındaki antagonist ilişki yoluyla onun sonrasını da haber veriyor. Hem sermaye, hem de başkent olarak Kapital'in ağ topografyasındaki iri düşümlerden biri olarak İstanbul'un da bu anlatıda bir sesi, soluğu var.

Alternatif Ekonomi, Alternatif Toplular

Oliver Ressler

OPAL Çağdaş Sanat Mekanı, 2.06.2010, 18:30

Gerçekte var olan sosyalizmin çöküşünden sonra kapitalizme alternatif olmadığı söylenmişti. Egemen sisteme karşı bir modelin yokluğunda, alternatif ekonomik ve sosyal kalkınma fikirleri zor zamanlar geçiriyor. Sanayileşmiş devletlerde 1989/1991 sonrası etraflıca tartışılan, sadece parlamenter temsili demokrasiler ve kapitalist sistemin mevcut güç ilişkilerini sorgulamayan "alternatifler"dir. Diğer sosyo-ekonomik yaklaşımlar dikkate alınsa bile ütöpik olmakla damgalanıp ciddi tartışmaların dışında tutuluyor. Hayrettir ki bu derin ekonomik kriz zamanlarında bile değişmiyor.

Hala gelişmeye devam eden sergi projesi "Alternatif Ekonomi, Alternatif Toplumlar" genişlemekte olan bir arşiv yerleştirmesi olarak 2003 yılından bu yana gerçekleştirilmektedir. "Alternatif Ekonomi, Alternatif Toplumlar" ortak payda olarak hepsi de kapitalist yönetim sistemine karşı olan, alternatif ekonomiler ve toplumlar için çeşitli kavramlar ve modeller üzerinde odaklanır. Proje çerçevesinde, her kavram için sosyal kuramcılar, ekonomistler ve tarihçilerle birer röportaj yapıldı. Geçen yıllarda bu röportajlardan birçok dile çevirisi olan 16 video üretildi.

"Alternatif Ekonomi, Alternatif Toplumlar" bugünlerde toplumların nasıl organize edileceğine dair alternatif biçimler üzerine düşüncelerin yalnızca tarihsel bir araştırma projesi olabileceği anlayışına karşı çıkar. Alternatif ekonomi ve toplum biçimleri "gerçek dışı" olarak görülebilir çünkü şu anda (belki Venezuela, Bolivya ve Ekvator haricinde) bir başlangıç ve dönüşüm için en önemli sosyal şartlar mevcut değildir. Zaten, sadece mevcut egemen sistemi eleştirmekten öte, uzun vadede kapsayıcı bir sosyal değişimi başlatmak için alternatif modellerin ana hatlarını sıralamaktan başka bir çare yok gibi gözüküyor.

21. Yüzyıl'ın başında artık belli bir alternatiften -ki bu, 20. Yüzyıl'da birçok insan için sosyalizm olmuştur- bahsedemeyiz ama bir bütün olarak ölçümler, girişimler, ayarlamalar, karşı-stratejiler ve modeller demetinden bahsedebiliriz. "Alternatif Ekonomi, Alternatif Toplumlar" projesi açık-seçik yöneliminden kopuşu bir fırsat olarak görür: Somut tarihsel deneyimlere dair tanımlamalar ile bir toplumun gelişimi için önemli olan belirli pensipleri,

alternatif toplumlar ve ekonomiler için organizasyon modellerinin karmaşık tanımlamalarını bir araya getirir. Topluma dair her detayı önceden belirleyip buyurmak yerine insanlara kendi anlayışlarını sunmaları için özgür bir alan bırakan kavramlar sunar. Böyle bir topluma az sayıdaki birtakım seçkinlerin kafasındaki bir çeşit master planla ulaşamaz. Olabildiğince fazla insanı içeren kapsamlı diyalog süreçleriyle elde edilmelidir. Bu, bir çeşit açık, şeffaf, aşağıdan yukarıya doğru bir politika geliştirme süreci olmalıdır. "Alternatif Ekonomi, Alternatif Toplumlar" için gerçekleştirilen videoların birinde, Alman yazar Christoph Spehr, bugün ütöpik düşüncenin insanlara ne yapacaklarını dikte edecek şekilde kuralcı olmak zorunda olmadığını vurgular. "Alternatif Ekonomiler, Alternatif Toplumlar"ın -çeşitli sosyal ve ekonomik modellerin yer aldığı hiyerarşik olmayan bir yapısı olan bir havuzu düzenleyen- kavramsal yapısı, Dünya Sosyal Forumları'nın oluşumuna neden olmuş olan, bir hareketin öteki üzerinde hakimiyet kurmasını engelleme temel düşüncesinden ilham alır.

Bilhassa projede sunulan modeller birbirleri ile çelişki içerisinde olabilir. Ama hala, direk ve katılımcı demokrasinin güçlendirilmesi, refah ve üretim araçlarının adil dağıtımı, insanlar arasında güçlü bir dayanışma, hiyerarşilerin bastırılması ve özyönetimi destekleyen yapıların sunumu gibi bir kaç prensibi paylaşırlar.

Sanatsal pratik bazen alternatif veya ütöpik bir düşünce biçimi olarak tanımlanır ama sosyal ve ekonomik değişim için gerçek anlamda uğraşan fazla sanat projesi yoktur. "Alternatif Ekonomi, Alternatif Toplumlar"ın amacı

insanlara var olandan daha iyi bir topluma dayanan fikirler sunmak ve tartişmalar başlatmaktır. "Alternatif Ekonomi, Alternatif Toplumlar"ın başardığı Őey dūřünme, ađ iletişimi, mübadele, enformasyon ve ilham için dünyadaki 21 Őehirde gerçek geçici mekanlar yaratmış olmasdır¹.

1

Projede yer alan belirli kavram ve modeller veya hayata geçirildiği yerler için "Alternative Economics, Alternative Societies", Wyspa Institute of Art (Ed.), s.240 , 2007 kitabı veya www.reessler.at web sitesine bakabilirsiniz.

KRONOLOJİ

Postcapital. Archive 1989-2001 Daniel García Andújar

Sergi

2010

- Postcapital. Arşiv 1989-2001, OPAL Çağdaş Sanat Mekanı
Küratör: Başak Şenova, İstanbul, Türkiye.

- Postcapital Archive (1989 - 2001).The Unavowable Community; Bòlit-LaRambla.
Küratör: Valentín Roma, Girona, İspanya.

- Postcapital Archive (1989 - 2001) . Honour; Espai Visor Gallery, Valencia, İspanya.

2009

- Postcapital Archive (1989 - 2001), Iberia Art Center, Küratör: Valentín Roma, Pekin, Çin.

- Trapped in Amber. Angst for a Reenacted Decade. Postcapital (Honor). UKS, Oslo,
Küratör: Helga-Marie Nordby, Bassam el Baroni, Oslo, Norveç.

- Angel of History, Postcapital (copyright), Laboral , Küratör: Christiane Paul, Steve Dietz.
Gijón, İspanya.

-Postcapital (Archive 1989 - 2001). "Mauer/Bremen". Museum for Modern Art, Bremen, Almanya.
Küratör: Anne Thurmman-Jejes.

- Postcapital (Archive 1989 - 2001). Venedik Bienali. Katalan Pavyonu, Venedik, İtalya. Archivo
F. X./Pedro G. Romero, sitesize ile birlikte; Küratör: Valentín Roma.

- Angel of History, Postcapital (Archive 1989 - 2001) "Copyright", Laboral, Gijon, İspanya.
Küratör: Christiane Paul, Steve Dietz.

- Postcapital (Archive 1989 - 2001), Württembergischer Kunstverein, Stuttgart, Almanya.
Küratör: Hans D. Christ ve Iris Dressler.

- Anna Kournikova Deleted By Memeright Trusted System - Art in the Age of Intellectual Property,
Postcapital (Archive 1989 - 2001) "Library". Hartware MedienKunstVerein, PHOENIX Halle
Dortmund, Almanya. Küratör: Inke Arns ve Francis Hunger.

- La mediation du conflit/Mediating Conflict, Postcapital (Archive 1989 - 2001).
"Honor. The War", Maison de La Culture, Kanada. Küratör: Sylvie Lacerte.

- 2nd Biennial 01SJ, Global Festival of Art on the Edge, Zero1. Postcapital (Archive 1989 - 2001).
"Honor. The War". San Jose, Kaliforniya< ABD> Küratör: Steve Dietz, ABD.

- Close Window. Refresh, Senko Studio in Viborg, Postcapital (Archive 1989 - 2001).
"Honor The War". Küratör: Annette Finnsdottir, Danimarka

2007

- Postcapital (Archive 1989 - 2001). "Secret", Barcelona Toolbar, Matucana 100, Ciudad de Santiago de Chile.

Küratör: Valentín Roma, Şili

2006

- Postcapital, "City, Money, Politics" with Carlos Garaicoa and Ivan de la Nuez.

Palau de la Virreina, Barselona, İspanya. Küratörlüğü sanatçılar tarafından yapılmıştır.

Video Gösterimi**2009**

- Multitud Singular: El arte de resistir, Postcapital, The Wall, Museo Nacional de Arte Reina Sofía.

Küratör: Berta Sichel. Madrid, İspanya.

2008

- Postcapital Honour, 2nd Biennial 01SJ Global Festival of Art on the Edge, Zero1. San Jose, Kaliforniya, ABD.

Küratör: Steve Dietz. ABD.

- Postcapital Honour. Close Window. Refresh, Senko Studio in Viborg,

Küratör: Annette Finnsdottir. Danimarka.

Kamusal Mekanda**2007**

- Postcapital, Secret, Barcelona Toolbar, Matucana 100, Ciudad de Santiago de Chile.

Küratör: Valentín Roma, Şili

Wednesday, 8 November 1989

The world can change in a day. Don't miss your daily edition of in-depth news.

CAPE TIMES

Know All About It

Monday, 10 September 2001

A black and white photograph of a city street scene. In the foreground, a large, open sandy area, likely a soccer field, is visible. Several people are scattered across the field, some standing and some in motion. In the background, a dense urban skyline is dominated by two massive skyscrapers. The skyscraper on the left is tall and slender with a grid-like facade. The skyscraper on the right is shorter and wider, also with a grid-like facade. The sky is clear and bright, suggesting a sunny day. The overall mood is one of a bustling city during a quiet moment.

The world can change in a day. Don't miss your daily edition of in-depth news.

CAPE TIMES

Know All About It

LOS SUEÑOS DE LOS NIÑOS
NO PUEDEN MORIR

unicef

Don't buy exotic animal souvenirs

In position

REGROUP

exit cover Δ

8

E I I S E I S I S W I I V

430

45

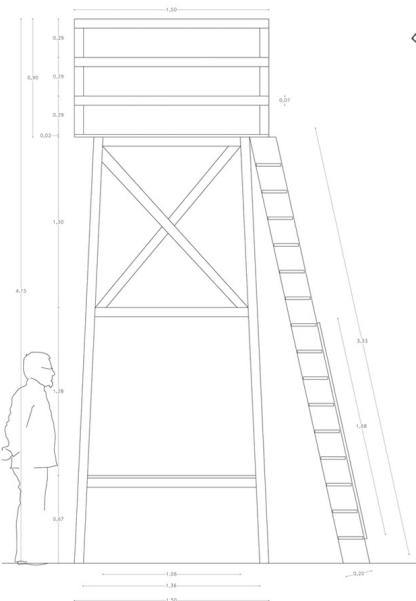
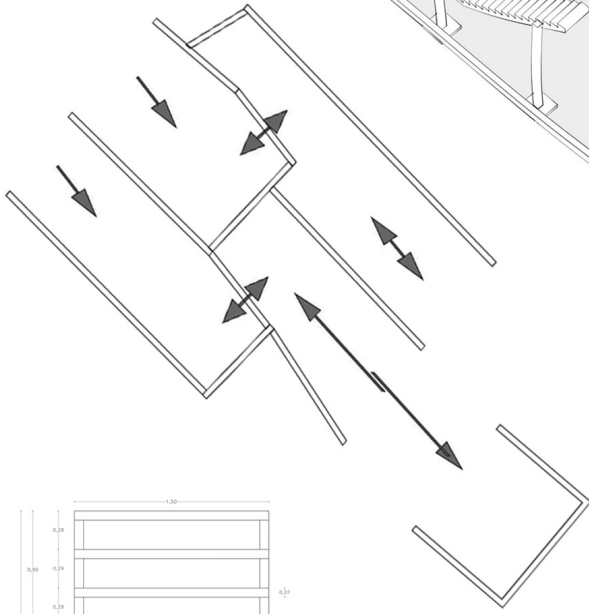
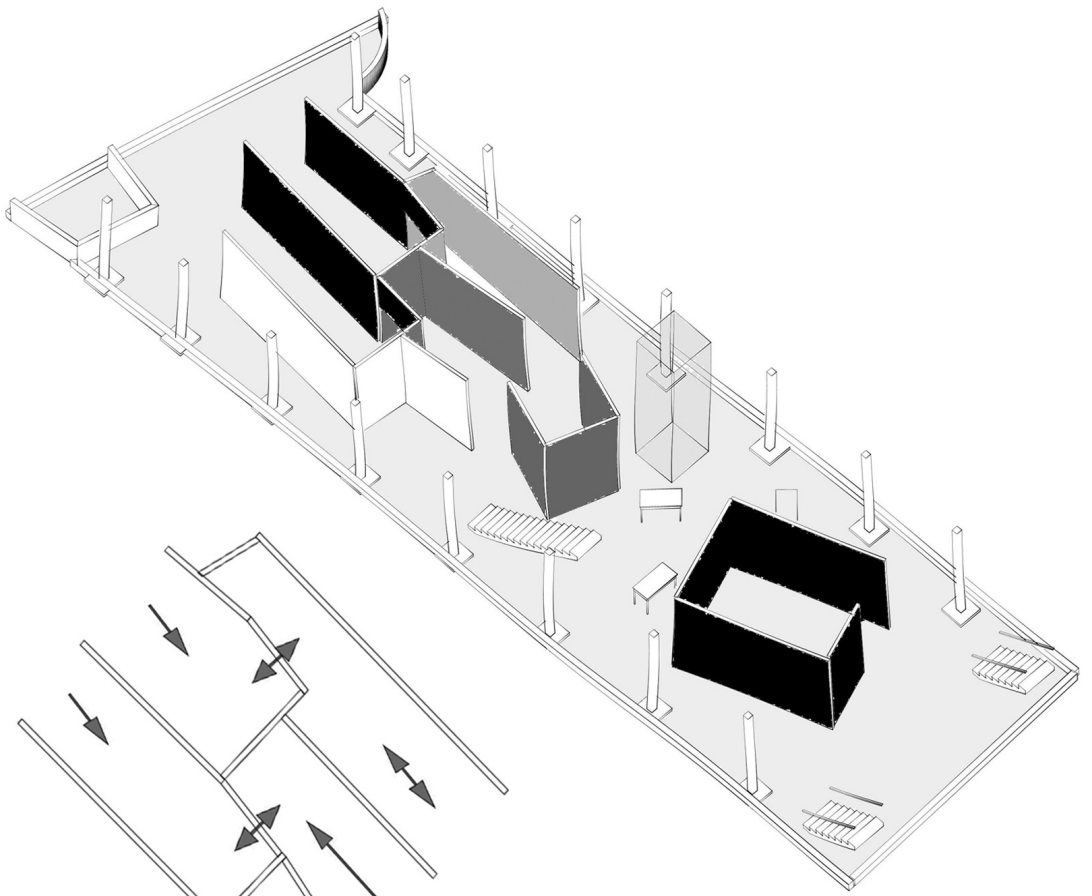

TO HIM BEING HERE FEELS SAFER THAN H

If you don't help feed them, who will! Please call Concordia Children's Se

Sergiye ait mekan tasarımlarından birkaç örnek
Extracts from spatial design of the exhibition

READER⁰¹

OPAL Contemporary Art Space	87	Questions. Interview with Daniel García Andújar	126
<i>Ayşegül Çinici Yazıcı</i>		<i>Erhan Muratoğlu</i>	
On Archives and Networks	89	Net-Capital /Post-Capital: The Istanbul Node	130
<i>Başak Şenova</i>		<i>Özgür Uçkan</i>	
Postcapital. Archive 1989-2001	92	References	133
<i>Daniel García Andújar / Technologies To The People</i>		Sources	134
Postcapital. Archive. 1989-2001	94	Talks	144
<i>Iris Dressler</i>		Transforming information into knowledge. Living into the Archive (of a kind).	144
Technologies To The People	98	<i>by Daniel García Andújar</i>	
<i>Daniel García Andújar</i>		Net-Capital /Post-Capital: The Istanbul Node	145
<i>www.danielandujar.org</i>		<i>by Özgür Uçkan</i>	
Extracts from "Hacking the Interfaces of Access Culture and Envisioning the Literacy of the Post-Capitalistic Future: On The Installation Works by Technologies To The People Daniel García Andújar"	104	Alternative Economics, Alternative Societies	145
<i>Jacob Lillemose</i>		<i>by Oliver Ressler</i>	
Extracts from "Ways of Working"	110	Chronology	149
<i>Iris Dressler's interview with Daniel García Andújar</i>			
<i>Daniel García Andújar</i>			

OPALCONTEMPORARY ART SPACE

Ayşegül Çinici Yazıcı

Director

OPAL Contemporary Art Space opens it's doors to viewers in April 2010 with projects that include contemporary art and design exhibitions, performances, and events.

OPAL, located in the historical fabric of the Balat district and within the compound of the Plato School of Higher Education, is a non-profit organization with 500 m² of exhibition space. The space aims to bring local and international artists and designers together with viewers beyond the stereotypical art scene - from all walks of life, and particularly with students.

OPAL is established with the vision, initiation and generous supports of our founder Sedat Yazıcı. As a contemporary art space it will be focusing on design exhibitions, and will therefore be organizing parallel events that scrutinize the transit between art and design. Although spatial construction and design has started to become apparent in contemporary art centers in recent years, it still lacks the desired quality and quantity; however, it is a prominent feature of the exhibitions at OPAL. In this sense, the OPAL exhibitions, each being a project on its own, will stand out with their compositions that enable the accurate perception and expression of the exhibition context. The duration of

the exhibitions, together with OPAL publications, will draw viewers to Balat and OPAL, breaking the distant perceptual barrier -despite the physical proximity- with the Beyoğlu art axis.

OPAL has undertaken another very important mission within the Plato School of Higher Education compound. Plato is the first vocational school of higher education in Turkey with international accreditation, and supports an integrated and interdisciplinary educational agenda. Plato School of Higher Education proposes an educational formation where the basic art and design programs are supported by literature, philosophy, and social sciences, and all the programs are linked together with a communication network. It aspires to provide an experimental and dynamic educational environment where boundaries are exceeded. This approach unites OPAL Contemporary Art Space and Plato School of Higher Education under one roof with parallel philosophies.

We are quite delighted to set forward with our first exhibition by Daniel García Andújar's Postcapital. Archive 1989-2001 project.

Hoping to see you in OPAL...

ON ARCHIVES AND NETWORKS

Başak Şenova

Turkey has been going through incredibly rapid and immense social, political, and cultural changes since the shift to neo-liberal economy in the beginning of the 80's. While we have been simply going through these changes, we have neither been able to record them nor have been aware of their speed. Our lives have been transformed. To slow down the pace of these changes and to visualize such a data would enable us to understand and to confront the details that lie behind the reasons for these changes and their effects on us.

Today, media collects and distributes images for us with immense speed and magnitude. We are surrounded by these images; and more than ever, all communication technologies -as efficient apparatus of late capitalism- infuse our lives with vast attacks of images. Nevertheless, we have also learned from the same sources that the meaning of any image is dependent upon the context. It is not only the images, but also the ideologies and realities behind the images that are being created for us.

In this respect, "Postcapital" archive developed by Daníel García Andújar ironically shoots back with the same gun by detecting lapses in our perception and explanation of

political, cultural, economic, social, and even technological conditions and realities. He indexes our cognitive mechanisms. Andújar's project strives to make sensible connections between mediated images of an immense and chaotic pile. His intention is building a system that helps the viewer/user to correlate incidents of certain periods from different time slates of a decade via multidirectional links.

Thus, almost magically, the sequence in the flow of images throughout a timeline builds a certain statement, while a new syntax via another order with exactly the same images might state a completely different ideology. Hence, if we are given access to the entire archive, we acquire the potential to extract and dismiss the intentionally tweaked or altered information from a streaming media.

Nevertheless, aside from the intentionally distorted information, the tremendous speed in the flow of mediated images prevents us from perceiving and digesting such an enormous mass of information all at once. At this very point, the networks and the networked achieves of information function as the indexing engine for us. We receive, perceive, interpret or misinterpret, utilize information through networks. It's true that we live in archives, but accessing and making use of their content solely depends on how much we are acquainted with and use networks. Yet, this opportunity never allows us to be free with our actions and expressions within a network, whether a network is distributed or centralized. Galloway argues that "without a shared protocol, there is no network"¹, and draws our attention to the fact that there

1

Galloway, Alexander. (2004). Protocol: How Control Exists After Decentralization.1.
Galloway, Alexander. (2004). Protocol: How Control Exists After Decentralization. Cambridge: MIT Press p.12.
2. ibid. p.8. Cambridge: MIT Press s.12.

is no real freedom of the Internet -worldwide network of networks, which is decentralized- due to the nature of protocol ("of contradiction between two opposing machines"), which both "radically distributes control into autonomous bodies" and "focuses control into rigidly defined hierarchies."² Hence, no matter whether they sound democratic and non-hierarchical, distributed networks, computing technology, and protocol -as Galloway puts it- all together create the new "apparatus of control" that characterizes our contemporary setting.

For this very reason, Daniel García Andújar's project Postcapital. Archive 1989-2001 is significant in various levels for the understanding of control mechanisms, which systematically compose our lives through networked archives and their interfaces. These archives operate in various layers of our daily perception and realization through the re-designing of life styles; procedures of auto-control; re-perception of histories; generating modes for social psychology; constructing communication channels; and particularly, through technological embodiment.

POSTCAPITAL. ARCHIVE 1989-2001

Daniel García Andújar

Technologies To The People

Daniel García Andújar's project Postcapital. Archive 1989 - 2001 conceived, in equal measure, as multimedia installation, stage, open databank, and workshop-is founded on a digital archive comprised of over 250,000 documents (texts, audio files, videos, etc.) from the Internet compiled by the artist over the past ten years.

Postcapital revolves around the far-reaching changes having evolved world-wide in social, political, economic, and cultural realms over the last two decades, their watershed moments emblemized in the 1989 fall of the Berlin Wall and the attacks on September 11, 2001. Here, Andújar views the developments subsequent to the "fall of the Wall" not as aspects of postcommunism but rather of postcapitalism. Emerging here is the question as to what extent capitalist societies have changed in absence of their erstwhile counterparts and which new walls have been erected through the global politics following events of 1989 and 2001.

The triumphal course of capitalism and of the Western democracies has by no means proved to guarantee peace, security, and stability, as the conflicts in former Yugoslavia, the war in Iraq, or, even more recently, the slumps in the

U.S. financial markets have demonstrated. Postcapital is an attempt at reading the complex and divergent realities of the 21st century by virtue of their forms of representation.

The English term “postcapital” references financial capital as well as capital cities. As such, the project explores both the transformations of capitalist societies and the shifting of their urban loci of power.

In 1989, the first cornerstones were laid at the Genevan research institute CERN for the World Wide Web, the significance of which for the transition from industrial to knowledge society has been sufficiently noted. Postcapital therefore alludes less to the utopias of a vanquished capitalism than to those upheavals affecting all areas of life that are both spawned and exacted by the networked age of information.

In view of contemporary information and storage media, knowledge is, according to the artist's theory, no longer acquired by visiting archives but rather through life in the networked archives. Thus, an essential role is inherent in the interpretation of information. In this sense, Postcapital is an open model for traversing archives, as metaphorical as it is practical and implementable.

POSTCAPITAL. ARCHIVE 1989-2001

Iris Dressler

Scenarios

Postcapital, first shown in 2006 at the art institution La Virreina in Barcelona, is presented in a different way at each exhibition space it graces. In Stuttgart, the presentation consisted of an ensemble of accessible exhibition modules portraying the outside view of an "urban silhouette" shifted from the center. The video montages, images, and documents which could be seen inside are all based on Andújar's digital archive and were focused on various contextual aspects.

Chronology

The expansive setting was framed by a voluminous frieze of images delineating a subjective chronology of events having taken place between 1989 and 2001. The first and last images were derived from an advertising campaign in a South African daily newspaper operating with the slogan "The world can change in a day." One motif shows the Berlin Wall on November 8, 1989 and the other, the square at New York's World Trade Center on September 10, 2001.

Private/Public

Contrasted on two respective banners were logos of globally operating companies opposite names of left-wing organizations: in proxy for, on the one hand, the privatization of almost all public spheres of life and, on the other hand, the re-appropriation of the public scopes of agency.

Media Noise

Positioned in front of the “urban silhouette” was an open video installation drawing on “old-media” archive inventory. It interrelated Cold War propaganda films, political advertisements, entertainment “for men” (soccer; sex), commercials and financial news.

Modules

The “urban silhouette,” a labyrinthine ensemble of exhibition modules, could be accessed through two entrances where visitors encountered a video projection. One showed a video montage of documentations of walls being stormed. The other showed a helical camera pan along the satellite image of a metropolis. Only upon second glance is the urban texture recognizable as “Ground Zero.”

Border Crossings

The six exhibition modules connecting the two entrances contained audio, image, and video collages focusing on the various contexts. The space adjacent to the “storming of walls” presented various declassified documents related to the “revolutions of 1989” in Eastern Europe. Highlighted here were, furthermore, a series of other events that

provoked or heralded decisive changes in 1989: for instance, the Tiananmen Square massacre in Beijing, the U.S. troops' invasion of Panama, or the Exxon Valdez oil spill.

9/11 Mysteries

The exhibition module next to "Ground Zero" revealed a counterstatement to the official reports on the attacks of September 11, 2001—the video documentation, *9/11 Mysteries*, substantiating how the collapse of the World Trade Center towers could only have been caused by targeted explosions. The aim here was not to corroborate or to invalidate any particular theory, but rather to explore the question of what its collective credibility is dependent on. At the same time, Andujar referenced Pinochet's military coup on September 11, 1973 in Chile.

Red Box/Black Box

Situated at the center of the architectural ensemble were two exhibition modules, one red and one black.

The red box comprised sources like the "Marxists Internet Archive" or a compilation of various musical interpretations of the "Internationale." In the black box, Andujar showed his video work *Honor*, which interweaves images of war and terror from computer games, newscasts, amateur documentations, and advertising campaigns. In contrast, he examined the representational forms of resistance in a slideshow, collecting images of the global demonstrations against the war in Irak, which took place on March 20, 2003.

Cartographs and Diagrams

Forming a “hub” between the different spatial segments, an open booth housed a collection of maps and diagrams that presented distinct interpretations of globally entwined social, political, and economic changes. An animation interlinking the satellite images of current megacities and agglomerations likewise points to an altered perception of the world.

Archive and Workshop

The “heart” of the archive—the server—was concealed behind the “urban silhouette.” Through different computers networked with the archive server, visitors were provided with direct access to the entire stock of data in the archive. They could use it for personal research, to copy materials, to intervene in the archive’s classification scheme, or to present their own selection from the archive on monitors. In addition, a series of events were held in the archive section.

Library

An element decoupled from the archive section, the digital library offered access to writings, texts, videos, and audio documents from, or about, over two hundred authors who have enduringly influenced current thought. A selection from the inventory was made available in printed form.

TECHNOLOGIES TO THE PEOPLE

Daniel García Andújar

www.danielandujar.org

Technologies To The People (TTTP) began in 1996, as part of the “Discord: Sabotage of Realities” exhibition project that took place at the Kunstverein and Kunsthaus in Hamburg. It was originally presented as a virtual company dedicated to bringing technological advances closer to the least privileged; a sort of vague corporation that reproduced dissuasive language, the identity tics and visual archetypes associated with commercial companies in the digital environment. As a definition of the context in which TTTP originated, it is important to refer to a certain incipient explosion that was gathering momentum in the world of information technology at that moment; monetary mirages materialised there, -public companies with inflated stock prices, exaggerated initiatives and platforms with no definition- which, after acquiring incomprehensible media prominence, disappeared as if they had never existed. At the same time, and also in this initial period of the Net, notions uncritically idealising a supposed independence and democratisation of knowledge that the Internet should bring with it began to crop up, though in the end they never materialised. TTTP thus appears as a parody in the aforementioned double sense, i.e., as a disconcerting antithesis to the hypothetical wrongdoings of technological corporations, and also as an ironic

counterpoint to the exhortations of the disciples of digital liberty.

Technologies To The People (TTTP) began in 1996, as part of the "Discord: Sabotage of Realities" exhibition project that took place at the Kunstverein and Kunsthaus in Hamburg. It was originally presented as a virtual company dedicated to bringing technological advances closer to the least privileged; a sort of vague corporation that reproduced dissuasive language, the identity tics and visual archetypes associated with commercial companies in the digital environment. As a definition of the context in which TTTP originated, it is important to refer to a certain incipient explosion that was gathering momentum in the world of information technology at that moment; monetary mirages materialised there, -public companies with inflated stock prices, exaggerated initiatives and platforms with no definition- which, after acquiring incomprehensible media prominence, disappeared as if they had never existed. At the same time, and also in this initial period of the Net, notions uncritically idealising a supposed independence and democratisation of knowledge that the Internet should bring with it began to crop up, though in the end they never materialised. TTTP thus appears as a parody in the aforementioned double sense, i.e., as a disconcerting antithesis to the hypothetical wrongdoings of technological corporations, and also as an ironic counterpoint to the exhortations of the disciples of digital liberty.

Nonetheless and in hindsight, it could be said that TTTP has developed four more or less distinct courses of action

throughout its lifespan: one, shaped around the launch of various products with which the corporation meddles in the market, ridicules the productive capacity of the company itself and styles strategies for connecting and empathising with hypothetical users. Among the most prominent projects in this sphere would be the Street Access Machine (1996), a machine allowing those begging in the street to access digital money; the Body Research Machine (1998), an interactive machine that scanned the body's DNA strands, processing them for scientific experiments; and x-devian by knoppix, an open-source operating system presented as part of the Individual Citizen Republic Project: The System (2003) project. Another course the initiative takes would be the critical reflection on the art world TTTP presents through the Technologies To The People Foundation with its collections distributed free of charge, -Photo Collection (1997), Video Collection (1998) and Net Art Classics Collection (1999)- already calling the idea of material and intellectual property into question. A third conceptual area would be constituted by the creation of the so called e-pages (e-arco.org, e-manifesta.org, e-seoul.org, e-valencia.org, e-barcelona.org, e-sevilla.org, e-norte.org and e-madrid.org among others), which have become true platforms for citizen reflection linked to a specific cultural environment and a very concrete set of problems. Also to be highlighted among TTTP's activities is the construction of the vast Postcapital Archive.

The Postcapital Archive (1989-2001), www.postcapital.org, was presented for the first time in 2006 at the La Virreina Centre de la Imatge in Barcelona as part of the Postcapital Politics, the city, money project, together with the work of

artist Carlos Garaicoa and essayist Iván de la Nuez. Since then, this multimedia proposal in process -that not only allows user consultations but also copying and even modification- has gone on expanding in successive exhibitions, workshops and interventions in public space carried out in Oslo, Santiago de Chile, Bremen, Montreal, Istanbul, Dortmund, and most recently at the Württembergischer Kunstverein in Stuttgart as an anthology.

In its current configuration, the archive contains more than 250,000 documents compiled from the Internet by Daniel García Andújar over nearly a decade of creative work. These materials, among which publications, video and audio clips and image banks are to be found, sketch out a vast examination of the geopolitical transformations and the state of communist and capitalist ideologies in the period spanning from the fall of the Berlin Wall to the attack on the Twin Towers in New York. Throughout this entire period, the Postcapital Archive (1989-2001) has continued developing projects of different scales and formats, some of which shape its presentation in "The Unavowable Community" project. Thus the proposal developed for the Venice Biennale hinges around two major thematic areas in confrontation: one revolves around media imagery and the ideological stereotypes generated during the period spanning from 1989 to 2001; the other reflects on the nature of the archive itself, in which mechanisms of organisation, compilation and representation are used to categorise knowledge. Found within the first of these sections is the so-called Time Line, an extensive series of images from the media and

advertising that shape a subjective chronology derived from contrasts and antagonisms where the most varied of political occurrences from the post-capitalist period are narrated and illustrated. This sort of visual diary has its beginning and end in the publicity campaign launched by a South African newspaper with the slogan “The world can change in a day”, which made use of the confrontation between two photographs, one of the Berlin Wall on 8 November 1989 and another of the World Trade Center on 10 September 2001. “Border Crossings”, a video collage illustrating different forms of 'outflanking', from a leap from the Berlin Wall to border traffic in Ceuta and La Gomera, is also located in this section dedicated to questioning political stereotypes. A video memorialising the Tiananmen Square student massacre in 1989 is presented as a contrast to this sequence. Also to be noted here are the works titled “Honor”, a compilation dedicated to the Iraq War interweaving journalistic documents, videogame animations and clips from amateur movies filmed by the American marines themselves; “No War”, an anthology of recordings about the mass protests against the U.S. conflict with Iraq that took place in 2003, and finally, “Tuesday, September 11”, contrasting the citizen shock experienced at Ground Zero in New York on Tuesday, 11 September 2001 with the situation of political chaos that also occurred on a Tuesday, 11 September in Santiago, Chile in 1973 as a result of General Pinochet's military coup.

In terms of the work integrating reflection on the forms of organising knowledge proposed by the archive, an intervention that has already become a sort of emblem of

the Postcapital Archive (1989-2001) is noteworthy. It consists of two large panels that show, respectively, the logos of primary global corporations and the names of leftist organisations from all over the world, thus confronting capitalism and communism, the market and ideology. The server that unites all of the compiled material and offers the users the possibility not only to copy it but also to participate in its organisational layout is also located in this same semantic space, at the heart of the archive. Finally, we find two proposals that are complimentary in a certain way: an extensive collection of maps, diagrams and cartography that interprets recent social, political and economic changes, relating them to images of new megacities and urban sprawl, as well as the so-called Postcapital Library, likewise a cosmology, including texts, videos and other documents by over two hundred authors that could very well constitute a sort of post-capitalist canon.

EXTRACTS FROM “HACKING THE INTERFACES OF ACCESS CULTURE AND ENVISIONING THE LITERACY OF THE POST-CAPITALISTIC FUTURE”

Jacob Lillemose

Access to Technology is a Human Right™

Since its foundation by Daniel García Andújar in 1996, the organisation Technologies To The People (TTTP) has promoted its multiple activities under the heading of this slogan, and as such it serves as a relevant point of approach to these activities.¹ The slogan is a straightforward, honest political statement, yet with the addition of the trademark sign the statement introduces an ambiguous, if not downright confusing discourse. What does it mean to trademark a self-declared human right, and what kind of property is the trademark actually protecting, the content or the sentence? In accordance with this ambiguity neither TTTP nor Andújar have explained the reason for the trademark, nor have they commented on the slogan, except perhaps by trademarking several of its projects. One of those projects might in fact suggest a preliminary reading of the slogan. Remember, *Language is not free™*, alternatively titled *Language (Property) (1997)*,² is a web project listing slogans that have been trademarked by various pioneering IT companies-including TTTP's own³- as hyperlinks to the respective companies' copyright declarations. Read as interconnected statements, the slogan and title suggest that the question of access involves issues of economic interests in the form of intellectual property and, furthermore, that the question of access,

1

Officially, Technologies To The People is an entity in itself at the same time as it functions as a conceptual framework for Daniel García Andújar's artistic practice. Technologies To The People has sponsored several of Andújar's projects and even awarded him a prize, while Andújar has represented and spoken on behalf of Technologies To The People in a number of contexts. To attempt a categorical distinction between the company and the artist is pointless, just as the ambiguity regarding their interrelation is a point. For this reason, the text will refer to them as TTTP/Andújar, a plural singularity which appropriately reflects Jean-Luc Nancy's notion of "being singular plural", and which, in dialogue with Maurice Blanchot's notion of 'communism', informs the general curatorial concept of the pavilion.

2

<http://www.irational.org/tttp/TM/warning.html>

3

Copyright © 1997 Technologies To The People Incorporated. All rights reserved. Technologies To The People, Inc. is a registered trademark. Reproduction in whole or in part without written permission is prohibited. All other trademarks or registered trademarks are property of their respective owners. Other product and company names mentioned herein may be the trademarks of their respective owners.

besides its practical dimension of actual access, is also a conceptual question in the sense that it involves the language and imagery that frame the access. Hence, when the work of TTTP/Andújar addresses the increasingly crucial question of access to technology as well as information in contemporary culture, it is not simply as a question of having access or not.⁴ What makes the work such a valuable (artistic) response to this question is that it focuses on the access itself and expands the question to concern how the access is formed by mediating layers of significance. In *Technologies To The People Video Collection* (1997),⁵ the announced content, online copies of classical pieces of video art, is ultimately inaccessible, and instead one is involved with the process of (not) getting access. By engaging with these layers, TTTP/Andújar supplies the practical and formal questions of access with questions of what uses the layers institute and not least which ideas of 'the people' they put into practice. From its early web-based projects such as *Armed Citizens* (1998),⁶ which displayed the easy access to buy handguns over the World Wide Web, or *The Street Access Machine* (1996),⁷ which promoted a mobile device giving beggars access to the credit card economy, to its current installation works such as *Postcapital Archive* (2004-),⁸ TTTP/Andújar has employed a distinct tactic combining irony and criticism, fiction and reality, to playfully explore this dimension of the access to technology and information in contemporary culture. It has given the people access to incomprehensible amounts of cultural data, of which the thousands of terabytes in *Postcapital Archive* is a recent example, at the same time as it has challenged the people to develop an alert awareness of the layers of significance as a highly politicised

4

The question of access or not is rather formulated as a question of access for whom. A statement from *The Technologies To The People Annual Report 2000* thus reads, "Technologies To The People is aimed at people in the so-called Third World as well as the homeless, orphaned, unemployed, runaways, immigrants, alcoholics, drug addicts, people suffering from mental dysfunctions and all other categories of 'undesirables'.

Technologies To The People is for people denied access to the new information society and new technologies. *Technologies To The People* wants more people to be networked".

5

<http://www.irational.org/video>. The online version also works as an integrated part of an installation.

6

<http://www.irational.org/tttp/Crypto/armed1.html>

7

<http://www.irational.org/tttp/Crypto/armed1.html>

8

<http://www.danielandujar.org/tag/postcapital>

level of cultural control as well as liberation and empowerment.

...

Whether it is in the form of a website presenting its own activities⁹ or a 'data-base installation' of media material as in the Postcapital Archive, TTTP/Andújar is concerned with programming relations of exchange. Its organisations and presentation of information processing anticipate perceptions and uses of the Internet and software which, rather than being directed by automatism and principles of functionality that eventually lead to cultural reproduction, are guided by cultural reflection and experimentation. Moreover, the connection with conceptual art emphasises that although TTTP/Andújar works skilfully and specifically with the Internet and software, and is often associated with so-called 'net art' and 'new media art', its activities escape the 'NetArt-Ghetto' announced on its website. To the extent that TTTP/Andújar uses digital media and technologies it is as a cultural discourse. It is concerned with how these media and technologies technically, economically and socially produce culture and the access to it and not least with how this cultural condition can be mediated by aesthetic forms that involve the active participation of the people. One such form, which is also prevalent in conceptual art, is the installation.

...

A well-recognised and much debated term within interface theory is 'usability', often used in association with the notion of 'transparency'. Usability generally applies to the design of interfaces guided by principles of easy and effective use, allowing the user direct focus on and access to the content. As its home page clearly demonstrates,

9

<http://www.irational.org/tttp/pri-mera.html>

TTTP/Andújar does not conform to the principles of usability and transparency.¹⁰ On the contrary, the design and infrastructure of the home page complicates navigation, in some cases to the point of mystification. It focuses attention on the mediating function of the interface and how it organises and conceptualizes the access to content. This is an interface aesthetics that TTTP/Andújar advances in its installations. The installations facilitate use in the sense of giving access to content, but contrary to the principles of usability they emphasise the interface as a complex element to be considered and reflected in interplay with the content. Rather than giving immediate and intuitive access to the content, the installations function as a contextualising meta-layer that employs multiple codes, often through fiction, to produce specific forms of access, forms that are not easily decoded, or rather, that do not call for decoding in the traditional sense but activate a more profound and conscious use.

10

Jakob Nielsen is among those who have popularised the term usability and his website, <http://www.useit.com/>, is a clear example of how, according to the principles of usability, the interface in accordance with classical communication theory should function as a neutral medium for the transmission of information. Donald E. Norman, who has worked with Nielsen on a number of projects, has launched the idea of 'the invisible computer', the completely integrated machine, which would be the ultimately transparent form of technology. The user would not have to worry about interacting with an interface or even a computer. Using a computer would be an immediate, intuitive experience. While this 'invisible computer' might offer certain possibilities for the experience of technology, it would also tend to make him/her blind to the politics of the interface (s)he is interacting with, thus representing potential hidden manipulation and exploitation of the user. When TTTP/Andújar emphasizes the interface, making it and the computer visible, it is with the intention to obtain the opposite effect, namely to enable the user to understand and engage with these politics.

As interfaces, the installations of TTTP/Andújar conduct what Jacques Rancière has conceptualised as 'a distribution of the sensible'. A distribution of the sensible designates "a distribution of spaces, times and forms of activity that determines the very manner in which something in common lends itself to participation and in what way various individuals have a part in this distribution" (Rancière, *The Politics of Aesthetics*, 2004).

...

The installations function as tools for the production of a people of subjectivities, for "processes of subjectivisation", to quote Rancière, at the same time as they function as the tools that these subjectivities can use to interact with

culture, through a feedback of human ideas, sensibilities, energies and agency. Like hacker manuals, they are processual tools empowering these subjectivities with the capabilities to liberate and develop themselves. What makes the installations of *Technologies To The People*/Daniel García Andújar one of the most artistically compelling and politically pointed responses to the challenges of contemporary access culture, then, is not simply the content of cultural data that they give access to, although that in itself is impressive and powerful, not least in *Postcapital Archive*. The people of information processors that the installations practically and conceptually envision for that access are their true accomplishment. It is a people that represents a new kind of literacy, a kind of literacy akin to that expressed by a hacker, who educates himself by challenging the logic of the system, rather than by the student, who learns how to work a system according to the system's own logic. This 'hacker literacy' is a non-institutionalised and non-disciplined literacy, an autonomous, self-reflective and imaginative activity that disturbs the equilibrium and control mechanisms of systems. It represents a new, unorthodox yet advanced way of information processing that is able to operate the radical complexity and potentiality of the system, and thereby it is able to open the system, in this case access culture, and keep it open for continuous rediscovery and reinvention, by the people. Essentially, the hacker literacy constitutes a post-capitalistic community to the extent that it is based on free common sharing of information, knowledge and experience of a multiplicity of hackers "being singular plural" to quote Jean-Luc Nancy. So far

this community, the community of the access culture of the future, is still in its embryonic stages of development, but by involving the people in its production the installations present us with the prospect that that future is not so distant.

EXTRACTS FROM "WAYS OF WORKING"

EXTRACTS FROM "WAYS OF WORKING": IRIS DRESSLER'S INTERVIEW WITH DANIEL GARCIA ANDUJAR

Daniel García Andújar

I do not distinguish between one activity and the other. Art also has a political function and needs to take a clear ethical stance. As I understand it, art cannot limit itself to simply airing great questions about the human and the divine, or to obeying strategies which are purely aesthetic or marketplace driven; it must rather be committed to and involved in social and political processes. I think that these are the kinds of territories where visual artists can show signs of commitment and set examples with their work; without these, their ability to act becomes very limited. Historically, artists' work has been associated with visions that are too egocentric and hyper-individualistic, focusing on the vision of the one-of-a-kind object as the sole material reference to their work. It is something that is transformed into mere exchange value in a market that is also simultaneously evolving in its own economic context. As we mentioned earlier, we are caught up in a sweeping process of change, which is creating attitudes that allow for management on a global level of different movements in favour of the development of new forms of innovating and creating collectively. These attitudes are also in favour of freely sharing the acquired knowledge and the right to use it. It is a complex global process of cooperation and development that is constantly expanding its areas of

interest and growing in participants. They are ways of organising work that have been declared more productive with tremendous capacity to direct these innovations towards the goal of communal interest. Social cooperation reveals its powers of innovation and creation, understood as the best way to support a model that allows for the distribution and expansion of the contents for the participants, the users and the audience. Obviously, artists must belong to the process of change, and it will not be easy to adapt.

We have to demonstrate our ethical commitment with the work we do, incorporating it into the process that develops the various aspects that constitute our social, political and cultural context. We are living through a re-formulation of the processes of the production, transmission and appropriation of symbolic goods that makes us reconsider the models for constructing subjectivity and social organisation.

Walter Benjamin had already written about producers in 1934: "A writer who does not teach other writers teaches nobody. The crucial point, therefore, is that a writer's production must have the character of a model: it must be able to instruct other writers in their production and, secondly, it must be able to place an improved apparatus at their disposal. This apparatus will be all the better, the more consumers it brings into contact with the production process -in short, the more readers or spectators it turns into collaborators."

We must begin by redefining the role of the artist in this society, even within its specificity, and there is nothing wrong with that -or is this the only field that cannot have a crisis or be in a state of constant change? Aren't professionals in other disciplines -educators, journalists, scientists- trying to redefine or rethink their role in society, to gradually adapt to change, to find their place in society? A process must be started to break with the classic conception of the artist in order to create a different one which should be processual in nature, akin to the character of an analyst, informer or critic, within a reality of logical answers to the current exclusionist, bourgeois state of art institutions -the museum, the market, the academic world, the conservative concept of the artist. Artists must offer alternative actions, open spaces of confrontation and criticism.

This implies going into the arena, questioning the structure as a whole and convincing others that we can restructure the entire system using different parameters; processes other than the ones proposed by the current court artists, official portraitists, roundabout artists and decorators in cahoots with the powers that be. We cannot resign ourselves to turning back to the cathedral, painting vaulted ceilings in theatres and decorating the apartments of construction business's nouveau riche. Obviously we're pushing the issue one step further, reformulating a thorough rereading, but I don't believe that we are doing anything more than observing what is going on around us and questioning it, questioning it all the time, learning to read the reverse of images. It is nothing new.

....

The public space forms the basis on which I operate as an artist and so I reflect on it and formulate questions about it. Reclaiming the public space is a historical constant that is continually being redefined; we are currently working within a very confined space, subject to constant pressures. It is necessary to expand this space, and to do so we must be very alert to proceedings directed towards limiting the use and enjoyment of these free spaces. Every working context is conditioned in different ways. The conditions for reading the situations are different, and as such expressing which practices to follow also varies for each case. The city has been the point of reference for public space as we have known it until very recently; it is subject to a complex system of relationships and ongoing negotiation. The Web, as a public space, is also determined by social and power relationships and by a system of negotiation quite similar to that of the city. By contrast, the spaces marked off for developing artistic practices are specially designed: the result of a historical evolution with the aim of creating a base for structuring artistic language.

It is a specific, restricted, protected space for a highly defined cultural process. As artists we should invest much more in its management, evolution and transformation, or we should abandon it once and for all, in which case its function will remain limited and subservient to service and entertainment industries. As regards to the media, the traditional media, i.e., radio, television and the print media can no longer continue to support themselves as a fundamental pillar of a structure that has been foundering for some time -it has already had its turn and its methods are being contended. Unilateral, closed, defined discourses

that do not offer an opportunity for response, participation or being managed collectively are no longer accepted.

....

We are still engaged in a process of digitisation that is transferring a good part of our visual legacy from its formal physical format. All this information is being placed in containers located on a new plane near the public space with high visibility and accessibility. This circumstance generates a new, saturated, ornate and noisy visual panorama, creating a new landscape that will modify the relationships with our imagination. We can generate and consume content very quickly, but also modify and retrieve it with the same swiftness from an enormous archive continually being created and examined. The primary transformation in the era of information society is the evolution of habits in public, and as an audience, to the extent that we can speak of a new era of participation and interpretation. The audience no longer wants to be limited to receiving information, loathes being the passive subject of cultural processes that exclude, and wants to interact with these new media, participating in the process of transmitting information and being an active part of this information's evolution and transformation into knowledge.

....

Formulating questions is a very important part of the artistic praxis. I wanted to get away from unilateral, closed, defined discourses offering no possibility for response, participation or interaction. The projects reproduce processes, and these processes normally imply a certain level of complexity that we should not seek to conceal.

Visual language is the most valuable tool in artistic practice, but 'the visual' is currently associated specifically with contemporary digital territory, digital recreation, publicity; we artists are no longer the only ones capable of influencing the visual imaginary, and not only that, but I think we have lost part of this capacity. Perhaps it is the moment to stop making more noise and creating more images. This doesn't necessarily mean to stop working with images. We should join this battle and shoulder certain responsibilities: discover what is behind the images, teach how to decode them, help open the code to the visual framework, showing the reverse side of all this, laying bare its entrails. It is a language full of capabilities, but it is caught up in the struggle for control and domination. Language can change the world, or it should.

...

I am interested in emphasizing the audience's inability to access the top of the podium, to climb up the tower and take the reins of the discourse. My work is about de-hierarchising these processes. No one may raise their voice above others', and so I don't let anyone do so. This is why I always position the server, the 'archive', beneath the tower, as a mechanism for distributing information that works at the floor level, feeding the other elements that make up the installation. This is an attempt to indicate that what has held the tower upright for so long is precisely its hidden mechanisms. Let's learn to use them.

In this information society, the basic resource will be knowledge, and the will to apply knowledge to generate more knowledge should be grounded in a heightened effort to systematise and organise it, demanding that

learning be lifelong. This was the big change, beyond mere formal questions about the media. In a short period of time we have gone from visiting the museum, the library, the archive, to living within the archive itself. We do not, as individuals, have the ability, time or memory to comprehend the entire system. Researchers tell us that the human being's working memory capacity is limited to remembering four things and no more, even if we employ memory tricks like repeating something many times or grouping and classifying things. How, then, are we going to manage this vast quantity of documents, information, images and so on? We have to generate mechanisms that allow us to transform all this noisy mess into specific knowledge to be able to develop any particular nuance of our personalities. And we have to undertake this in a collective way, seeking new mechanisms from a number of fields and disciplines, certainly beginning with education. I propose creating a true culture of the archive, learning to learn from the context of a wealth of choices -life within the archive-, in a knowledge society that gives options and requires us to choose again and again, to learn without limits, to value new opportunities and confront numerous challenges and puzzles; a knowledge society that is unacquainted with genre work, that calls old classifications, control systems, hierarchies, legitimacies, values and so on into doubt time and again.

POST-CYBER COMMUNISM AND THE HOLES IN THE PAVEMENT (V0.2.0.1)

Orton Akıncı

Daniel García Andújar describes the condition and the period after the “fall of the Berlin Wall” as an aspect of post-capitalism, rather than of post-communism. That condition, the period covered in Andújar's project “Postcapital. Archive 1989-2001” also features the advance in information technologies and the phenomenon of the Internet.

When the students began ripping of the paving stones to throw them to the police during the events of May 1968 in Paris, they realized the yellow sand underneath the paving stones; the cobblestones. And when they also turned on the water pumps, the sand got wet. Yes, this was the “beach”. The beach of freedom, covered up by the pavement of the modern civilization of property and control. The “beach” was the “another world”, “under the paving stones”.

In his 1998 essay “Cyber-communism”, Richard Barbrook stated “the Americans are superseding capitalism in cyberspace”. This was also the time Andújar describes as an aspect of post-capitalism. According to Barbrook, the Americans were having a different experience than that of capitalism in their daily internet practice. This experience,

which he relates to that of communism, was a consequence, an aspect of capitalism. According to Barbrook, it was capitalism itself which made the "digerati" a powerful class with high salaries, and it was the digerati who developed the information technologies, the Internet and the idea of free/open source software, as well as many other possibilities that enabled the individuals to "supersede" capitalism in "cyberspace". Just like the scenario Karl Marx proposed for the end of the capitalism: "At a certain stage of development, the material productive forces of society come into conflict with the existing relations of production or -- this merely expresses the same thing in legal terms -- with the property relations within the framework of which they have operated hitherto. From forms of development of the productive forces these relations turn into their fetters. Then begins an era of social revolution. The changes in the economic foundation lead sooner or later to the transformation of the whole immense superstructure."

The Internet, which used to be a "beach" (for a very brief period) for those who believed in the "possibility of another world" (if we happen to use the slogan of today), is not a different space than the "Babylon" we live in. Not anymore. It used to be a beach which was only visible to those with a vision, but also to those who became aware of this vision and tried invading this beach to make the possibilities invisible by filling the holes in the pavement covering the beach; the holes that enabled those to be aware of the beach.

The Internet used to a "beach"!

For some, the Internet used to be a beach when we had another life there other than our daily lives.

The Internet used to be a beach for some when we were all anonymous on the Internet with the nicks we chose for ourselves. When we had our peers with their nicks they had chosen for themselves in our contact lists, instead of our high school friends and families with their ID names they didn't even choose.

For some, the Internet used to be a beach until the time when netizens became masses that needed to be tracked, controlled and censored when "needed".

The Internet used to be a beach for some until we became valuable customers on the Internet that needed to be "personalized" for internet advertising while our "data bodies" were being tracked, captured and traded for this "personalization", completely ignoring our privacy.

For some, the Internet used to be a beach when sharing our wireless internet connection with our neighbors was regarded as a "new form of hospitality". Until the time that we were frightened by the threat that everybody, even our neighbors, could be "criminals" who would exploit this connection we share for "illegal" actions such as "p2p file sharing" and put the blame on us.

For some, the Internet used to be a beach when people were asking for "free, public wireless Internet connection" for everybody from local governments as a social service. Until the time that we were targeted as customers for

personal broadband internet (wireless high-speed internet access) by GSM operators, which also simplified the tracking and personalization process for them to capture our “data body” and match it with our identity. We are even being charged separately for this Internet usage which is matched one to one with our identity.

The Internet used to be a beach for some until the time when Metallica sued Napster for enabling illegal file sharing of their songs.

The Internet used to be a beach for some when there was an alternative to what Derrida calls “the impossible possibility of the gift”, for kids on the p2p networks, who were “incriminated, accused, charged and busted” for sharing the “digital gifts” (which are not subject to scarcity), without even knowing who their peers were.

For some, the Internet used to be a beach until the kids who share their photos online were targeted for selling convenient products of “printer docks” to “easysshare” their digital photographs by “printing” them.

The Internet used to be a beach for some until the time when some young people who had innovative ideas and projects for the Internet began realizing these projects not to “realize themselves”, but with the “American dream” of becoming rich by selling these projects one day to big corporations that were already monopolizing the Internet.

The Internet used to be a beach for some until software engineering students at the universities (the universities

which are also encouraged to cooperate with the industry to get patents instead of creating free/open standards and knowledge for the public) were depoliticized and educated to become capitalist entrepreneurs, without having any idea of what “GNU General Public License (GNU GPL)” is.

For some, the Internet used to be a beach until the time when the idea of “open source” arrogated the idea of “free software” and depoliticized its social context and rendered the idea and the promise of “free software” invisible.

The Internet used to be a beach for some until the Creative Commons arrogated the idea of “free culture” overlooking the importance of the “share alike” and the “derivative works” approaches of the “copyleft” attitude and the economic model of the “free software” based on creating added value that also enabled the work’s commercial use.

The Internet used to be a beach for some until the “crowdsourcing” approach depoliticized the idea of “commons-based peer production” by reducing the social, economical and political context of being “peers” to the idea of being “crowded” and until the time when the idea of p2p was reduced to bare “pirate file sharing”.

For some, the Internet used to be a “beach” until the time when the “sand” was covered with the “pavement”.

It may be too late for the possibility of another world in the capitalist world we live in. It is too difficult to throw

away all the paving stones on the beach without the aid of some "technology" such as a political approach to information technologies. But we can start with struggling for the "possibility of another internet". A "free, p2p distributed internet" where we can be "anonymous" if we want. A free internet like that of the "Freenet". A free internet where we have the right to produce, distribute, access, appropriate and share information to "build culture". "Free culture", not the open "source" culture. Not culture as a bare "source" of "crowdsourcing" for profit, but culture as the "commons" for peers. Not with "commons without commonality" like the Creative Commons but with copyleft commons.

Political approach to information technologies is crucial to render its potentials visible for making another world possible. If the "base", which is the "mode of production", determines the "superstructure", which is culture, then "the commons based peer production" as defined by Yochai Benkler offers "a new mode of production" as stated by Michel Bauwens. Also for the case of individual production, an artist, who no longer needs the capitalistic relations of the "culture industry" to produce, reproduce and share/distribute her/his productions, provides an alternative to the capitalist mode of production based on the financial capital. Because the artist can produce using information technology tools such as "digital duplication" (even using other "digital multiplication" methods of "digitizing" and "transcoding") and "distributed p2p networks" that democratize the production, multiplication and sharing of that production. This "base" can determine the "superstructure" of free culture.

If "the superstructure can determine the base", then we can begin to consider the "free culture" movement, which is influencing more and more artists to make their productions "free" (as in freedom). This also forces the "culture industry" to change the way it operates. A culture based on "donation" with free will can also constitute the real "use value" of cultural productions instead of their "exchange values".

No matter if "the base determines the superstructure" or "the superstructure can determine the base", we are witnessing a change in both the "base" and the "superstructure" in certain areas.

The promise of capitalism that advocates for itself through the economic problem of distributing limited resources among unlimited human desires is being attacked by both sides of the equation. First of all, the sources are not limited anymore in terms of information (once it is produced). The digital information on the Internet, which can be duplicated in infinite numbers with a "marginal cost approaching zero", also abolishes the problem of "scarcity", except for "artificial scarcity". On the other hand, the idea that the human desires are unlimited is nonsense for the "commons based peer production", where peers contribute to the production with their free will according to their own capabilities and they also benefit from the production according to their needs. Because peers do not consume more than they need. Joseph Beuys says that everybody can be an artist; everybody can be productive if they have economical and political freedom to decide what and how

to produce. Both of those freedoms are granted by information technologies, if they are interpreted politically. Capitalism itself gave the economic freedom to the "digerati" that enabled them to decide what to produce and they produced the tools and ideas that constituted the "digital culture".

The beach of "cyber-communism" as discussed by Richard Barbrook was a consequence, an aspect of capitalism. "Cyber-communism" of Barbrook was also a period of "inter-capitalism"; a period when only those with a vision realized the holes in the pavement and saw the beach underneath. It was an invisible communist interval in the period Andújar describes as an aspect of postcapitalism. But our internet experience today is no longer what it used to be when Barbrook wrote about its potential (even practice) of cyber-communism in 1998. The Internet is being utilized by capitalism day by day. The holes in the pavement are being filled one by one. The promise of the possibility of another world on the Internet, the "beach", is being rendered invisible again. This state of the Internet we are experiencing now is the consequence of the post-"post-capitalism". The potential of a communist interval in "post-capitalism"; the potential of the "cyber-communism", the beach, which has been buried under the pavement, has not been evaluated politically.

First of all, "another internet is possible" both as a "base" and an "infrastructure" to determine the "possibility of another world" that would be inspired by the holes in the pavement and the veiled promise of "cyber-communism".

Even though there are still unfilled holes in the pavement, our captured “life on the networked archives” now is post_cyber-communism.

This printed version of this text contains no references since the reader may search on the internet for any word and concept that s/he is not familiar with if s/he wants to have more information. However, online version(s) of this text that the reader can also find by searching on the Internet, are hyperlinked to the references and may have also been improved.

.copyleft!_ , 31.03.2010

.you are free to appropriate the related content as you wish, as long as you use a copyleft license to redistribute_.however giving credits and choosing free/open formats are nice_ http://httpdot.net/copyleft_

QUESTIONS

INTERVIEW WITH DANIEL GARCIA ANDUJAR

Erhan Muratoğlu

The emergence and rapid evolution of the internet throughout the 1990's which led to a Big Bang of current day Information, and the most recent success obtained with the LHC Project which produced massive information about the Big Bang in the universe, are both products of a very large participatory society of scientists and scientific research centers from all around the world, led by CERN. Ironically, we are still at the very beginning of a new era of many million light-years in which we have to learn how to keep information participatory and harvest this information in order to create knowledge. Participate: To me, this word is the ultimate keyword for the Postcapital project. The project encourages viewers to be participants; to become involved in forming a collaborative, interactive archive which constantly evolves and produces new meanings through re-shaping information. The project also suggests that other artistic projects should connect in the same manner as "the network of networks" so that they might expand these information bases.

Erhan Muratoğlu: What, in this sense, are your predictions regarding participatory evolution?

Daniel García Andújar: Information and communication technology, and the consequences of globalization have unquestionably had a transforming influence, dismantling old ways of thinking and operating. There can be no doubt that this represents a reformulation of the processes of production, transmission and appropriation of symbolic goods, which forces us to re-examine the models of construction of subjectivity and social organization. We can see a clear break in the linear guidelines of experimentation of time and space, as well as concepts such as authorship or intellectual and industrial property. We are witnessing a re-examination of individual and collective identities, based on the new multicultural context and the context of diversity, resulting in a crisis in the classical systems of representation and the model of cultural reproduction associated with the nation-state. The development of "new technologies" has actually given us the capacity for alternate formulations by offering new media for the production processes and systems of different cultural goods and services, and for ways in which information is distributed and transmitted. With the emergence of a meritocratic hierarchy based on individual effort that works for the collective good and person-to-person relations, -which help to create one of the greatest collective areas for exchange, innovation and creation ever seen in the history of humankind-, we have seen a change in certain processes of collective working and learning.

Erhan Muratoğlu: Do you think that interactivity and non-linearity of information societies are sufficient enough to aid in the constructing of new forms of sharing, hence new economies and governance?

Daniel García Andújar: Social cooperation reveals its power to innovate and create, for it is seemingly the best way of supporting a model that permits distribution and expansion of content for participants, users and audiences. I sometimes look at the artist's working space like a metaphor. The artist's working space is in turn a set of spaces, not necessarily physical or joined, where he or she works, investigates, celebrates, listens, visits, consults and exchanges, meets and/or argues as part of a complex system. A process prevails which breaks down the classic concept of artistic education, ushering in another concept which is formative, analytical, informative, critical, and activist in a reality and logic which responds to the situation we now live in - an open experience where we share, learn or contribute, where the idea of open social space and collective experience is possible, where the idea of exchange, collaboration and de-hierarchized experience is emphasized.

We have to accept something that will require our understanding even more crucially in times to come: We cannot individually grasp the complexity that surrounds us; we have to allow for collective intelligence processes to take place.

Erhan Muratoğlu: There is an asymmetrical dynamic between the amount of ever-growing and accessible information and the knowledge that individuals can utilize. Do you think that collaborative information networks would be a cure for this?

Daniel García Andújar: In a short period of time, we have gone from visiting the museum, the library, the archive, to living within an archive. We do not, as individuals, have the ability, time or memory to comprehend the entire system. Researchers tell us that the working memory capacity of a human being is limited to remembering four things and no more, although we can use tricks like repeating something many times or grouping and classifying things. How, then, are we going to manage these vast quantities of documents, information, images, and so on? We have to generate mechanisms that allow us to transform all this noisy mess into specific knowledge to be able to develop any of the particular nuances of our personalities. And we have to undertake this in a collective way, seeking new mechanisms from a number of fields and disciplines, certainly beginning with education. I propose creating a true culture of the archive: learning to learn from the context of a wealth of choices - from life within the archive, a knowledge society that gives options and requires us to choose again and again, to learn without limits, to value new opportunities and confront numerous challenges and puzzles; a knowledge society that is unacquainted with genre work, that discredits the likes of old classifications, control systems, hierarchies, legitimacies, and values.

NET-CAPITAL / POST-CAPITAL: THE İSTANBUL NODE

Özgür Uçkan

1989, the fall of the Berlin Wall and 2001, September 11... These watershed Daniel García Andújar chooses for his network-based archive-process installation signify a paradigm shift: the paradigm shift from scale economies to capacity economies, industrial production to flexible network production, physical power to knowledge power, the nation state to transnational Empire, a unipolar world to a multipolar one, de-centralized and distributed all-encompassing net-world: This is a paradigm coined by the most recent global crisis: Global Network Capitalism... Andújar's choice of dates also heralds what's beyond this paradigm. The fall of both the Wall and the Twin Towers indicate there is an "after" to capitalism. This potential future ironically feeds off the "network" concept. Because at its core, the concept of "network capitalism" embodies an antagonistic dichotomy. The network topology undermines the foundations of capitalism. The process of capitalist accumulation and profit now depends upon co-operations established online, collaborative intangible labor, innovation networks, and the development of knowledge production, access, dissemination, that is to say the process of creating surplus value through open, continuous, horizontally coordinated networks. Network means co-operation and sharing, whereas capitalism is

the product of an instrumental reason dominated by competition. Capitalism is founded upon the private ownership of the means of production, while the network undermines ownership by making the means of production accessible. In Christian Fuchs's terms we are in an interzone in which competition and cooperation co-exist in antagonism. On the one hand, information monopolies (Microsoft, Google), the digital divide, precarious knowledge labor, information warfare, electronic surveillance, internet censorship, accumulation of reputation online, cyber hate, commodified virtual communities, disinformation; and on the other digital gift economy, file sharing, free software, open content, Creative Commons, Wikipedia, cyber protests, e-participation, co-operative virtual communities, online citizen journalism... On one pole of this dichotomy is e-participation and participatory economy, on the other e-domination and economy of scarcity. Dominated by competition logic, transnational information capitalism succeeds in colonizing the concept of collaboration for now, through for instance, "participatory" management, team work, strategic alliances, and corporate social responsibility. This is a transition stage from a disciplinary society to a society of (self-)control. A participatory and self regulated information society based upon collaboration is in Ernst Bloch's words a "not-yet" for now. But it is evident that the day will come when capitalism will not be here.

The fact that the data bank of images Andújar's "Postcapital Archive 1989-2001" installation can be searched by the audience in a network topology, that is to say the open network format of the project points to a

post-capitalism web of possibilities. The meaning of each image changes by triggering an endless series of possibilities in the context of other images we correlate it with. Because the net also means possibility: with our participation, an almost infinite number of combinations have the power to change the world. As Iris Dressler notes, "post-capital" makes reference to both financial capital and to capital cities. Thus, it depicts the transformation of both capitalism and of urban centered powers. So, what potential narratives does the Postcapital Archive nurture in the İstanbul node? The images in the Postcapital Archive are not foreign to us. There are no "foreigners" in global network capitalism. No place is "elsewhere". The net binds the entire space. But one of the characteristics of the network is how it strengthens the nodes. Cities, especially big, multi centered, distributed cities like İstanbul have privileged functions on the net. While one of these functions is to absorb global information and culture, that is to say diversity in the geography, the other is to add localities, local singularities to the global network's universe of values. Therefore the image-bank where we form our own possible networks, also summons our own images to us. We have images that deserve to enter the Postcapital Archive. Through which images does the Net-Capital node foretell İstanbul's post-capital future? I think of 1996, the Susurluk accident and 2007, the murder of Hrant Dink. Or 1999, the Marmara Earthquake and 2010, the protests of Tekel (Turkish Tobacco and Liquor Administration) workers. Or 1997, February 28, the post-modern coup-d'état and 2009, the arrest of retired army generals... We can interpret these dates and the images they evoke based upon an axis of cooperation dominated by the logic of collaboration and

build from these instances a network expanding towards our potential future. We can thus realize our part in the large and complex node of the global network, and venture to a post capital future. Because network is memory. As Andújar says, art has to be responsible. Aesthetics is not enough. Art has to be ethical. By playing with our common mind, Postcapital Archive provokes us to partake in the future. Network is possibility...

REFERENCES

The following texts: **Postcapital. Archive 1989-2001** by Daniel García Andújar / *Technologies To The People*, **Technologies To The People/Daniel García Andújar** by www.danielandujar.org, **Extracts from "Hacking the Interfaces of Access Culture and Envisioning the Literacy of the Post-Capitalistic Future: On The Installation Works by Technologies To The People/Daniel García Andújar"** by Jacob Lillemose, and **Extracts from "Ways of Working" Iris Dressler's interview with Daniel García Andújar** by Daniel García Andújar were taken from **The Unavowable Community**. Valentín Roma and Nieves and Mario Berenguer. Published by Institut Ramon Llull for Catalanian's participation in the 53rd edition of the Venice Art Biennale, Barcelona, 2009.

Source # 1

1989

- 20. 01.** George H. W. Bush succeeds Ronald Reagan as the 41st President of the USA.
- 03.** Berners-Lee starts at CERN, Geneva and writes his "www proposal". It is the origin of the world wide web.
- 24.03.** In Alaska's Prince William Sound the "Exxon Valdez" spills 240,000 barrels (11 million gallons) of oil after running aground.
- 09.05.** Slobodan Milošević becomes president of Serbia.
- 04.06.** The Tiananmen Square massacre takes place in Beijing. Solidarity's victory in Polish elections is the first of many anti-communist revolutions in Central and Eastern Europe in 1989.
- 18.06.** Elections in the European Union. First entry of the German rightist extremist's party "Die Republikaner" in the parliament.
- 10-11.09** The Hungarian government opens the country's western borders to refugees from the German Democratic Republic.
- 23.10.** The Hungarian Republic is officially declared by president Mátyás Szűrös (replacing the Hungarian People's Republic).
- 09.11** East Germany opens checkpoints in the Berlin Wall, allowing its citizens to travel freely to West Germany for the first time in decades.
- 10.11** Bulgarian Communist Party leader Todor Zhivkov is replaced by Foreign Minister Petar Mladenov.

- 28.11** The Communist Party of Czechoslovakia announces they will give up their monopoly on political power.
- 14.12** Chile holds its first free election in 16 years.
- 20.12** Operation "Just Cause" is launched in an attempt to overthrow Panamanian dictator Manuel Noriega.
- 22.12.** After a week of bloody demonstrations, Ion Iliescu takes over as president of Romania, ending Nicolae Ceaușescu's communist dictatorship.
- 29.12.** Constitutional amendment in Poland.
- Source: en.wikipedia.org*

Source # 2

2001

- 01.01** At midnight the 21st century starts.
- 20.01** George W. Bush becomes the 43rd President of the United States.
- 23.01** Five people attempt to set themselves on fire in Tiananmen Square, Beijing.
- 16.02** US and UK war planes bomb a Baghdad suburb.
- 12.03** The "Buddhas of Bamyan" are intentionally dynamited and destroyed by the Taliban.
- 13.05** Silvio Berlusconi and the Italian House of the Liberties coalition win general elections.

- 28.06** Ex-president Slobodan Milošević is sent to The Hague to stand trial for alleged war crimes.
- 20-22.07** The 27th G8 summit takes place in Genoa, Italy. Massive demonstrations are held against the meeting by anti-globalization groups. One demonstrator, Carlo Giuliani, is shot dead by a police men.
- 24.07** Tsar Simeon II becomes Prime Minister of Bulgaria.
- 11.09** Attacks at the World Trade Center in New York City, The Pentagon in Arlington, Virginia, and in rural Shanksville, Pennsylvania.
- 15.09** Sikh Balbir Singh Sodhi gets shot in the USA. Apparently, he had been confused with a person of Middle Eastern ethnicity.
- 07.10** The United States invades Afghanistan, with participation from other nations participating in Operation Enduring Freedom.
- 10.10** U.S. President George W. Bush presents a list of 22 most wanted terrorists.
- 20.10** Serbia and Montenegro become members of IMF.
- 02.12** Enron files for Chapter 11 bankruptcy protection 5 days after Dynegy cancels a US\$ 8.4 billion buyout bid. At the time, this is the largest bankruptcy in U.S. history.
- 11.12** The People's Republic of China is admitted to the World Trade Organization.

source: en.wikipedia.org

Source # 3

Tuesday , September 11

2001-USA

Attacks at the World Trade Center in New York City, The Pentagon in Arlington, Virginia, and in rural Shanksville, Pennsylvania.

1973 - Chile

Chile's democratically-elected government is overthrown in a military coup after serious instability. President Salvador Allende commits suicide during the coup in the presidential palace, and General Augusto Pinochet heads a U.S.-backed military junta that will govern Chile for the next 16 years.

source: en.wikipedia.org

Source #4

Das Kapital

Das Kapital (Capital, in the English translation) is an extensive treatise on political economy written in German by Karl Marx and edited in part by Friedrich Engels. The book is a critical analysis of capitalism and its practical economic application and also, in part, a critique of other related theories. Its first volume was published in 1867.

Source: en.wikipedia.org

Source #5

Internationale

The Internationale is a famous socialist, communist, social-democratic and anarchist anthem and one of the most widely recognized songs in the world. The

Internationale became the anthem of international socialism. Its original French refrain is "C'est la lutte finale / Groupons-nous et demain / L'Internationale / Sera le genre humain." (Freely translated: "This is the final struggle / Let us join together and tomorrow / The Internationale / Will be the human race.") The Internationale has been translated into many of the world's languages. Traditionally it is sung with the hand raised in a clenched fist salute. The Internationale is sung not only by communists but also (in many countries) by socialists or social democrats, as well as anarchists.

Source: en.wikipedia.org

Source #6

The Communist Manifesto

The Communist Manifesto, was first published on February 21, 1848, and is one of the world's most influential political manuscripts. Commissioned by the Communist League and written by communist theorists Karl Marx and Friedrich Engels, it laid out the League's purposes and program. The Manifesto suggested a course of action for a proletarian (working class) revolution to overthrow the bourgeois social order and to eventually bring about a classless and stateless society, and the abolition of private property.

Source: en.wikipedia.org

Source #7

Marxism

Marxism is the political philosophy and practice derived from the work of Karl Marx and Friedrich Engels. Any political practice or theory that is based on an interpretation of the works of Marx and Engels may be called Marxism. A theoretical presence of Marxist approaches in western academic fields of research is present in the disciplines of anthropology, media studies, theatre, history, Sociological theory, economics, literary criticism, aesthetics, and philosophy.

Source: en.wikipedia.org

Source #8

Communism

Communism is a socioeconomic structure and political ideology that promotes the establishment of an egalitarian, classless society based on common ownership of the means of production and property in general. Karl Marx posited that communism would be the final stage in human society, evolving into a classless, stateless society of "pure communism". Communism is usually considered to be a branch of socialism, a broad group of social and political ideologies, which draws on the various political and intellectual movements with origins in the work of theorists of the Industrial Revolution and the French Revolution. Communism attempts to offer an alternative to the problems believed to be inherent with capitalist economies and the legacy of imperialism and nationalism.

Source: en.wikipedia.org

Source #9

Socialism

Socialism refers to a broad set of economic theories of social organization advocating state or collective ownership and administration of the means of production and distribution of goods, and the creation of an egalitarian society. Modern socialism originated in the late nineteenth-century working class political movement. Karl Marx posited that socialism would be achieved via class struggle and a proletarian revolution which represents the transitional stage between capitalism and communism.

Source: en.wikipedia.org

Source #10

Stasi

The Ministerium für Staatssicherheit (Ministry for State Security), commonly known as the Stasi, was the official secret police of East Germany. The MfS was headquartered in East Berlin, with an extensive complex in Berlin-Lichtenberg and several smaller facilities throughout the city. It was widely regarded as one of the most effective and repressive intelligence and secret police agencies in the world. The MfS motto was "Schild und Schwert der Partei" (Shield and Sword of the Party), showing its connections to the Socialist Unity Party of Germany (SED), the equivalent to the Communist Party of the Soviet Union.

Source: en.wikipedia.org

Source #11

9/11 Mysteries

911 Mysteries is a careful deconstruction of the official story set alongside clean, clear science. It is ninety-minutes of pure demolition evidence and analysis, laced with eye opening witness testimonials. The 9/11 picture is one of strict and simple physics: How do you get a 10-second, 110-story pancake collapse of a major structure? This is also the story of blasting itself; how shaped charges are strategically placed to slice through steel beams, allowing total control of how a building falls.

Source: amazon.com

Source #12

Archive

Archives are made up of records which have been accumulated over the course of an individual or organization's lifetime. Archival records are normally unpublished and almost always unique, unlike books or magazines, in which many identical copies exist. This means that archives (the places) are quite distinct from libraries with regard to their functions and organization, although archival collections can often be found within library buildings.

Source: en.wikipedia.org

Source #13

Library

A library is a collection of information, sources, resources, and services, and the structure in which it is housed: it is organized for use and maintained by a public body, an institution, or a private individual. In the more traditional sense, a library is a collection of books. However, with the collection of media other than books for storing information, many libraries are now also repositories and access points for maps, prints, or other documents and works of art on various storage media such as microform, audio tapes, CDs, LPs, cassettes, videotapes, and DVDs. Thus, modern libraries are increasingly being redefined as places to get unrestricted access to information in many formats and from many sources.

Source: en.wikipedia.org

Source #14

Capitalism

Capitalism is an economic system and a form of society, in which resources and enterprises are controlled by private power. In a capitalist system, private control of these enterprises is protected by the law. A capitalist political system protects the exchange and distribution of capital between legal or private persons, which are driven by competition and profit-maximization, and where investments, distribution, income, production and pricing of goods, commodities and services are predominantly determined through the operation of a market economy in which anyone can participate.

Source: en.wikipedia.org

Source #15

Cartography

Cartography is the study and practice of making representations of the Earth on a flat surface. Cartography combines science, aesthetics, and technical ability to create a balanced and readable representation that is capable of communicating information effectively and quickly. Cartographic representation involves the use of symbols and lines to illustrate geographic phenomena. This can aid in visualizing space in an abstract and portable format. The cartographic process rests on the premise that the world is measurable and that we can make reliable representations or models of that reality.

Source: en.wikipedia.org

Source #16

GDR

The German Democratic Republic (GDR) was a self-declared socialist state (but often referred to in the West as a 'communist state') created in the Soviet Zone of occupied Germany and the Soviet sector of occupied Berlin. East Germany existed from 7 October 1949 until 3 October 1990, when its re-established states acceded to the adjacent Federal Republic of Germany (West Germany), thus producing the current form of the state of Germany.

Source: en.wikipedia.org

Source #17

Market

Markets may be any of a variety of different systems, institutions, procedures, social relations and infrastructures whereby persons trade, and goods and services are exchanged, forming part of the economy. Markets vary in size, range, geographic scale, location, types and variety of human communities, as well as the types of goods and services traded. Some examples include local farmers' markets held in town squares or parking lots, shopping centers and shopping malls, international currency and commodity markets, legally created markets such as for pollution permits, and illegal markets such as the market for illicit drugs.

Source: en.wikipedia.org

TALKS

Transforming information into knowledge.

Living into the Archive (of a kind).

by Daniel García Andújar

Opal Contemporary Art Space, 22.04.2010, 18:30

The opportunity to examine strategies of "artist practice", around the Postcapital Archive (1989-2001) project by Technologies To The People.¹

Postcapital Archive views itself as an ongoing process for reflecting and practicing participatory ways of knowledge production and collaborative communication. In this context, today's information politics -ranging from open-source attitudes to new laws for intellectual property, as well as new forms of censorship- prove to be as significant for discussion as questions of representation. Social cooperation unveils its power of innovation and creation, and is regarded as the best means of supporting a model that permits distribution and expansion of content for participants, users and audiences. Art also has a political function necessitating ethical positions: aesthetics is not enough. Those who follow exclusively commercial and institutional models and practices may deem all this irrelevant, but they must learn to accept this implies being anchored to traditional models radically different from those most likely to prevail -and should note that digital space has not emerged simply as a means that favors communication, but as a new space for a wide range of operations. And this is clearly a disputed space, the interests of which challenge their old hierarchies.

1

Officially, Technologies To The People is an entity in itself at the same time as it functions as a conceptual framework for Daniel García Andújar's artistic practice. Technologies To The People (TTTP) began in 1996. It was originally presented as a virtual company dedicated to bringing technological advances closer to the least privileged, a sort of vague corporation that reproduced dissuasive language, the identity tics and visual archetypes associated with the commercial companies in the digital environment.

Net-Capital /Post-Capital: The İstanbul Node **by Özgür Uçkan**

Opal Contemporary Art Space, 22.05.2010, 18:30

Daniel García Andújar's web-based archive-process installation "Postcapital" is a glance at the paradigm of "Global Network Capitalism" and "after capitalism" based on the dates corresponding to the falls of the Berlin Wall (1989) and the Twin Towers (2001). It is also an indicator of the aftermath of Capitalism's "network state" through the antagonistic relationship between competition and cooperation, dominance and participation. A major holder of capital, the voice of İstanbul also comes through in this narrative as one of the big nodes within the network topology of Capital.

Alternative Economics, Alternative Societies **by Oliver Ressler**

Opal Contemporary Art Space, 2.06.2010, 18:30

After the breakdown of real-existing socialism, it was said that there were no alternatives to capitalism. Without a counter-model to the dominating system, alternative concepts for economic and social development face hard times. In industrialized nations, only those "alternatives" that do not question the existing power relations of the capitalist system and parliamentary representative democracies have been discussed after 1989/1991. Other socio-economic approaches struggle with the stigma of the utopian and are excluded from serious discussion, if considered at all. Astonishingly, this does not change even in times of deep economic crises.

The ongoing exhibition project "Alternative Economics, Alternative Societies" has been realized since 2003 as an expanding archive installation. "Alternative Economics, Alternative Societies" focuses on diverse concepts and models for alternative economies and societies, which all share a rejection of the capitalist system of rule. An interview was carried out for each concept in the framework of the project with social theorists, economists, and historians. From these interviews, 16 videos in various languages were produced over the years.

"Alternative Economics, Alternative Societies" turns against the conception that reflection on alternative forms of how to organize societies can nowadays take place only as a historical research project. Alternative forms of economies and societies may be regarded as "unrealistic", because at this time, the most important social conditions do not exist for introduction and transformation (perhaps with the exception of Venezuela, Bolivia and Ecuador). In any case, it appears that there is no alternative to outlining alternative models in order to not only criticize the existing hegemonic system, but also to introduce an inclusive social change in the long run.

At the beginning of the 21st century, it is no longer possible to talk about the alternative - which socialism was for many people in the 20th century - but about a whole bundle of measurements, initiatives, adjustments, counter-strategies, and models. The project "Alternative Economics, Alternative Societies" understands the break-away of clear orientation as an opportunity: It assembles elaborated

descriptions of organizing models for alternative societies and economies, certain principles which are of importance for the development of a society, and descriptions of concrete historical experiences. It presents concepts that do not prescribe and predetermine each detail of the society, but leave free space for people to introduce their own perceptions. Such a society cannot be achieved through a kind of master plan that some small elite group has in mind. It should be achieved through a broad process of dialogue involving as many people as possible. It has to be a kind of open, transparent, bottom-up policy developmental process. In one of the videos realized for "Alternative Economics, Alternative Societies", the German writer Christoph Spehr points out that today, utopian thinking does not have to be prescriptive in the sense that it dictates what to do. The conceptual structure of "Alternative Economics, Alternative Societies" - editing a non-hierarchical structured pool with various social and economic models - is influenced by basic considerations which lead to the creation of the World Social Forums, namely to avoid the dominance of one movement over another.

The models presented in the project can be particularly contradicting. But they still share a couple of principles such as the strengthening of direct and participatory democracy, a just distribution of wealth and means of production, a strong solidarity between people, the suppression of hierarchies, and the introduction of structures favoring self-management.

Artistic practice is sometimes described as a form of alternative or utopian thinking, but there aren't many art

projects which seriously engage in bringing about social and economic change. The intention of "Alternative Economics, Alternative Societies" is to provide people with ideas on which a society better than the existing one might be based, and to initiate discussions. The achievement of "Alternative Economics, Alternative Societies" is that it has created real temporal spaces for thinking, networking, exchange, information and inspiration in 21 cities around the world¹.

1

For further information about the particular concepts and models introduced in the project or places of realization please check the book "Alternative Economics, Alternative Societies", Wyspa Institute of Art (Ed.), 240 p., 2007 or the webpage www.reessler.at

CHRONOLOGY

POSTCAPITAL. ARCHIVE.1989-2001 Daniel García Andújar

Exhibition

2010

- Postcapital Archive 1989-2001 (1989-2001). OPAL Contemporary Art Space. Curated by Basak Senova, Istanbul, Turkey.
- Postcapital Archive (1989 - 2001) . The Unavowable Community; Bölit-LaRambla. Curated by Valentín Roma. Girona, Spain.
- Postcapital Archive (1989 - 2001). Honour; Espai Visor Gallery, Valencia, Spain.

2009

- Postcapital Archive (1989 - 2001), Iberia Art Center, Comisariado por: Valentin Roma, Beijing, China
- Trapped in Amber. Angst for a Reenacted Decade. Postcapital (Honor). UKS, Oslo, Curated by: Helga-Marie Nordby, Bassam el Baroni. Oslo, Norway
- Angel of History, Postcapital (copyright), Laboral, Curated by: Christiane Paul, Steve Dietz. Gijón, Spain.
- Postcapital (Archive 1989 - 2001). "Mauer/Bremen". Museum for Modern Art, Bremen, Germany. Curated by: Anne Thurmann-Jejes.
- Postcapital (Archive 1989 - 2001). Venice Bienal. Catalan Pavilion, Venice, Italy. The Unavowable Community with: Archivo F. X./Pedro G. Romero, sitesize; Curated by Valentín Roma
- Angel of History, Postcapital (Archive 1989 - 2001) "Copyright", Laboral, Gijon, Spain. Curated by Christiane Paul, Steve Dietz
- Postcapital (Archive 1989 - 2001), Württembergischer Kunstverein, Stuttgart, Germany. Curated by Hans D. Christ and Iris Dressler
- Anna Kournikova Deleted By Memeright Trusted System - Art in the Age of Intellectual Property, Postcapital (Archive 1989 - 2001) "Library". Hartware MedienKunstVerein, PHOENIX Halle Dortmund, Germany. Curated by Inke Arns and Francis Hunger
- La mediation du conflit/Mediating Conflict, Postcapital (Archive 1989 - 2001). "Honor. The War", Maison de La Culture, Montreal, Canada. Curated by Sylvie Lacerte.
- 2nd Biennial 01SJ, Global Festival of Art on the Edge, Zero1. Postcapital (Archive 1989 - 2001). "Honor. The War". San Jose, California. Curated by Steve Dietz, USA
- Close Window. Refresh, Senko Studio in Viborg, Postcapital (Archive 1989 - 2001). "Honor The War". Curated by Annette Finnsdottir, Denmark

2007

- Postcapital (Archive 1989 - 2001). "Secret", Barcelona Toolbar, Matucana 100, Ciudad de Santiago de Chile. Curated by Valentín Roma, Chile

2006

- Postcapital, "City, Money, Politics" with Carlos Garaicoa and Ivan de la Nuez. Palau de la Virreina, Barcelona, Spain. Curated by the artists.

Video Screening

2009

- Multitud Singular: El arte de resistir, Postcapital, The Wall, Museo Nacional de Arte Reina Sofia, Curated by: Berta Sichel. Madrid, Spain

2008

- Postcapital Honour. 2nd Biennial 01SJ Global Festival of Art on the Edge, Zero1. San Jose, California, Curated by Steve Dietz. USA.
- Postcapital Honour. Close Window. Refresh, Senko Studio in Viborg, Curated by Annette Finnsdottir, Denmark

Public intervention

2007

- Postcapital, Secret, Barcelona Toolbar, Matucana 100, Ciudad de Santiago de Chile, Curated by Valentín Roma, Chile.

Sergi; Plato Meslek Yüksekokulu, Riva Eğitim Kültür ve Sanat Vakfı ile İspanya Dışişleri Kültür Kuruluşu (SEACEX) tarafından ve İspanya Büyükelçiliği, Ankara ile Cervantes Enstitüsü-İstanbul desteğiyle düzenlenmiştir.

This exhibition has been organised by Plato College for Higher Education, Riva Foundation for Education, Culture and Arts together with The State Corporation for Spanish Cultural Action Abroad (SEACEX) in collaboration with the Spanish Embassy-Ankara and the Cervantes Institute-Istanbul.

GOBIERNO
DE ESPAÑA

Sociedad Estatal
para la Acción
Cultural Exterior

EMBAJADA
DE ESPAÑA
EN TURQUÍA

Instituto
Cervantes
Estambul

SEACEX HAKKINDA

Sociedad Estatal para la Acción Cultural Exterior (Yurtdışında Kültürel Faaliyet Kamu İktisadi Teşebbüsü)

bir hükümet temsilcisi olarak İspanyol kültürel gerçekliğinin gelişimini desteklemek için "Dışişleri ve İşbirliği ve Kültür Bakanlığı" ile işbirliği içinde hareket eder. Faaliyetleri, İspanyol kültürünü uluslararası alanda yayma stratejisinin yanında bir bilgi talebi, potansiyelimizin bir yansıması ve çoğulluğu en belirleyici işareti olan farklı sanat ve bilgi düzenlerinde modern ulus açını oluşturan bütün dürtüleri kapsama çabasına karşılık gelir. SEACEX'in temel amaçları, yurtdışında İspanyol kültürünün durumunu iyileştirme ve kültürel işbirliğinin önemini tespit ederek sürdürülebilir iş ağlarının yaratılmasına olanak sağlayacak şekilde yaratıcılar ve profesyoneller arasında ilişki yapıları sunup, uluslararası pazarda günümüz İspanyol eserlerinin varlığını sağlamlaştırma ve arttırmaktır. Programlanan faaliyetler diğer kültürler ile karşılaşmalara özellikle dikkat edildiği tarihsel bağlamdan, sanat ve daha yeni ihlalcı yaratımlara kadar uzanır.

ABOUT SEACEX

Sociedad Estatal para la Acción Cultural Exterior (State Corporation for Cultural Action Abroad) acts, in collaboration with the Ministries for Foreign Affairs and Cooperation and Culture, as a public agent fostering Spanish cultural reality.

Its activity responds to a strategy to internationally disseminate Spanish culture as well as a demand for knowledge, a reflection of our potentialities and an effort to cover all those impulses that form the web of a modern nation, in the most diverse settings of art and knowledge, whose plurality is best identity mark. The principal aims of SEACEX are to improve the position of Spanish culture abroad, increasing and consolidating the presence of Spanish contemporary creation in the international market, establishing the importance of cultural cooperation and offering relationship frameworks between creators and professionals facilitating the creation of sustainable work networks. The programmed activities range from historic contents, with special attention to the encounter with other cultures, to dialogue with art and the more current transgressor creations.

Avusturya Kültür Ofisi'ne destekleri için teşekkür ederiz.

With many thanks to Austrian Cultural Forum

Avusturya Kültür Ofisi'nin başlıca amaçları: Avusturya kültür, bilim ve düşünce değerlerinin tanıtmak, kültürel ve bilimsel ilişkileri teşvik etmek, kültürel ve bilimsel projeleri Türk kurumları, sanatçıları ve bilim adamları ile ortaklaşa yürütmektir. Bu amaçlarına ulaşabilmek için Kültür Ofisi sanattan bilime ve spora kadar geniş çaplı etkinlikler düzenlemektedir: sergiler, Avusturyalı ve Türk yazarlarla okuma günleri, tiyatro gösterileri, Avusturyalı ve Türk sanatçılarla müzik alanında etkinlikler, film, video, dia gibi görsel etkinlikler, bilim, sanat, kültür, ve spor alanlarında sempozyum, seminer, workshop ve yuvarlak masa toplantıları; bilimsel ortak projeleri destekleme ve yürütme, Türkiye'de yapılan sanat ve müzik festivallerine katılım, yayınların desteklenmesi ve basılması, Avusturyalı bilim adamları, bursiyerleri, gazetecileri ve film ekiplerinin Türkiye'de desteklenmesi, Türk bursiyerlere ve Avusturya'yı ziyaret edecek bilim adamları, gazetecilere aracı olmak, Etkinlikler hem "Karşılaşmaların Mekanı" diye adlandırılan Avusturya Kültür Ofisi'nde hem de galeriler, müzeler, konservatuar ve üniversiteler gibi Türk Kültür ve Bilim kuruluşları ile işbirliği yapılarak yürütülmekte ve İstanbul şehri ile sınırlı kalmayıp Edirne'den Van'a bütün Türkiye'de devam etmektedir.

The major aim of the Austrian Cultural Office is to present Austrian culture, science and attitudes, to support cultural and scientific relations to realize cultural and scientific projects together with Turkish institutions, artist and scientists.

The Cultural Office organizes wide range of projects from art to science until to sport to reach these aims:

Exhibitions, Readings with Austrian and Turkish writers, Theatre plays, Music projects with Austrian and Turkish artists, visual projects like films, videos and dia shows, conferences on science, art, culture and sports, seminars, workshops and roundtables.

To support and perform scientific partner programs, to take part/attend on art and music festivals organized in Turkey, to support and publish publications, to Support Austrian scientist, journalist, scholarship holders and film crews in Turkey, public relations services. Projects are realized as well as in the Austrian Cultural Office named as "Place of Meetings" as in corporation with turkish cultural and scientific institutions like galleries, museums, conservatories universities situated not only in Istanbul but all over Turkey from Edirne to Van.

SPONSORLAR SPONSORS

OPAL Çağdaş Sanat Mekanı Plato Meslek Yüksekokulu yerleşkesi içindedir.

OPAL Contemporary Art Space is within the compound of Plato College for Higher Education.

PLATO MESLEK YÜKSEKOKULU PLATO COLLEGE FOR HIGHER EDUCATION

Mütevelli Heyeti Başkanı Chairman of the Board of Trustees

Tolga Yazıcı

Mütevelli Heyeti Başkan Vekili Vice Chairman of the Board of Trustees

Dr. Mustafa Melek

Plato Meslek Yüksekokulu Müdürü Principal of Plato College for Higher Education

Prof. Dr. Atilla Yayla

KÜNYE / COLOPHON

OPAL ÇAĞDAŞ SANAT MEKANI OPAL CONTEMPORARY ART SPACE

Başkan Chairman

Sedat Yazıcı

Direktör Director

Ayşegül Çinici Yazıcı

POSTKAPİTAL.ARŞİV 1989-2001 POSTCAPİTAL.ARCHIVE 1989-2001

Sanatçı Artist

Daniel García Andújar

Küratör Curator

Başak Şenova

Serginin mekansal tasarımı Spatial design of the exhibition

Daniel García Andújar, Başak Şenova

Grafik tasarım Graphic Design

Ayşegül Çinici Yazıcı

Koordinatör Coordinator

Ayşe Görür

Medya ilişkileri Media Relations

Guide İletişim

Yapım sorumlusu Production Manager

Sani Karamustafa

Yapım asistanları Production Assistants

Gürsel Denizer, Erdem Bayram, Kubilay Elçin, Mithat Şoferoğlu

Editör Editor

Başak Şenova

Editör Yardımcısı Assistant Editor

Orton Akıncı

Yazarlar Authors

Orton Akıncı, Daniel García Andújar, Iris Dressler, Jacob Lillemose, Erhan Muratoğlu, Oliver Ressler, Başak Şenova, Özgür Uçkan

Çeviri Translation

Türkçe-İngilizce *Turkish-English* Funda Şenova

İngilizce-Türkçe *English-Turkish* Liz Amado, Nuşin Odelli

Almanca-İngilizce *German-English* Dawn Michelle d'Atri

Düzeltili Proofreading

Orton Akıncı, Nuşin Odelli, Liz Amado

Grafik Tasarım Graphic Design

Ayşegül Çinici Yazıcı, Aydın Gökay

Baskı öncesi, Baskı ve Cilt Pre-press, Print and Binding

İyi İşler Matbaacılık

ISBN 978-605-61311

Birinci Baskı First Edition

İstanbul, Nisan April, 2010

© Plato Meslek Yüksekokulu Ayvansaray Caddesi No. 33 Balat

OPAL Çağdaş Sanat Merkezi Ayvansaray Caddesi No.33 Balat-İstanbul 0.212. 621 1247
www.rivavakfi.org/opal_balat.html

